# யுத்தியல்வாம்



# சுழித் தமிழர் இறைமை

# ஈழத் தமிழர் இறைமை

ட்ரயல் அற் பார் நீதிபதிகளின் முன் ஆற்றிய
வழக்குரை வாதக்கருத்துக்கள்

மு. திருச்செல்வம்

நூல்: ஈழத் தமிழர் இறைமை
ஆக்கியோன்: முருகேசன் திருச்செல்வம், இராணியின் வழக்குரைஞர்.
முதற்பதிப்பு: ஜூலை 1977
உரிமை: திருமதி பு. திருச்செல்வம்
48, ரெஸ்மிட் பிளேஸ்,
கொழும்பு-7.
அச்சுப்பதிவு: நியூ லீலா அச்சகம்,
62, பண்டாரநாயக்க மாவத்தை,
கொழும்பு-12.
விலை: ரூபா 4-25

*Title:* Eezha Thamilar Iramai
(*Sovereignity of Eezham Tamils*)
*Author:* Murugeysen Tiruchelvam, Queen's Council.
*First Edition:* July 1977.
*Copyright:* Mrs. P. Tiruchelvam
48, Rosmead Place,
Colombo-7.
*Printers:* New Leela Press,
62, Bandaranayke Mawatha,
Colombo-12.
*Price:* Rs. 4-25

# உள்ளே...


1. பிரிட்டிஷார் வழங்கிய அரசியலமைப்பு 1

விடுதலைக் குரல் – சோல்பரி ஆணைக்குழு – இலங்கைச் சுதந்திரச் சட்டம் – ஆட்சியுரிமை, இறைமை – அடிப்படை நிபந்தனைகள் – சமூகங்கட்குப் பாதுகாப்பு – மியோர்சுப் பிரபுவின் தீர்ப்பு – குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டது – தமிழரசுக் கட்சி – நிலங்கள் கற்பளிப்பு – சிங்களமே ஆட்சிமொழி – இனக்கலவரம் – கோடீஸ்வரன் வழக்கு.

2. அரசியலமைப்பு யாத்தல் 20

அரசியலமைப்பை மாற்றும் முயற்சிகள் – இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவை – இந்தியாவில் தமிழர் இறைமை – ஒரு தலைப்பட்ச முயற்சி – ரொடீஷியாவில் நடந்தமை – சூடானில் நடந்தமை – 1970 இல் பொதுத் தேர்தல் – அரசியலமைப்பு யாக்க அவை அமைத்தல் – இலங்கை மக்கள்.

3. தமிழ் ஈழம் – அரசும் நாடும் 37

சங்கிலி மன்னன் – தமிழ் ஈழ அரசைக் கைப்பற்றுக – ஒல்லாந்தர் – குஞ்சலி வீரர் – உட்பகை – படை புறப்பட்டது – ஒப்பந்தம் – வண்ணார்பண்ணைப் போர் – வரலாற்றில் தமிழ் ஈழம் – தமிழ் உலகின் பொற்காலம் – மாகனும் சந்திபானுவும் – ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் – தமிழ் ஈழம், நாடு – போர்த்துக்கேயரின் தமிழ் ஈழம் – ஒல்லாந்தரின் தமிழ் ஈழம் – பிரிட்டிஷாரின் தமிழ் ஈழம் – அரசும் நாடும், தமிழ் ஈழம்.

4. 1972 இன் அரசியலமைப்பும் ஈழத் தமிழர்களும் 61

இணைந்து உருவாக்குவோம் – குடியரசு – ஒற்றையாட்சியா கூட்டாட்சியா – பௌத்தமும், மதச்சார்பின்மையும் – வல்வைத் தீர்மானங்கள் –சிங்களமா? தமிழமா? – அவையை விட்டு வெளியேறுதல் – புதிய அரசியலமைப்பு – இசைவு – எதிர்ப்பு – மண் வாசனை.

5. ஈழத் தமிழர் இறைமை 81

மன்னரிடம் இறைமை – மக்களிடம் இறைமை – நாட்டினங்கள், நாடுகள் – இலங்கையில் தாக்கம் – இலங்கைக் குடியரசு – தமிழ் ஈழம், தீர்மானம் – வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம் – வழக்குரை.

# அறிமுகம்....

1976 மே 31 ம் நாள், திரு. அ. அமிர்தலிங்கம். திரு. வ: ந. நவரத்தினம், திரு. கா. பொ. இரத்தினம். திரு. க. துரை ரத்தினம் ஆகியோர் மீது, தனித் தமிழ் ஈழத்தை அமைக்கக் கோரும் துண்டு அறிக்கைகளை வைத்திருந்ததற்காகவும் மக்களுக்கு வழங்கியதற்காவும் பிறவுக்காகவும் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. மேல் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மூவரின் முன்னிலையில் ஜூரி மார் இல்லாமல் ட்ரயல் அற் பார் முறையில் வழக்கு விசாரிக்கப்பட்டது. 1976 செப்டம்பர் 10-ம் நாள், இவ்வழக்கில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். மேல்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் அடங்கிய ட்ரயல் அற் பார் முறையில் நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட ஏதுவான அவசர கால விதிகள் செல்லுபடியற்றவை எனத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

அரசியலமைப்புச் செல்லுபடியானதா என்பதை இந்த நீதிமன்றம் தீர்க்கமுடியாது என்றும், எந்த அரசியலமைப்பினால் மேல் நீதிமன்றம் தோற்றுவிக்கப்பட்டதோ அந்த அரசியலமைப்புப் பற்றி நீதி வழங்க, அந்த மேல்நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்றும் நீதிபதிகள் கூறினார்கள்.

மேல் நீதிமன்றத் தீர்ப்பை மீளாயுமாறு சட்டமா அதிபர் உயர் நீதிமன்றத்தைக் கேட்டார். ஐந்து நீதியரசர்கள் அடங்கிய உயர் நீதிமன்றம் சட்டமா அதிபரின் மனுவை விசாரித்தது. மேல் நீதிமன்றத் தீர்ப்பைத் தள்ளுபடி செய்தும், தொடர்ந்து வழக்கை மேல்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் ட்ரயல் அற் பார் முறையில் விசாரிக்குமாறு பணித்தும் தீர்ப்பு வழங்கியது.

1976 டிசம்பர் 10 ஆம் நாள் சட்டமா அதிபர் இந் நால்வர் மேலுள்ள குற்றச் சாட்டுக்களை மீளப் பெற்றுக்கொண்டார்; இதனால் வழக்குத் தொடர்ந்தும் நடை பெறவில்லை. குற்றம் சாட்டப்பட்ட நாள் தொடக்கம், குற்றச் சாட்டு மீளப் பெற்ற நாள் வரையும் உள்ள காலப் பகுதி, தமிழ் மக்களின் சட்ட வரலாற்றிலும் அரசியல் வரலாற்றிலும் முக்கிய காலப் பகுதியாகும்.

இந்தக் குற்றச்சாட்டையொட்டிய வழக்குப் பாரதூரமான விளைவுகளைச் சட்டத்துறையிலும் அரசியலமைப்புத் துறையிலும் ஏற்படுத்தியது. அரசியலமைப்பில் உறுதிசெய்யப்பட்ட பேச்சுரிமையை, அவசரகால விதிகள் மூலம் ஆட்சியாளர் தடைசெய்ய முடியுமா? சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் ஒருவரோ, கட்சித் தலைவர் ஒருவரோ சட்டப் பேரவை முன் உள்ள, தீர்மான முன்மொழிவு பற்றித் தனது தொகுதி மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவது அவசரகால விதிகளின் கீழ்க் குற்றமாகுமா? எப்படியிருப்பினும், துணிடு வெளியீடுகளை மக்களிடையே வழங்குவது, இராஜத்துரோகமாக அமையுமா?

இந்த அடிப்படைக் கேள்விகளை எடுத்து நோக்க முன்பு இந்த நான்கு குற்றவாளிகளையும் விசாரிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப் பட்ட ட்ரயல் அற் பார் நீதிமன்றத்திற்கு இந்த வழக்கை விசாரிப்பதற்குச் சட்டவலுவுண்டா என்பதையும், செல்லுபடியானதா என்பதையும் முதலில் எடுத்து நோக்குவது என இந்த வழக்கில் ஏற்பட்டு வாதாடிய சிரேஷ்ட சட்டத்தரணிகளான திரு. சா. ஜே. வே. செல்வநாயகம், திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், திரு. மு. திருச்செல்வம், திரு. வி. எஸ். ஏ. புள்ளைநாயகம் ஆகியோர் தீர்மானித்தனர்.

இந்தச் சவால் இருமுனைகளாய் அமைந்தது. சட்டத்துக்குப் புறம்பான, செல்லுபடியற்ற அரசியலமைப்பின் அடிப்படையில் ட்ரயல் அற் பார் நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட்டது என்பது முதலாவது முனை. செல்லுபடியாகாத அவசரகால விதிகளின்

கீழ் ட்ரயல் அற் பார் நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட்டது என்பது இரண்டாவது முனை.

அரசியலமைப்புச் செல்லுபடியற்றது என்பது தொடர்பான வாதங்களை வழக்குரைக்கும் முழுப்பொறுப்பையும் திரு. திருச்செல்வம் ஏற்றுக்கொண்டார். சட்ட நுண்ணறிவு, வழக்குரை வாதத்திறன், அரசியலமைப்புக் கொள்கையில் நுண்மாநுழைபுலம், தமிழ் மக்களின் அரசியல் வரலாற்றில் புலமை என்பன கொண்டவர்தான் இந்தப் பணியைச் செய்ய முடியும். இத்துறைகளில் அவர் புலமை பெற்றிருந்தார். ஆய்வுத் திறமை பெற்றிருந்தார். இத்தகைமைகள் அவரின் தனிச் சிறப்பியல்புகளாக அமைந்தன.

தனது வாதங்கள் பற்றி ஆழ்ந்து படித்தார். ஈடுபட்டுப் பணிபுரிந்தார். போர்த்துக்கேயர் காலம், அதற்கு முந்திய காலம் பற்றிய தமிழ் ஈழ வரலாறுகள் பற்றிய அடிப்படை வரலாற்று நூல்களையும் அரசியலமைப்பு நூல்களையும் படித்தார். இக்காலப்பகுதியைக் கற்றறிந்த அறிஞர்களுடன் கலந்துரையாடினர். பதில் தலைமை நீதியரசர் குறிப்பிட்டதுபோல் திரு. திருச்செல்வம், தனது பணியை வழக்குரையாகக் கொள்ளாமல் தான் சார்ந்த இயக்கப் பணியாகவே கருதினர்.

கடுமையாக உழைத்தார். அவரின் மருத்துவர்கள் இக் கடுமையான உழைப்பை விரும்பவில்லை. இக்கடுமையான உழைப்பின் விளைவுகளை மருத்துவர்கள் அலரிடம் குறிப்பிட்டும் கூறினர்கள். எனினும் திரு. திருச்செல்வம், கடமையே கண்ணெனினர். கருமமே கண்ணெனினர். தனது தனிப்பட்ட நன்மை தீமைகளை விடத் தான் மேற்கொண்ட பணியில் ஈடுபட்டு உழைத்தார். உயர் நீதிமன்றம், இவ்வழக்கின் தீர்ப்பை வழங்குமுன் அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தார். 1976 நவம்பர் 22 ஆம் நாள் மாரடைப்பால் காலமானர்.

திரு. திருச்செல்வம் அவர்கள் ட்ரயல் அற் பார் நீதிமன்றத்தில் ஆற்றிய வழக்குரை வாதங்கள் எளிதான முறையில் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் தமிழில் வெளியிடப்பட வேண்டும் எனத் தமிழ் மக்கள் பலர் அவரிடம் மீட்டும் மீட்டும் வேண்டுகோள் விடுத்தனர். திரு. திருச்செல்வம் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலேயே இந்நூல் ஆக்கப்பட்டது. இப்பொழுதுதான் வெளிவருகின்றது. தமிழாக்கம் செய்வதில் திருமதி இரா. சச்சிதானந்தன் அவர்கள் உதவியுள்ளார்கள். தமிழ் மக்கள் எதிர் நோக்கும் முக்கிய பிரச்சனைகளை நன்முக விளங்கிக்கொள்ள உதவ வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இந்நூல் வெளியிடப் படுகின்றது.

தமிழ் பேசும் மக்களின் உயர்ந்த சிறந்த அரசியல் இலட்சியங்களுக்குரிய தகுந்த அரசியல் அடிப்படையையும் சட்ட அடிப்படையையும் தெரிந்து கொள்ள இந்நூல் உதவும். அரசியலில் தெளிந்த கருத்துக்களான இவ்வழக்குரை வாதங்கள் தமிழரின் அறிவாற்றல் வளர்ச்சி வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன.

48, ரேஸ்மிட் பிளேஸ்,
கொழும்பு 7,
1-7-77.

நீலன் திருச்செல்வம்

# தமிழர்க்கு நம்பிக்கையாக நடந்தவர்

— சா. ஜே. வே. செல்வநாயகம்

"..... நான் திரு. திருச்செல்வம் அவர்களைக் குழந்தைப் பராயத்தில் இருந்து அறிவேன். 1919 இல் எனது தந்தையாரைப் பார்க்க மலாயா சென்றேன். திரு. திருச்செல்வம் அவர்களின் தந்தையாரும் மலாயாவில் இருந்தார். எனது தந்தையாரும் திரு. திருச்செல்வம் அவர்களின் தந்தையாரும் நண்பர்கள்...

"... திரு. திருச்செல்வம் அவர்களின் தந்தையாரைப் பார்க்கச் சென்ற பொழுது, அவரது ஆண்மக்களுள் இருவரின் கல்வியின் எதிர்காலம் குறித்துக் கலந்துரையாடினேன். இரு ஆண்மக்களையும் தொடர்ந்து கல்வி கற்பதற்காக இலங்கைக்கு அனுப்ப விரும்பினர். திரு. திருச்செல்வமும், அவர் தம்பி திரு இராஜேந்திராவும் இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டனர். இங்குள்ள தல்ல பாடசாலைகளுள் ஒன்றான புனித தோமஸ் கல்லூரியில் இருவரும் கல்வி பயின்றனர்.

"..... திரு. திருச்செல்வம் சட்டக் கல்லூரியில் பயின்று வழக்குரைஞரானார். அவர் சட்டத்துறையில் விருப்புள்ள மாணவனாக இருந்தார். நீதித்துறையில் கடமை புரிந்த பின், சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்தில் முடிக்குரிய வழக்குரைஞரானார். சொலிசிட்டர் ஜெனரலாகப் பதவி உயர்வு பெற்றார். அரசசேவையில் இருந்து ஓய்வுபெற்றபின் சாதாரண வழக்கறிஞரானார். அண்மைக்காலத்தில் பல முக்கிய வழக்குகளில் தோன்றி வாதாடி வெற்றியீட்டியுள்ளார். அவற்றுள் ஒன்றுதான், மேல் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் முன் வந்த ட்ரயல் அற் பார் வழக்கு.

"..... திரு. திருச்செல்வம் சிறந்த சட்ட அறிஞர். அரச சேவையில் இருந்து ஓய்வு பெற்றபின் தீவிரமாக அரசியலில் ஈடுபட்டார். நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக இருப்பது அவரின் சிறப்பு இயல்பு. தனது நண்பர்கட்கும், தனது கட்சிக்கும் தனது மக்களுக்கும் நம்பிக்கையாக நடந்து கொண்டார். தமிழ் மக்களுக்கு நம்பிக்கையாக நடந்து கொண்டார்.

" ... திரு. திருச்செல்வம் இறந்தமையால் தமிழ் மக்கள் தங்களின் மிகப் பெரிய தலைவர் ஒருவரை இழந்தனர்"

(1976 நவம்பர் 26 இல் தேசிய அரசுப் பேரவையில் ஆற்றிய இரங்கலுரையின் சில பகுதிகள்)



# பிரிட்டிஷார் வழங்கிய அரசியலமைப்பு

மேற்கண்ட நாடுகள் போராடி நிலைப்பதில்லை. சாம்ராஜ்யங்கள் சாகாத வரம் பெற்றவையல்ல. அடிமைத்தனமும் ஏகாதிபத்தியமும் எந்நாளும் தொடர்வதில்லை. விடுதலைக் குரல்களின் ஒலி வலுவடைய, ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் ஆண்மா முனகலிட்ட காலம்போய் முழக்கமிட, ஒடுக்குபவர்களும் அடக்குபவர்களும் அநியாயமாக ஆட்சியுரிமையைப் பறித்தவர்களும் இருந்த இடம் தெரியாமல், வாழ்ந்த சுவடுகள் மறையு முன்பே ஓடிவிடுவார்கள், ஒதுங்குவார்கள், ஒழிப்பார்கள். இது வரலாற்று நியதி.

உலகநாடுகள் பலவற்றின் ஆட்சியுரிமை இறைமை அனைத்தும் பிரிட்டிஷ் அரசிடம் ஒருகாலத்தில் இருந்தன. இக்காலம் பிரிட்டிஷ் வரலாற்றின் ஒளிமிக்க பொற்காலம். அடிமைப்பட்டு, ஆட்சியுரிமை பறிக்கப்பட்டு, பிரிட்டிஷாரால் ஆளப்பட்ட நாடுகளின் வரலாற்றில் இக்காலம் இருண்டகாலமே.

பிரிட்டனின் இறைமையும், ஆட்சியுரிமையும் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்துடன் பிரிட்டிஷ் மன்னரிடமும் இருந்தன. ஆனால் அடிமைப்பட்ட ஏனைய நாடுகளின் ஆட்சியுரிமையும் இறைமையும் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்திலும், அதனூடாகப் பிரிட்டிஷ் மன்னரிடமும் இருக்கவேண்டுமா?

## விடுதலைக் குரல்

முதலாவது உலகப்போர் முடிவடைந்த நாட்களிலேயே, பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழிருந்த நாடுகள் பலவற்றில் விடுதலைக் குரல்கள் ஒலிக்கத் தொடங்கின. பிரிட்டனே துப்பாக்கி முனையில் அரசியல் அதிகாரத்தை ஏவிவிட்டு, உரிமைக் குரல்களை அடக்கியது; விடுதலை வேட்கையை ஒடுக்கியது; தன்னாட்சி முயற்சியைத் தடுத்தது.

இரண்டாவது உலகப் போரின் பின்னர் உலக நாடுகளில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது; காலனித்துவ நாடுகளில் விடுதலை உணர்ச்சி வீறுகொண்டு பாய்ந்தது; இவற்றுள் தலையாயது இந்திய உபகண்டத்தில் எழுந்த விடுதலைப் போர். திரு. மோகன தாஸ் கரம்சந்த காந்தியின் தலைமையில் காங்கிரஸ் கட்சி இப் போரை நடாத்தியது. கத்தியின்றி இரத்தமின்றி யுத்தமொன்று நடந்தது. இந்த அறப்போர் உலகத்தாரின் உள்ளத்தின் உட் குரலை, மனச்சாட்சியைத் தட்டியெழுப்பியது.

பிரிட்டிஷார் விடுதலை வழங்கும் படலத்தைத் தொடங்கினர். தம்மிடம் குவிந்திருந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை முதலில் பரவலாக்கினர். சில நாடுகள் ஆட்சியுரிமை இல்லாது ஆட்சிப் பொறுப்பை மட்டும் பெற்றன. சில நாடுகள் ஆட்சியுரிமையுடன் கூடிய ஆட்சிப்பொறுப்பைப் பெற்றதுடன் இறைமையையும் மீளப்பெற்றன.

1947-இல் இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் விடுதலை அடைந்தன. இந்தியாவின் ஆட்சிப்பொறுப்பு இந்திய அரசுக்கு மாற்றப் பட்டது. ஆட்சியுரிமையும் இறைமையும் இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவைக்கு மாற்றப்பட்டன.

1948 இல் இலங்கையின் ஆட்சிப்பொறுப்பு மட்டும் பிரிட்டிஷ் அரசிடம் இருந்து இலங்கைக்குக் கையளிக்கப்பட்டது. இக்காலப் பகுதிக்கு முன்னதும் பின்னதுமாகப் பிரிட்டனிடம் அடிமைப்பட்டிருந்த நாடுகள் ஒவ்வொன்றுக விடுதலையடைந்து கொண்டே வருகின்றன.

## சோல்பரி ஆணைக்குழு

இலங்கைத் தீவின் ஆட்சிப் பொறுப்பைப் பெருமளவு இலங்கை அரசிடமே ஒப்படைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தைப் பிரிட்டன் 1944ஆம் ஆண்டளவில் ஏற்றுக்கொண்டது. ஆட்சிப் பொறுப்பு மாற்றத்தைக் கொண்டுவரும் வழிகளை ஆராயச் சோல்பரிப் பிரபுவின் தலைமையில் ஓர் ஆணைக்குழு இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டது. சோல்பரி ஆணைக்குழு 1944 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைக்கு வந்தது. இலங்கையைச் சுற்றிப் பார்த்தது. இலங்கை மக்களிடமும் மக்கள் தலைவர்களிடமும் கருத்துக்களைக் கேட்டது.

திரு. டொன் ஸ்டீபன் சேனநாயக்கா தலைமையில், அரசாங்க சபையில் இருந்த அமைச்சர் குழு சோல்பரி ஆணைக்குழுவைப் பகிஷ்கரித்தது. எனினும், சிங்கள மக்களின் கருத்துக்களைச் சோல்பரி ஆணைக் குழு அறியாமலில்லை.

கண்டியச் சிங்களவர்கள் தங்கள் உரிமைகள் பாதுகாக்கப் பட வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். கூட்டாட்சி அரசு அல்லது சமஷ்டி அரசு மூலமே தங்கள் உரிமைகள் பாதுகாக் கப்படும் எனக் கூறினர்கள். சமஷ்டி அரசியலமைப்பு மூலம் இலங்கை ஆட்சி செய்யப்படவேண்டும் என அன்றே கண்டியச் சிங்களவர்கள் கோரிக்கை விடுத்தார்கள்.

1944 கார்த்திகைத் திங்களில் அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சி அமைக்கப்பட்டது. இதன் தலைவராகத் திரு. கணபதிப்பிள்ளை காங்கேசர் பொன்னம்பலம் இருந்தார். தமிழர்கள் சோல்பரி ஆணைக் குழு முன் திரு. பொன்னம்பலம் தலைமையில் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தனர்.

1944 நவம்பர் 27ல் அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கி ரஸ் கட்சியின் முதலாவது மாநாட்டில் திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம் பலம் தலைமையுரை ஆற்றினர். கூட்டம், கொழும்பு நகர மண் டபத்தில் நடைபெற்றது. அவர் ஆற்றிய உரையின் சில வரிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

"..... இலங்கைக்கு நாங்கள் அடிமைகளாக வர வில்லை. உரிமைகொண்ட ஆட்சியாளர்களாக வந் தோம். எமது நிலத்தில் நாம் உரிமை கொண்டா டிக் குடியேறினோம். இதை நான் நினைவுபடுத்துகி றேன். தமிழர்கள்தான் இந்தத் தீவின் ஆதிக்குடிகள். இதை எமது (சிங்கள) நண்பர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். பருத்தித்துறை முதல் தேவேந்திரமுனை வரை ஆட்சிசெய்த அரசை நாம் பெற்றிருந்தோம். இதனை இலங்கையின் வரலாற்றில் காணலாம். ஐரோப்பியக் கடலாடிகள் வரும்வரை நாம் (தமி ழர்கள்) அந்நியரால் ஆட்சிசெய்யப்படவில்லை. எம்மை நாமே ஆட்சி செய்தோம்....."

இலங்கையின் ஆட்சியுரிமை, இலங்கையில் வாழ்கின்ற இருபெரும் மொழி வழிச் சமூகங்களிடையே பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும் எனத் தமிழ்த்தலைவர்கள் கூறினர்கள். இலங்கை விடுதலை பெற்றால், தமிழர்கள் ஒத்த குடியுரிமை பெற்றவர்க ளாகவே சிங்களவர்களுடன் வாழ ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்ற கருத்துச் சோல்பரி ஆணைக்குழுவின் முன் ஐயம் திரிபு அற ஆணித்தரமாக எடுத்துரைக்கப்பட்டது. திரு. பொன்னம்பலம் அவர்களின் இந்தக் கோரிக்கை 'ஐம்பதுக்கு ஐம்பது கோரிக்கை' எனப் பிற்காலத்தில் புகழ்பெற்றது.

தமக்கென ஆட்சியைத் தனியாகப் பிரித்துத் தரவேண்டும் எனத் தமிழர்கள் சார்பில் தமிழ்த் தலைவர்கள் கேட்கவில்லை. தமிழர்கள் தனியான நாட்டினம் என்பதால், தமிழர் தம்மைத் தாமே ஆளக்கூடிய தனிநாட்டுக் கோரிக்கையைச் சோல்பரி ஆணைக்குழுவின் முன் வைக்கத் தமிழ்த் தலைவர்கள் தவறினார்கள். தமிழர்களின் பாரம்பரியங்களையும், வாழ்வு முறைகளையும் உள்ளடக்கிய தமிழரின் ஆட்சியை வலியுறுத்துவதற்குரிய நல்லதொரு வாய்ப்பு நழுவவிடப்பட்டது. கூட்டாட்சி அரசியலமைப்புக் கூடத் தமிழ்த் தலைவர்களால் கேட்கப்படவில்லை.

1945 அக்டோபர் 9 ஆம் நாள் சோல்பரி ஆணைக்குழு இலங்கைக்கு ஒற்றையாட்சி அரசை விதந்துரைத்தது. வரலாற்றினூடாகத் தமிழர்கள் இலங்கைத் தீவில் தமக்கென, நாடு, ஆட்சி இறைமை என்பவற்றைக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்தத் தனியுரிமையை, இந்தச் சிறப்புத் தன்மையைத் தமிழர்களிடமிருந்து பறித்தன மேனாட்டு அரசுகள். பறித்த அவற்றைத் தமிழர்களிடமே மீளளிக்காமல், மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவான ஒற்றையாட்சி அரசிடம் மீளளிக்க முயற்சித்த சோல்பரி ஆணைக்குழுவின் விதப்புரைகள், இலங்கைத் தமிழர்கட்குப் பாதகமானவை.

## இலங்கைச் சுதந்திரச் சட்டம்

1947 ஜூன் 18 ஆம் நாள் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தின் கீழவையின் கூட்டம் நடைபெற்றது. பிரிட்டிஷ் இராஜாங்க அமைச்சர் அக்கூட்டத்தில், இலங்கை அரசுக்கு முழுமையான ஆட்சிப்பொறுப்பு வழங்கப்படும் என அறிவித்தார். இதே அறிவிப்பு அதே நாளில் இலங்கையில் அரசாங்க சபைக் கூட்டத்தில் இலங்கை ஆளுநரால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

1947 டிசம்பர் 10 ஆம் நாள் இலங்கைச் சுந்திரச் சட்டத்துக்கு அரச ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டது. ஏற்கனவே பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் இச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருந்தது.

இச்சட்டத்தில் ஐந்து பகுதிகள் உள்ளன. முதற் பகுதியில் உள்ள முதலிரண்டு விதிகள் கவனிக்கத்தக்கவை. அந்த விதிகளாவன :-

"1 (அ) குறிப்பிட்ட நாளன்றோ பின்னரோ ஐக்கிய இராச்சியத்தின் பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்

றப்பட்ட சட்டங்களுள் இலங்கையின் வேண்டுதலுடனும் ஒப்புதலுடனும் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்கள் தவிர ஏனையவை இலங்கையில், இலங்கைச் சட்டங்களுள் ஒன்றாக நீடிக்கவோ நீடித்ததாகக் கருதப்படவோ மாட்டா.

(ஆ) குறிப்பிட்ட நாளின்பின்னர் ஐக்கிய இராச்சியத்தில் உள்ள மேன்மைதங்கிய அரசரின் அரசானது இலங்கை அரசுக்கு எவ்வித பொறுப்பும் உடையதாக இருக்கமாட்டாது.''

1947 டிசம்பர் 19 ஆம் நாள் பக்கிங்காம் அரண்மனையில் அரச அவைக் கூட்டம் நடைபெற்றது. மேன்மைதங்கிய ஆறாம் ஜோர்ஜ் மன்னர் இக்கூட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்கினார். இக் கூட்டத்தில் இலங்கைச் சுதந்திரம் பற்றிய அரசவைக்கட்டளை வழங்கப்பட்டது. 1946 மே 15 ஆம் நாள் வழங்கிய இலங்கை அரசியலமைப்புப்பற்றிய அரசவைச் சட்டவோலையில் சில திருத்தங்களை இக்கட்டளைகொண்டிருந்தது.

1948 பெப்ரவரி 4 ஆம் நாள், இலங்கை அரசிடம் பிரிட்டிஷ் அரசு இலங்கைக்கான முழுமையான ஆட்சிப் பொறுப்பை வழங்கியது. பொது நலவுரிமை நாடுகளுள் ஒன்றாகத், தன்னுரிமைச் சமுதாயமாக இலங்கை இடம்பெற்றது.

பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் கூடலாம்; சட்டம் இயற்றலாம்; ஆனால் அச்சட்டங்கள் இலங்கையில் செல்லுபடியாகா, ஆயினும், இலங்கை வேண்டிக் கொண்டால், ஒப்புதல் கொடுத்தால், இலங்கைக்காகச் சட்ட மியற்றும் பணியைப் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் மேற்கொள்ள முடியும். இலங்கையின் நலனுக்காகவும் நல்வாழ்வுக்காகவும் நல்லாட்சிக்காகவும் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் இப்பணியைச் செய்யலாம்.

எனினும், பிரிட்டிஷ் அரசரே இலங்கையின் அரசராகக் கொள்ளப்படுவார். பிரிட்டிஷ் முடியின் பேரிலேயே இலங்கை அரசு நடாத்தப்படும்; பாராளுமன்றக் கூட்டத்தைத் தொடக்கி வைத்து ஆளுநர் முதல்வரால் ஆற்றப்படும் உரை கூட அரியணை உரையே.

பிரிட்டிஷ் அரசரின் பிரதிநிதியாக இலங்கையில் ஆளுநர் முதன்மை இருப்பார். பிரிட்டிஷ் அரசரே ஆளுநர் முதல்வரை நியமிப்பார்; நீக்குவார்; எனினும், இலங்கைப் பிரதமரின் ஆலோசனையின் பேரிலேயே இந்நியமனமும் நீக்கமும் நடை

பெறும். இலங்கையின் முதலாவது ஆளுநர் முதல்வராகச் சோல்பரிப் பிரபு இலங்கைப் பிரதமரின் ஆலோசனையைப் பெற்று பிரிட்டிஷ் அரசரால் நியமிக்கப்பட்டார்.

மூழுமையான ஆட்சிப் பொறுப்பை இலங்கை அரசிடம் வழங்கிய பின்னரும் இலங்கை நீதித்துறைக்கும் பிரிட்டிஷ் நீதித்துறைக்கும் தொடர்பு இருந்தது. இலங்கையில் உள்ள எல்லா மட்ட நீதி மன்றங்களிலும், மேல் நீதிமன்றும் தொட்டு உயர் நீதிமன்றம் வரை - படிப்படியாக நீதிகோடும் ஒருவன், இவற்றின் நீதி வழங்கல் முறையால் திருப்தியடையாவிடின் பிரிட்டனில் உள்ள மேன்மை தங்கிய அரசரின் அரசவைக்கு முறையீடு செய்யலாம். அரசவையின் தீர்ப்பை முடிந்த முடிபாக, அறுதியான தீர்ப்பாக, இலங்கை அரசு ஏற்றுக்கொண்டது.

## ஆட்சியுரிமை, இறைமை

1948 பெப்ரவரி 4 ஆம் நாள் பிரிட்டனின் யூனியன் ஜாக் கொடி இலங்கையில் இறக்கப்பட்டது. சம்பிரதாய பூர்வமாக இறக்கப்பட்டது. இலங்கையின் சிங்கக் கொடி ஏற்றப்பட்டது. இலங்கை, முழுமையான விடுதலை பெற்றுவிட்டதாகப் பலர் நம்பினர்கள். இலங்கை ஆட்சியுரிமை இலங்கை அரசிடம் வழங்கப்பட்டுவிட்டதாகக் கூறினர்கள். உண்மையான நிலை என்ன? இலங்கைக்கு முழுமையான விடுதலை வழங்கப்படவில்லை. இலங்கைக்கு முழுமையதன ஆட்சிப் பொறுப்புத்தான் வழங்கப்பட்டது. இலங்கையின் ஆட்சியுரிமையும் இறைமையும் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தினூடாகப் பிரிட்டிஷ் மன்னரிடம் தொடர்ந்து இருந்தது.

இலங்கை அரசின் வேண்டுதலின் பேரிலும், ஒப்புதலின் பேரிலும் இலங்கையின் நலன், நல்வாழ்வு, நல்லாட்சி என்பவற்றிற்காகப் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் இலங்கைக்கான சட்டங்களை இயற்றலாம் என்ற விதியை முன்பு பார்த்தோம். பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்திடம் இலங்கைக்கான சட்டமியற்றும் அதிகாரம் எஞ்சி நின்றது; தொக்கி நின்றது.

இலங்கை அரசு தனது நன்மைகளைப் பேணுவதற்காகவும் பெருக்குவதற்காகவும் இந்த ஏற்பாட்டைப் பயன்படுத்தும் வாய்ப்பு இருந்தது. 1948 இன் பின்னரும் இலங்கைக்காகச் சட்டமியற்றும் ஏற்பாடுகள் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்திடம் மாத்திரமன்றிப் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்திடமும் இருந்தன. இது முக்கியமாகக் கவனித்து நோக்கவேண்டிய ஒன்றாகும்.

## அடிப்படை நிபந்தனைகள்

பிரிட்டிஷார் இலங்கை அரசிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைத்தபொழுது, இரு சாராரும் ஏற்றுக்கொண்ட விதிகள் தான் அரசியலமைப்பு விதிகள். இலங்கையில் ஆட்சி இப்படித் தான் அமையும் என்பது அங்கே தெளிவாக எழுதப்பட்டிருந்தது. இந்த விதிகள் இலங்கை அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. பிரிட்டிஷ் அரசாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. இதைக் கூறும் ஒப்பந்தம் 1947 நவம்பர் 11 ஆம் நாள் இலங்கை அரசியற் தலைவர்களாலும் பிரிட்டிஷ் அரசினாலும் கையெழுத்திடப் பட்டது. இலங்கையின் சார்பில் திரு. டி. எஸ். சேனநாயக்கா கையெழுத்திட்டார்.

இலங்கை அரசியலமைப்பு விதிகளைக் காலத்துக்குக்காலம் மாற்ற வேண்டிய தேவைகள் ஏற்படலாம் என்பதை இரு சாராரும் கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொண்டனர். அப்படித் தேவை ஏற்படும்பொழுது அரசியலமைப்பு விதிகளை மாற்று வதற்குரிய வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. அரசியலமைப் பின் 29 ஆம் பகுதியில் 4 ஆம் விதி இதற்கான ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தது.

இலங்கையில் நல்லாட்சி செலுத்தப்படல் வேண்டும்; நாடு அமைதியாக இருக்கவேண்டும். நாட்டில் ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடும் தேவை. இவற்றைச் செய்வதென்றால் சட்டங் கள் தேவை. இந்தச் சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரம் அரசியலமைப்பின் மூலம் பாராளுமன்றத்திடம் வழங்கப்பட் டிருந்தது. அரசியலமைப்பின் 29 ஆம் பகுதியின் 1 ஆம் விதி இந்த ஏற்பாட்டைக் கொண்டிருந்தது. அரசியலமைப்பில் கூறப்பட்ட இத்தகைய விதிகளை, ஆட்சிப்பொறுப்பை வழங்கு வதற்காக விதிக்கப்பட்ட நிபந்தனைகள் என்றே கூறலாம். இவை அடிப்படை நிபந்தனைகள். இலங்கை அரசும் பிரிட்டிஷ் அரசும் ஏற்றுக்கொண்ட அடிப்படை நிபந்தனைகள்.

## சமூகங்கட்குப் பாதுகாப்பு

தமிழ்ச் சமூகம், சிங்களச் சமூகம், ஆங்கிலச் சமூகம் மலாய்ச் சமூகம் என்பன மொழிவழி எழுந்த சமூகங்கள்.

இவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியானவை. எளிதாக அடையாளம் காணக்கூடியவை. இவற்றிற்கிடையே வேறு பாடுகள் அதிகம். சமயக் கொள்கைகள் மாறுபட்டன; மொழி வேறுபட்டிருந்தது. வாழ்வு முறைகள் வகுத்தறியக்கூடியன. பண்பாட்டுத் தெறிகளும் பழக்கவழக்கங்களும் பிரித்தறியக்கூடியன.

இச்சமூகங்கள் ஒன்றுக்கொன்று உயர்ந்தவையோ தாழ்ந்தவையோ அல்ல. எல்லாச் சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கட்கும் நாட்டின் எல்லா உரிமைகளும் உண்டு. சமமான வாய்ப்புகள் உண்டு. சட்டத்தின் முன்பு இவற்றிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கக்கூடாது; பாகுபாடுகள் எழக்கூடாது.

இலங்கையில் இயற்றப்படும் சட்டங்கள் ஒரு சமூகத்துக்குச் சாதகமாகவும் மற்றச் சமூகத்துக்கோ, மற்றச் சமூகங்கட்கோ பாதகமாகவும் இருக்கக்கூடாது. சமூகங்கட்கிடையே ஏற்றதாழ்வுகளை வலிந்து புகுத்தக்கூடாது.

சட்டங்கள் மூலம் எந்தச் சமூகத்துக்கும் வழங்கப்படும் சிறப்புரிமைக்கும், சலுகைகளும் எல்லாச் சமூகத்தவர்க்கும் வழங்கப்பட வேண்டும். சட்டத்தின் மூலம் வழங்கப்படும் முன்னுரிமைகளால் எந்த ஒரு சமூகமும், மற்றச் சமூகங்களை விட மேலான, கூடிய உரிமைகளைப் பெற்றுவிடக் கூடாது.

பாகுபாட்டுச் சட்டங்களைப் பாராளுமன்றம் இயற்றக் கூடாது என 1948 இன் அரசியலமைப்பு விதிகள் கூறுகின்றன. அப்படிப் பாராளுமன்றம் இயற்றினால் கூட அவை செல்லுபடியாகாத சட்டங்களே என்பதையும் அரசியலமைப்பு விதிகள் வலிந்து உரைத்துள்ளன.

சிறுபான்மைச் சமூகங்களைப் பாதுகாக்கும் விதிகள்தான் இவ்வாறு அரசியலமைப்பில் வலிந்து உரைக்கப்பட்ட விதிகள், அரசியலமைப்பின் 29 ஆம் பகுதியின் 2 ஆம் 3 ஆம் விதிகள் இத்தகைய பாதுகாப்பை வழங்கின. இந்த 29 ஆம் பகுதி பிற்காலத்தில் மிகுந்த புகழ்பெற்றது. பிரிட்டிஷாரிடம் இருந்து முழுமையான ஆட்சிப் பொறுப்பைப் பற்ற நினைமாறி, நாடு ஆட்சியுரிமையும் இறைமையும் தன்னகத்தே கொண்ட குடியரசாக வேண்டும், இந்த மாற்றம் விரைந்து ஏற்படவேண்டும் என்ற எண்ணத்திற்குப் பிற்காலத்தில் கால்கோள் அமைத்த பெருமையும் இந்த 29 ஆம் பகுதிக்கே உண்டு.

இந்த 29 ஆம் பகுதியில் உள்ள விதிகள் பின்வருமாறு:-

"29 (1) இத்தீவின் அமைதிக்கும் ஒழுங்குக்கும் நல்லாட்சிக்குமாகப் பாராளுமன்றமானது, இந்தக் கட்டளைகளின் ஏற்பாடுகளுக்கமையச் சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது."

(2) இந்தச் சட்டங்கள் எதுவும்;

(அ) எந்த மதத்தைக் கடைப்பிடிப்பதைக் கட்டுப்படுத்தவும் தடைசெய்யவும் கூடாது;

(ஆ) ஏனைய சமூகங்களையோ மதங்களையோ சார்ந்தவர்கள் உட்படுத்தப்படாத கட்டுப்பாடுகளையும் குறைபாடுகளையும் ஏதாவது ஒரு சமூகத்தையோ மதத்தையோ சார்ந்தவர்கள் உட்படுத்தப்படக் கூடாது;

(இ) ஏனைய சமூகங்கட்கோ, மதங்கட்கோ வழங்கப்படாத முன்னுரிமைகளையும் சிறப்புக்களையும் ஏதும் ஒரு சமூகத்திற்கோ மதத்திற்கோ வழங்கக் கூடாது;

(ஈ) எந்த மத நிறுவனத்தின் அமைப்பு விதிகளையும் அந்த நிறுவனத்தின் ஆட்சி அதிகாரத்தின் ஒப்புதலின்றி மாற்றக்கூடாது; எனவே, எப்படியிருப்பினும், சட்டத்தின் மூலம் இணைத்தமைக்கப்பட்ட மத நிறுவனமாயின் அந்நிறுவனத்தின் ஆட்சி அதிகாரத்தின் வேண்டுதலின் பேரில் அன்றி எந்த விதமாற்றமும் செய்யக்கூடாது;

(3) இந்தப் பகுதியின் 2ஆம் விதியின் ஏற்பாடு கட்கு முரண்பாடுடைய எந்தச்சட்டமும் முரண்பாடு அடைகின்ற அளவு எல்லைவரை செல்லுபடியாகாது;

(4) இந்தப் பகுதியின் அதிகாரவரம்புக்கு உட்பட்ட பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரங்களை நடைமுறைப்படுத்துங்கால் பாராளுமன்றமானது இந்தக்கட்டளையின் ஏற்பாடுகள் எதையுமோ, அல்லது இந்தத் தீவுக்காக இடப்படும் மேன்மை தங்கிய அரசரின் அரசவைக் கட்டளைகள் வேறு எதையுமோ திருத்தலாம் அல்லது நீக்கலாம்;

அவ்வாறு செய்யும்பொழுது, இந்தக்கட்டளையின் எந்த ஏற்பாடுகளையும் திருத்தும் அல்லது நீக்

கும் எந்தச் சட்டமூலமும், சனப்பிரதிநிதிகள் சபையின் முழு எண்ணிக்கையான உறுப்பினர்களுள் (சமூகமளிக்காதவர்கள் உட்பட) மூன்றில் இரண்டு பகுதிக்குக் குறையாதவர்களின் சார்பான வாக்குகளைச் சனப்பிரதிநிதிகள் சபைக் கூட்டத்திலே பெற்றது, எனச் சபைமுதல்வரால் கையெழுத்திட்ட சான்றிதழால் முன்னுரைக்கப்பட்டிருப்பின் அரச ஒப்புதலுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படலாம்.

இந்த விதிக்கமையச் சபைமுதல்வரால் வழங்கப்படும் ஒவ்வொரு சான்றிதழும் எல்லாத் தேவைகளையொட்டியும் முடிவானதாயும் எந்த நீதிமன்றத்துக்கு முன்பும் முறையிட முடியாததாயும் அமையும்."

1948 இல் இலங்கை அரசுக்கு முழுமையான ஆட்சிப் பொறுப்பு வழங்கப்பட்ட நாளில் இருந்து 1964 ஆம் ஆண்டு வரை உள்ள காலப்பகுதியில், 29 ஆம் பகுதி பற்றிச் சில அரசியல் தலைவர்கள் கொண்டிருந்த கருத்துக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட கருத்து 1964 இல் தெளிந்தது.

அரசியலமைப்பின் 29 ஆம் பகுதியின் 4 ஆம் விதியில், அரசியலமைப்பைத் திருத்தும் அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திடம் வழங்கப்பட்டிருந்தது. வழங்கப்பட்டதோடு அல்லாமல், பாராளுமன்றம் திருத்தங்களையோ, மாற்றங்களையோ, நீக்கங்களையோ எந்த முறைப்படி கொண்டுவரலாம், கொண்டு வந்த பின் எவ்வாறு அரச ஒப்புதலுக்குச் சமர்ப்பிக்கலாம் என்பதும் விதிக்கப்பட்டிருந்தது.

சனப்பிரதிநிதிகள் சபையின் மொத்த உறுப்பினர்களுள், மூன்றிலிரண்டு எண்ணிக்கையானவர்கட்கு அதிகமாகச் சபைக்கு வந்திருந்து, அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டமூலத்துக்குச் சார்பாக வாக்களிக்க வேண்டும். இவ்வாறு வாக்களித்தார்கள் எனச் சபைமுதல்வர் சான்றிதழ் வழங்கவேண்டும். சான்றிதழை முன்னுரையாகக் கொண்ட அத்திருத்தச் சட்டமூலம் அரச ஒப்புதலுக்கு அனுப்பப்படவேண்டும். அரச ஒப்புதலுடன் அத்திருத்தச் சட்டமூலம் அரசியலமைப்புத் திருத்தமாகின்றது.

அரசியலமைப்பில் கூறப்பட்ட இந்த ஏற்பாட்டைப் பயன்படுத்தி, அரசியலமைப்பின் எந்தப்பகுதியையும், எந்த விதியையும், எந்த உபவிதியையும் மாற்றலாம் என 1948 இல்

இருந்து 1964 ஆம் ஆண்டு வரை, கருதப்பட்டது. இலங்கை அரசு இவ்வாறு கருதியது. இலங்கையின் அரசியற் தலைவர்கள் இவ்வாறு கருதினர்கள்.

## பியோர்சுப் பிரபுவின் தீர்ப்பு

1964 ஆம் ஆண்டில் இந்தக் கருத்துத் தலைகீழாக்கப்பட்டது புகழ் பெற்ற வழக்கு ஒன்றில் பிரிட்டிஷ் அரசவை அளித்த தீர்ப்பில், குறிப்பிட்ட சிலவரிகள் இந்தக் கருத்தை மாற்றியது.

திரு. ரணசிங்கா என்பவருக்கு எதிராக இலங்கை இலஞ்ச ஆணையாளர் வழக்குத் தொடுத்திருந்தார். இலஞ்ச விசாரணைக் குழு முன் இந்த வழக்கு முதலில் விசாரிக்கப்பட்டது. பின்னர் உயர்நீதிமன்றத்துக்கு முறையீடு செய்யப்பட்டு விசாரிக்கப் பட்டது. உயர் நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்புக்கு எதிராக இலங்கை அரசு, பிரிட்டிஷ் அரசவைக்கு முறையீடு செய்தது. 1964ஆம் ஆண்டு அரசவை இந்த வழக்கின் வாதப்பிரதி வாதங்களைக் கேட்டது. அரசவை சார்பில் பியோர்சுப் பிரபு இந்தவழக்கின் தீர்ப்பை வழங்கினர்.

பியோர்சுப் பிரபு வழங்கிய தீர்ப்பின் சிறுபகுதி இங்கு தமிழில் தரப்படுகின்றது. நாம் எடுத்துநோக்கும் பொருளுக்குப் பொருத்தமான வரிகளை மட்டும் தருகிறேன்.

".....இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் வாக்களித்தல் பற்றியும், இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தின் சட்டமியற்றும் அதிகாரவரம்புகள் பற்றியும் இலங்கை அரசியலமைப்பின் 18ம், 29ம் பகுதிகள் விவரிக்கின்றன.

29 (1) இத்தீவின் அமைதிக்கும் ஒழுங்குக்கும் நல்லாட்சிக்குமாகப் பாராளுமன்றமானது இந்தக் கட்டளையின் ஏற்பாடுகளுக்கமையச் சட்டங்களை இயற்றும் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது.

(2) இந்தச் சட்டங்கள் எதுவும்;

(அ) எந்த மதத்தைக் கடைப்பிடிப்பதைக் கட்டுப்படுத்தவும் தடை செய்யவும் கூடாது;

இதைத் தொடர்ந்து (ஆ) (இ) (ஈ) ஆகிய உபவிதிகள் உள. மத இன விஷயங்களைப்பற்றிய இவ்விதிகள் ஆணித்தரமாக வலிமை பெற்றவை. இவ்விஷயங்கள் சட்டமியற்றுவதற்குறிய விஷயங்களாகக் கொள்ளப்படாது. இலங்கைக் குடிமக்களிடையே உள்ள உரிமைகளின் புனிதமான சமன்பாட்டின் இலக்கணமாக இவ்விதிகள் அமைந்துள்ளன. இந்த அடிப்படை நிபந்தனைகட்கு அமையத்தான் இலங்கை மக்கள் இந்த அரசியலமைப்பினை ஏற்றுக் கொண்டனர். எனவே, அரசியலமைப்பில் உள்ள இந்த விதிகள் எவ்விதமாயும் மாற்றமுடியாத விதிகளாகும்.....''

29 ஆம் பகுதியின் 3 ஆம் 4 ஆம் விதிகளைப் பற்றியும் இத்தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. விரிவஞ்சி அவை இங்கு குறிப்பிடப்படவில்லை.

அரசவையின் தீர்ப்புகளை முடிந்த முடிபாக, அறுதியான தீர்ப்பாக இலங்கை அரசு ஏற்றுக் கொண்டது என ஏற்கனவே தெரிந்து கொண்டோம். இலஞ்ச ஆணையாளர் – ரணசிங்கா வழக்கின் தீர்ப்பு வெளிவந்ததும், இலங்கையில் உள்ள சிங்கள அரசியலாளர்கள் திகிலடைந்தார்கள்.

இலங்கைப் பாராளுமன்றத்திடம் இறைமை இருந்ததாகத் தவருகக் கருதியவர்கள், விழித்துக் கொண்டார்கள். இலங்கை அரசிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பு மட்டும்தான் ஒப்படைக்கப்பட்டதைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். இலஞ்ச ஆணையாளர் - ரணசிங்கா வழக்கில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பில் இந்த வரிகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனவே ஒழிய, இந்த வரிகள்தான் தீர்ப்பாக அங்கு கூறப்படவில்லை. இதனால் அரசவையின் இந்தக் கூற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை எனச் சிலர் கருதினர்கள். மத இன விஷயங்களைப்பற்றிய எதுவும் இலஞ்ச ஆணையாளர் - ரணசிங்கா வழக்கில் வாதிக்கப்படவில்லை. இன மத விஷயங்கள் தொடர்பாக நீதி கோரப்படவில்லை. 29 ஆம் பகுதி பற்றிக் கூறிய பியேர்சுப் பிரபு, அதில் உள்ள விதிகட்கு விளக்கம் தருகையில், 29 (2) (அ) (ஆ) (இ) (ஈ) உபவிதிகளைப் பற்றிக் கூறினர். இந்த விதிகள் மாற்றமுடியாத – திருத்தமுடியாத அரசியலமைப்பு விதிகள் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறினர்.

1946 உம் 1947 உம் அரசவைக் கட்டளைகளாக வெளியிடப்பட்ட அரசியலமைப்பு விதிகளிலும் மாற்றங்களிலும் பொதிந்திருந்த பொருளை 1964 இல் பியேர்சுப் பிரபு கொடுத்தார். எனவே, இந்த விதிகள் மரபுரிமைகளின் பட்டியலாகச் சிலரால் கருதப்பட்டன. சிறுபான்மைச் சமூகங்களுக்குரிய பாதுகாப்பு என ஆணித்தரமாகக் கூறப்பட்டது.

1964 ஆம் ஆண்டின் காலப்பகுதியில் சிறுபான்மை இனங்கள் மனித உரிமைகளை இழந்திருந்தன. மரபுரிமைகளை இழந்திருந்தன. எல்லாச் சமூகங்களும் இலங்கையில் சரிநிகர் சமானமாகச், சமமான வாய்ப்பு உடையவையாக வாழ்ந்த காலம் அருகிக்கொண்டு வந்தகாலம். சிங்கள பௌத்த ஏகாதிபத்தியம் தலைவிரித்தாட முயன்று கொண்டிருந்த காலம்.

சிங்கள மொழியை ஆட்சியில் அமர்த்தினோம்; பௌத்த மதத்துக்கு முதலிடம் கொடுப்போம் என்று உரக்கப் பேசித், தமிழர்களின் உள்ளம் உளையப் பேசித், தமிழர்களின் நலிவில் ஆட்சி காண விழைந்த சிங்கள அரசியற் கட்சிகட்கு இந்தத் தீர்ப்பு நாராசமாகக் காதில் விழுந்தது. அரசவை கசப்பான வார்த்தைகளைப் பேசுகிறதே என இவர்கள் அங்கலாய்த்தார்கள்.

இனங்களின் உரிமைகள், மதங்களின் உரிமைகள், மனித உரிமைகள், மரபுரிமைகள் அரசியலமைப்பால் பாதுகாக்கப் பட்டுள்ளன. ஆணித்தரமான விதிகளால் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்விதிகளைத் தூக்கி எறிய வேண்டுமாயின், அரசியலமைப்பையே தூக்கி எறிய வேண்டும். இந்தக் கருத்துக்கள் சிங்களத் தலைவர்களின் கருத்துக்களாகப் பரிணமிக்கத் தொடங்கின. மாற்றவொண்ணா விதிகளைக் கொண்ட அரசியலமைப்புத் தேற்றவொண்ணாத் துயரைச் சிங்கள-பௌத்த தீவிரவாதிகட்குக் கொடுத்தது.

## குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டது

1948 பெப்ரவரியில் முழுமையான ஆட்சிப்பொறுப்பு இலங்கைக்குக் கிடைத்தது. 1948 டிசம்பரில் இலங்கையில் உள்ள தமிழர்களின் மீது முதற் பாணம் ஏவப்பட்டது. இந்தப் பாணம் தமிழர்களுள் மூன்றின் ஒரு பங்கினரின் குடியுரிமை வாக்குரிமை என்னும் உயிரனைய உரிமைகளை இழக்கச் செய்தது. 1948 டிசம்பரில் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்திய பாகிஸ்தானிய குடியிருப்பாளர் (குடியுரிமைச்) சட்டம் இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழர்களுள் மூன்றில் ஒரு பங்கினரை நாடற்றவர்களாக்கியது. தமிழ்

மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டிருந்த ஒரே ,'பாவத்துக்காக'' இவர்கள் வாக்குரிமை இழந்தனர், நாட்டுரிமை இழந்தனர்; குடியுரிமை இழந்தனர்; ஆட்சியுரிமை அரசுரிமை அனைத்தையும் இழந்தனர். இந்துசமுத்திரத்தில் இவர்களைத் தூக்கி எறியாமல் விட்டது இலங்கை அரசு செய்த பெரிய ''புண்ணியம்''.

## தமிழரசுக் கட்சி

திரு. சாமுவேல் ஜேம்ஸ் வேலுப்பிள்ளை செல்வநாயகம் அப்பொழுது பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தார். திரு. ஜீ. ஜீ. பொன்னம்பலம் தலைமையில், அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் பாராளுமன்ற உறுப்புரிமை பெற்றிருந்தார். இந்திய பாகிஸ்தானிய குடியிருப்பாளர் (குடியுரிமைச்) சட்டம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டபொழுது, எனது தலைவர் மூதறிஞர் செல்வநாயகம் இந்தச் சட்டத்திற்கு எதிராக வாக்களித்தார். அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்து விலகினர். இலங்கைத் தமிழர்களின் உரிமைகள் ஒற்றையாட்சியின் கீழ்ப்படிப்படியாகப் பறிக்கப்பட்டுத் தமிழர்களை இரண்டாந்தரக் குடிமக்களாக்க், அடிமைகளாக்கச் சிங்களத் தலைவர்கள் திட்டம் தீட்டிவருவதைத் தீர்க்கதரிசனத்துடன் எடுத்துரைத்தார்.

1949 ஆம் ஆண்டில் தமிழரசுக்கட்சி தொடங்கப்பட்டது. 1949 டிசம்பர் 18 ம் நாள் நடைபெற்ற இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் முதலாவது மாநாட்டில் மூதறிஞர் செல்வநாயகம் தலைமை உரை ஆற்றினார். இந்தக் கூட்டம் கொழும்பு, அரசாங்க எழுதுவினைஞர் சேவைச் சங்கத்தின் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. அவர் உரையின் குறிப்பிடத்தக்க சில வரிகளைத் தருகிறேன்.

''..... 9ஆம் 10ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையின் வடக்கில் உள்ள தமிழரின் நிலப்பகுதிளில் தமிழர் ஆட்சி தொடங்கியது. தெற்கேயுள்ள சிங்கள நிலப்பகுதிகள் தனியாக ஆட்சி செய்யப்பட்டன. சில சமயங்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அரசுகள் தென்னிலங்கையில் இருந்தன.

காலம் மாறினாலும் சிங்கள அரசும் தமிழ் அரசும் தனித்தனியாக நெடுங்காலம் தொடர்ந்தன. பல நூற்றாண்டுகட்கூடாகத் தொடர்ந்தன. ஐரோப்பியர்கள் வந்து முதலில் தமிழ் அரசைக்

குலத்தார்கள் பின்னர் சிங்கள அரசைக் குலத்தார்கள்.

"..... பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்த இரு நாடுகள் பிரிட்டிஷாரினால் இணைக்கப்பட்டன. நிர்வாகத் தேவைக்காக மட்டும் இணைக்கப்பட்டன. இந்த இரு நாடுகளும் இயற்கையாக ஒன்றிணையவில்லை....."

## நிலங்கள் கற்பழிப்பு

மூதறிஞர் செல்வநாயகத்தின் வாக்குப் பொய்யாகவில்லை. தமிழரின் வாழ்விடங்களிலும், நிலப்பகுதிகளிலும் சிங்கள மக்களை வலிந்து குடியேற்றியது இலங்கை அரசு. வடக்கு மாகாணத்திலும் கிழக்கு மாகாணத்திலும் இந்தக் குடியேற்றம் தடைபெற்றது.

ஆட்சிப் பொறுப்புச் சிங்களவர்களின் கைகளில் இருந்தது. குடியேற்றத்துக்கு எதிராக அரசியலமைப்பில் தமிழர்கட்குப் பாதுகாப்பு வழங்கப்படவில்லை. தமிழர்களின் நிலங்கள் கன்னி நிலங்கள். குடியேற்றத்தினால் இந்நிலங்கள் கற்பழிக்கப்பட்டன. இதற்கு ஆட்சி உடந்தையாக இருந்தது.

## சிங்களமே ஆட்சி மொழி

பாராளுமன்றம் அமைக்கப்பட முன் அரசாங்கச் சபை என்ற அமைப்பு இருந்தது. 1944 இல், ஆங்கிலத்தின் இடத்தில் சிங்களம் மட்டும் ஆட்சி மொழியாக அமரவேண்டும் என அரசாங்கச் சபையில் திரு ஜூனியஸ் றிச்சட் ஜெயவர்த்தனா முன் மொழிந்தார். சிங்களமும் தமிழும் ஆட்சிமொழிகளாக இருக்க வேண்டும் என இத்தீர்மானம் திருத்தப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

1948 இல் ஆட்சிப் பொறுப்பு இலங்கை அரசிடம் வழங்கப்பட்ட பொழுது ஆட்சிமொழிபற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆங்கிலமே ஆட்சிமொழியாகத் தொடர்ந்தது.

1951 இல் ஆட்சியில் அமர்ந்திருந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் அமைச்சராக இருந்த திரு. சொல்மன் வெஸ்ட் றிட்ஜ்வே டயஸ் பண்டாரநாயக்கா அக்கட்சியில் இருந்து விலகினார். சிங்களத்தையும் தமிழையும் ஆட்சி மொழிகளாக்காமல் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஆட்சி காலத்தைக் கடத்துகிறது எனக் குற்றம் சாட்டினார். ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியைத் தொடக்கினார். சிங்களமும் தமிழும் ஆட்சி மொழிகளாக்கப்படும் எனக் கொள்கை வகுத்தார்.

1954 இல் இலங்கைப் பிரதமராக இருந்த சர் ஜோன் கொத்தலாவலை யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தார். கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் அளித்த வரவேற்பில் உரையாற்றினார். சிங்களத்துக்கும் தமிழுக்கும் சம உரிமை வழங்கி ஆட்சி மொழிகளாக்கப்படும் எனத் தமிழர்கட்கு உறுதியளித்தனர்.

1955இல் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சி சிங்களத்தை மட்டும் ஆட்சிமொழியாக்க வேண்டும் எனக் கொள்கை வகுத்தது. 1956 முற்பகுதியில் களனி மாநாட்டில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் சிங்களத்தை மட்டும் ஆட்சி மொழியாக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானித்தது.

1956ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் தமிழரசுக்கட்சி அமோகமாக வெற்றி பெற்றிருந்தது. போட்டியிட்ட 14 தேர்தல் தொகுதிகளின் 10 தொகுதிகளில் வெற்றியீட்டியது. மூதறிஞர் செல்வநாயகத்தின் கூட்டாட்சி அரசுக் கொள்கையைத் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் பெரும்பான்மையாக ஏற்றுக் கொண்டனர்.

1956இல் திரு. எஸ். டபிள்யு. ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா பிரதமரானார். தமிழரின் சுதந்திரமான எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாது 1956 ஜூன் 5ஆம் நாள் "சிங்களம் மட்டுமே ஆட்சி மொழியாகும்" என்ற சட்டமூலம் பாராளுமன்றத்தில் முன் வைக்கப்பட்டது. இந்நாளன்று தமிழ்த் தலைவர்களும் தமிழ் மக்களும் சாலிமுகத்திடலில் அறப்போர் நடத்தினர். உண்ணாவிரதம் இருந்தனர். சிங்களக் காடையர்களால் தாக்கப்பட்டனர்.

சிங்கள மொழி மட்டுமே ஆட்சி மொழியாகும் என்ற தீர்மானம் பற்றிய சனப் பிரதிநிதிகள் சபை விவாதத்தில் மூதறிஞர் செல்வநாயகம் கலந்து கொண்டார். அவரின் உரையின் உள்ளடக்கம் பின்வரும் வரிகளில் தெளிந்துள்ளது.

".....தமிழர்கள் இந்நாட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். நாம் அழிக்கப்படுவதை எதிர்க்க - உருக்குலைக்கப்படுவதை எதிர்க்க உறுதி வேண்டும்; வலிமை வேண்டும் எமது அமைப்பு வலிவுடையதாக வேண்டும். உள்ளம் வலிவுடையதாக வேண்டும். சோல்பரி அரசியலமைப்பின் கீழ் ஆட்சி செய்யும் எந்தச் சிங்கள அரசிடம் இருந்தும், சிங்கள அரசின் பிடிகளிலிருந்தும் விடுபடத் தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்கு இவ்வலிமைகள் அவசியம்

ள்ன நாம் உணர்ந்துள்ளோம். அத்தகைய போராட்டத்தில், இலங்கைத் தமிழர் போன்ற அளவுள்ள சமூகம் இலங்கைக்கு உள்ளும் வெளியேயும் தமது துன்பங்களை எடுத்துக் கூறவேண்டும். ஏனைய நாடுகளின் ஆதரவுபெறும் நோக்குடன் இவற்றை எடுத்துக் கூற வேண்டும்....."

1956, ஜூன் 14 ஆம் நாள் சனப்பிரதிநிதிகள் சபையில் இச்சட்டமூலம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டபொழுது தமிழ் உறுப்பினர் அனைவரும் கட்சி வேறுபாடின்றி எதிர்த்து வாக்களித்தனர். இரு முஸ்லிம் உறுப்பினர்களைத் தவிர ஏனைய முஸ்லிம் உறுப்பினர்களும் எதிர்த்து வாக்களித்தனர்.

## இனக் கலவரம்

சிங்கள மொழிச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்பு தமிழர்கட்கும் சிங்களவர்கட்குமிடையே கடுமையான கசப்புணர்வு ஏற்படத் தொடங்கியது. தமிழர்களின் உரிமைகள் முழுமையாகப் பறிக்கப்பட்டு விட்டதைத் தமிழ்த் தலைவர்கள் தமிழ் மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தனர். சிங்கள மயமாக்கத்துக்குத் தமிழர்கள் எதிராக உள்ளதைச் சிங்களத் தீவிரவாதிகளும் பௌத்த பிக்குகளும் சிங்கள மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறினர்.

சிங்கள – தமிழ் உறவுகள் மோசமடைவதற்கு முன்பு தமிழர்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடாத்தத் திரு. பண்டார நாயக்கா விரும்பினர். தமிழரசுக் கட்சியினரை அழைத்தார். பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றன. பண்டாரநாயக்கா – செல்வ நாயகம் ஒப்பந்தம் எழுந்தது. இந்த ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்து ஐக்கிய தேசியக் கட்சி கண்டி யாத்திரையை மேற்கொண்டது. பௌத்த பிக்குகள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். ஒப்பந்தம் கைவிடப்பட்டதாகத் திரு. பண்டாரநாயக்கா அறிவித்தார். இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் தமிழர் நிலப்பகுதிகளான வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களைத் தமிழர்களே ஆட்சி செய்யும் மாநில அவை கட்கு இடமளிக்கப்பட்டது. இங்கு தமிழ், ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. சிங்களக் குடியேற்றம் தடுத்து நிறுத்த வகைசெய்யப்பட்டது. ஒப்பந்தம் கைவிடப்பட்டதால் சிங்கள – தமிழ் உறவுகள் மேலும் மோசமடைந்தன.

1958 இல் வவுனியாவில் நடைபெற்ற தமிழரசுக் கட்சியின் மாநாட்டுக்காகக் கிழக்கில் இருந்து சென்றவர்கள் பொலன்னறுவையில் வைத்துத் தாக்கப்பட்டார்கள். இதைத் தொடர்ந்து சிங்கள தமிழ்க் கலவரங்கள் நீவடங்கிலும் நடை

பெற்றன. காலம் கடந்தபின் அவசரகாலச் சட்டம் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. கலவரம் தணிந்தது. தமிழரின் உயிர்கள், உடைமைகள், உரிமைகள், சொத்துக்கள் அனைத்தும் பெருமளவில் பறிக்கப்பட்டன. கொழும்பில் உள்ள தமிழர்கள் கப்பல்கள் மூலமாக யாழ்ப்பாணத்திற்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் தனித்தனியாக ஆளும் உரிமைபெற வேண்டியவர்கள் என்ற கருத்தையே இந்த இனக்கலவரம் வலியுறுத்தியது.

1958 இல் தமிழ் மொழிச் (சிறப்பு ஏற்பாடுகள்) சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அரசு ஊழியர்களாகச் சேர்க்கப்படுபவர்கள், தமிழர்களாயிருப்பின், சேர்வுத் தேர்வுகளில் தமிழ் மூலம் தேற்றலாம், எனவும், வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் குறிப்பிட்ட நிர்வாகத் தேவைகட்குத் தமிழைப்பயன்படுத்தலாம் எனவும், இதில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது

கோடீஸ்வரன் வழக்கு

திரு. செல்லையா கோடீஸ்வரன் அரச சேவையில் பணிபுரிந்த எழுதுவினைஞர்களுள் ஒருவர். இவர் 1-4-1962 இல் தனக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய வழமையான சம்பள உயர்வு வழங்கப்படவில்லையே, இதற்கான காரணம் என்ன எனத் தனது மேலதிகாரியைக்கேட்டார்.

"நீர் அரசுச் சேவை விதிகட்கமையச் சிங்கள மொழித்தேர்ச்சித் தேர்வுகளில் வெற்றி பெறவில்லை; எனவே உமது வழமையான சம்பள உயர்வு வழங்கப்படவில்லை"

என மேலதிகாரி திரு. கோடீஸ்வரனுக்குப் பதிலளித்தார். திரு. கோடீஸ்வரன் அரசின் மீது வழக்குத் தொடர்ந்தார். திரு. கோடீஸ்வரனின் சிரேஷ்ட வழக்கறிஞராக நான் வாதிட்டேன். மாவட்ட நீதிபதி திரு. ஒ. எல். டி. சிறெட்சர் அவர்களின் முன் வழக்கு விசாரிக்கப்பட்டது.

1956ஆம் ஆண்டில் 33ஆவது சட்டமாகிய ஆட்சிமொழிச் சட்டம், அரசியலமைப்பின் 29 ஆம் பகுதியின் 2 ஆம் விதிக்கு முரணுவது என நான் வாதிட்டேன். சான்றுகளை நீதிமன்றத்தின் முன் எடுத்துரைத்தேன். அரசியலமைப்புக்கு முரணுன் சட்டம் செல்லுபடியாகாது என்பதைக் கூறினேன். செல்லுபடியாகாத சட்டத்திற்கமையப் பிறப்பிக்கப்பட்ட விதிகளும் செல்லுபடியாகாதவையே. எனவே திரு. கோடீஸ்வரனுக்குரிய சம்பள உயர்வு வழங்கப்படாமை அநீதி என்பது எனது வாதம்.

அரசு சார்பில் வாதாடிய சட்டமா அதிபர், அரசு ஊழியர் நீதிமன்றத்தில் நீதி கோரமுடியாது எனவும், அரசு ஊழியர்களின் சேவை நிபந்தனைகளைக் காலத்துக்குக் காலம் மற்றம் உரிமை அரசுக்கு உண்டு எனவும், தமிழர்கள் தனியான சமூகம் அல்ல என்றும் வாதாடினர். 1956 இன் ஆட்சி மொழிச்சட்டம் அரசியலமைப்பு விதிகட்கு முரணானது அல்ல எனக் கூறினர்.

1964 ஏப்பிறல் 24இல் மாவட்ட நீதிபதி திரு. ஒ. எல். டி. கிறெட்சர் தீர்ப்பு வழங்கினர். 1956ஆம் ஆண்டின் 33 ஆவது சட்டமான ஆட்சி மொழிச்சட்டம், அரசியலமைப்பின் 29 ஆம் பகுதியின் 2 ஆம் விதிக்கு முரண்பட்டதால், வலுவற்ற சட்டம் எனக்கூறினர். இதனால், இச்சட்டத்தை அமுல் நடத்த முயன்ற அரச சேவை விதிகள் செல்லுபடியாகாதவை என்றார் திரு. கோடீஸ்வரனுக்கு வழமைபோல் வழங்கப்படவேண்டிய சம்பள உயர்வுகள், இக்காரணத்தால் தடைபடாது வழங்கப்படல் வேண்டும் எனத் தீர்ப்பளித்தார்.

இனங்களின் உரிமைகள் அரசியலமைப்பின் 29 (2) இல் ஆணித்தரமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இனப்பாகுபாட்டுச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டாலும் செல்லுபடியாகாது என 29 (3) இல் கூறப்பட்டுள்ளது. 1956 இல் 33 ஆவது சட்டமான ஆட்சிமொழிச் சட்டம் இனப்பாகுபாட்டுச் சட்டம். எனவே செல்லுபடியாகாத சட்டம். இக்கருத்துப்பட அமைந்த தீர்ப்பு, தமிழ் மக்களுக்குச் சார்பானது.

அரசியலமைப்பின் 29 (2) விதிகளைப் பாராளுமன்றத்தின் பெரும்பான்மை வாக்குப்பலத்தைக் கொண்டு அரசியலமைப்புத் திருத்தம் மூலம் மாற்றிவிட்டால், சிங்கள மயமாக்கத்தை நிறை வேற்றலாம் எனச் சிங்களத் தலைவர்கள் கருதினர்கள்.

இலஞ்ச ஆணையாளர் – ரணசிங்கா வழக்கில், 1964 ஆம் ஆண்டில் பியர்சுப் பிரவு அரசவையில் வழங்கிய தீர்ப்பு சிங்களத் தலைவர்கட்குக் கசப்பானதாக இருந்ததை ஏற்கனவே பார்த்தோம். இந்த வழக்கின் தீர்ப்பில் கூறப்பட்ட வாசகங்கள், இலங்கை அரசியலமைப்பு வளர்ச்சியில் முக்கிய மாற்றத்தைக் கொணர்ந்தன. இலங்கை அரசியலமைப்பின் 29 (2) (3) ஆம் விதிகளைத் திருத்தவோ மாற்றவோ இலங்கைப் பாராளுமன்றத்திற்கு இயலாத ஒன்று என்ற கருத்துப் பிரிட்டிஷ் அரசவைத் தீர்ப்பில் கூறப்பட்டது.

# அரசியலமைப்பு யாத்தல்

நாடுகள் அரசியலமைப்புடன் தோன்றுவதில்லை. பல நாடுகளின் அரசியலமைப்புகள், வரலாற்றினூடாக வளர்ச்சியடைந்தே வந்துள்ளன. காலங்கட்கேற்ப மாற்றமடைந்து வருகின்றன. புதிய கொள்கைகளையும் நடைமுறைகளையும் ஆட்சி முறைமைகளையும் வேண்டிய பொழுது புகுத்தக்கூடிய அரசியலமைப்புகள் காலத்தைக் கடந்து வாழ்ந்து வந்துள்ளன.

தம்மைத் தாமே ஆட்சிசெய்யும் நாடுகள், தமக்குரிய அரசியலமைப்பைத் தாமே தயாரிக்கின்றன. தமது தேவைகளையும் வாழ்வு முறைகளையும் ஒட்டியதாக அமைவதுடன் தமது அரசியல் நோக்கங்களை அடைவதற்கும் பயன்படவேண்டும் என விரும்புகின்றன.

1948 இல் இலங்கை ஏற்றுக்கொண்ட அரசியலமைப்பு இலங்கை மக்களால் யாக்கப்படவில்லை. முழுமையான ஆட்சிப் பொறுப்பை வழங்கிய பிரிட்டிஷார், அந்த ஆட்சியை நடைமுறைப்படுத்தும் வழிவகைகளைக்கொண்ட அரசியலமைப்பையும் வழங்கினார்கள்.

## அரசியலமைப்பை மாற்றும் முயற்சிகள்

பிரிட்டிஷார் வழங்கிய அரசியலமைப்பில் அடிப்படை மாற்றங்கள் தேவை என முதன் முதலில் குரல் எழுப்பியவர் மூதறிஞர் செல்வநாயகம் அவர்களே. 1949 டிசம்பர் 18 ஆம் நாள், மூதறிஞர் செல்வநாயகம், கொழும்பில் நடைபெற்ற இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் முதலாவது மாநாட்டுத் தலைமை உரையில் கூறிய சில வரிகளைத் தருகிறேன்.

"..... பெரிதும் சிறிதுமாக உள்ள மொழி இனங்களிடையே ஏற்படும் முரண்பாடுகள் போருக்குக் காரணமாக இருந்துள்ளன. இப்போர்களில் வல்லரசுகள் கூட இழுக்கப்பட்டுள்ளன. மொழி

இனங்களிடையே உள்ள முரண்பாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கு இருவழிகள் உண்டு. ஒவ்வொரு மொழி இனத்துக்குமாக, இறைமையுடைய தனித்தனி நாடுகளை அமைக்கப் பரந்த நிலப்பரப்பைத் துண்டாடுதல் ஒருவழி; ஒவ்வொரு மொழி இனத்துக்குமாகத் தன்னாட்சியுடைய மாநிலங்களை அமைத்து மாநிலங்கள் சேர்ந்து மத்தியில் அரசை அமைக்கின்ற கூட்டாட்சி அரசை உடைய ஒரே நாட்டை அமைத்தல், மற்றொரு எளிதான வழி. இத்தகைய வழிகளுக்கமையச் செயற்படுவதாயின் மொழி இனங்கள் தத்தமக்கெனத் தனியான நிலப்பகுதிகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.....''

''.....நாங்கள் கேட்கின்ற தீர்வு இதுதான், தன்னாட்சி உடைய தமிழ் மாநிலம், தன்னாட்சி உடைய சிங்கள மாநிலம், இரண்டு மாநிலங்கட்கும் பொதுவான மத்திய அரசு. இவற்றை உள்ளடக்கும் கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பு. சிறியதான தமிழ்ப் பேசும் நாட்டினம் அழிந்து போகாமலும், பெரியதான சிங்கள நாட்டினத்தினால் விழுங்கப்படாமலும் இருப்பதற்குரிய ஆகக் குறைந்த ஏற்பாடு இதுதான்.....''

இலங்கை குடியரசாக மாறவேண்டும்; அதற்கேற்ப அரசியலமைப்பு மாறவேணடும் என 1956 இல் திரு. பண்டாரநாயக்கா விரும்பினார். 1957 இல் இதற்காகப் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டது. இக்குழுவிற்குத் திரு. பண்டாரநாயக்காவே தலைமை தாங்கினார். ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகளை மேற்கொண்ட இக்குழுவின் செயற்பாடுகள் திரு. பண்டாரநாயக்கா சுட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டதும் ஒய்ந்துபோயின.

1965 ஆம் ஆண்டில் திரு. டட்லி சேனநாயக்கா தலைமையில் அரசு அமைக்கப்பட்டது. திரு. டட்லி சேனநாயக்கா இத் தெரிவுக் குழுவை மீளமைக்க முயற்சித்தார். அப்பொழுது எதிர்க் கட்சியிலிருந்த ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி, சமசமாஜக் கட்சி உறுப்பினர்கள் இம்முயற்சிக்கு ஆதரவு அளிக்க மறுத்துவிட்டனர். 1964 இல் அரசவையில் இலஞ்ச ஆணையாளர் – ரணசிங்கா வழக்கில் பியர்சுப் பிரபு வழங்கிய தீர்ப்பில் உள்ள வாசகங்களைச் சுட்டிக் காட்டிய இவர்கள், அரசியலமைப்பை முழுமையாகத் திருத்துவதற்குப் பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை எனக் கூறினார்கள்.

அரசியலமைப்பு யாக்க அவை ஒன்றின் மூலம் புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்க வேண்டும். அதன்மூலம் இலங்கை குடியரசாக்கப்படவேண்டும். என்ற கருத்தைச் சிங்கள அரசியல் தலைவர்கள் வளர்த்து வந்தனர். 1970 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் போட்டியிட்ட மூன்று கட்சிகளின் கூட்டு முன்னணியால் இக்கருத்து வாக்காளர் முன்பு வைக்கப்பட்டது. சுதந்திரக் கட்சி, சமசமாஜக் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகிய மூன்று கட்சிகளும் 1970 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலுக்காகத் தேர்தல் ஒப்பந்தம் செய்திருந்தன. கூட்டாகத் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தைத் தயாரித்து இருந்தன. இத்தத் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில்,

"..... நீங்கள் தெரிவுசெய்யும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்றக் கடமைகளைச் செய்யும் அதே சமயம், அரசியலமைப்பு யாக்க அவையாகச் செயற்பட்டுப் புதிய அரசியலமைப்பினைத் தயாரித்து, ஏற்று, நடைமுறைப்படுத்த அனுமதிக்குமாறு வாக்காளர்களாகிய உங்களிடம் ஆற்றலுரிமையைக் கோருகின்றோம்..."

எனக் கேட்டிருந்தார்கள். இலங்கையைக் குடியரசாக்கும் நோக்குடனேயே இந்தப் புதிய அரசியலமைப்பு யாக்கப்படும் எனவும் கூறினர்கள். விடுதலையடைந்த, இறைமையுடைய, தன்னுரிக்க முடைய குடியரசை அமைக்க வாக்காளரிடம் ஆற்றலுரிமையைக் கோரினர்கள்.

இந்தியாவில் அரசியலமைப்பு யாக்க அவைதான் விடுதலை பெற்ற இந்தியாவின் அரசியலமைப்பை யாத்தது. இதனால் இலங்கையிலும் ஓர் அரசியலமைப்பு யாக்க அவை அமைக்கப்படல் வேண்டும்; அரசியலமைப்பை யாக்கவேண்டுமெனக் கருதினர்கள்

## இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவை

இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவை எவ்வாறு தோன்றியது, எவ்வாறு செயற்பட்டது, எவ்வாறு அரசியலமைப்பை யாத்தது என்று நாங்கள் இங்கு நோக்க வேண்டும். சரியான விளக்கம் இல்லாதவர்கள் இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவையைப் போன்று இலங்கைக்கும் ஓர் அரசியலமைப்பு யாக்க அவை அமைத்து அரசியலமைப்பை யாக்கலாம் என்று நம்பினர்கள்.

இரண்டாவது உலகப் போரின் பின்னர், பிரிட்டனில் தொழிற்கட்சி ஆட்சி தொடங்கியது. தொழிற்கட்சித் தலைவர்

கள் இந்தியாவிற்கு விடுதலை வழங்கப்படவேண்டும் என்பதைக் கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டனர். முதலில் சர் ஸ்ரபோர்ட் கிறிப்ஸ் தலைமையில் அனுப்பிய தூதுக்குழுவின் முயற்சிகள் பலனளிக்கவில்லை. 1946 ஆம் ஆண்டில் சேர் பற்றிக் ஹோரன்ஸ் தலைமையில் வந்த அமைச்சரவைக் குழு இந்தியா விடுதலை பெற வேண்டும் எனவும், விடுதலைபெற்ற இந்தியா தனது அரசியல மைப்பைத் தானே யாக்க வேண்டும் எனவும் கருத்துத் தெரி வித்தது. இதற்கென அரசியலமைப்பு யாக்க அவை ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும் என விதந்துரைத்தது.

இந்த அமைச்சரவைக் குழுவின் விதப்புரைகட்கமைய, அரசியலமைப்பு யாக்க அவையைத் தெரிவு செய்யும் நோக்கத் துடன் 1946 இல் இந்தியாவின் மாநிலங்களில் தேர்தல் நடை பெற்றது.

இந்தத் தேர்தலின் அடிப்படையில் எழுந்த அரசியல மைப்பு யாக்க அவை, அதே காலத்தில் இந்தியாவின் சட்டப் பேரவையாகவும் செயற்பட்டது. இடைக்கால அரசின் ஆட்சித் தலைவராகப் பண்டித ஜவகர்லால் நேரு பதவி ஏற்றார் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் தமக்கென்றத் தனிநாடு கோரி னர்கள். இந்தியா விடுதலை பெறுவதெனில், முஸ்லிம்கள் பாகிஸ் தான் என்ற சுதந்திரமுடைய நாட்டில் தான் வாழ்வோம் என்றனர். முஸ்லிம்கள் தனியான பாரம்பரியம் உடையவர்கள்; தனியான பண்பாடு உடையவர்கள்; தனியான பிரதேசம் உடை யவர்கள். முஸ்லிம்களின் வாழ்வு நோக்கங்கள் நிறைவுபெற வேண்டுமெனில் பாகிஸ்தான் அமைக்கப்படவேண்டும். இவ்வாறு திரு. முகம்மதலி ஜின்னு 1947 இல் மிக உறுதியாகக் கூறினர். அரை நூற்றாண்டுகட்கு மேலாக முஸ்லிம்கள் தனிநாடு கேட்டு வந்திருப்பதைப் பிரிட்டிஷாரிடம் சுட்டிக்காட்டினர்.

திரு. நேருவின் தலைமையில் இடைக்கால அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டபொழுது முஸ்லிம் லீக் அரசாங்கத்துடன் இணை ந்து பணிபுரிய மறுத்துவிட்டது. பிரிட்டிஷார் வற்புறுத்தியதன் பேரில் திரு. ஜின்னு அரசில் சேர்ந்தார். சேர்வதன் மூலம் அரசாங்கத்தை நெறிப்படுத்துவதைவிட்டு முறியடிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டார்.

இந்திய மக்கள் தொகையின் நான்கில் ஒரு பங்கினரான பத்துக்கோடி முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதிகள் இல்லாத அரசியல மைப்பு யாக்க அவையால் இந்தியாவின் புதிய அரசியலமைப்பை வரையமுடியாது எனப் பிரிட்டிஷார் கருதினர்கள். நாட்டின்

எந்த ஒரு சமூக்மும் அரசிலமைப்பு யாக்க அவையில் பிரதி நிதித்தும் பெறுவிடின், அந்த அவை உருவாக்கும் அரசியலமைப்பு முழுமையாகாது; இந்தியாவின் அரசியலமைப்பாகச் செயற்பட முடியாது எனப் பிரிட்டிஷார் கருதினர்கள்.

நாட்டைப் பிரிப்பதுதான் நலமான வழி. முஸ்லிம்களும் முஸ்லிம் அல்லாதவர்களும் தனித்தனி நாடாக வாழ வழி செய்வதுதான் ஏற்றவழி என்ற கருத்தைப் பிரிட்டிஷார் ஏற்றுக் கொண்டனர். திரு. நேரு தலைமையிலான இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் இந்த முடிவை மனவருத்தத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டது.

1947 இல் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது இந்தியா பாகிஸ்தான் என்ற இரு நாடுகள் எழுவதற்கு இச்சட்டம் வழிவகுத்தது. அரசியலமைப்பு யாக்க அவையும் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

1947 ஆகஸ்ட் 15ஆம் நாள் இந்தியா விடுதலைபெற்றது. இந்நாள்வரை இந்திய மக்களின் இறைமை, ஆட்சியுரிமை ஆட்சிப்பொறுப்பு என்பன பிரிட்டிஷாரிடம் இருந்தன. இந்நாள் வரை பிரிட்டிஷ் மன்னர் இந்தியப் பேரரசராக விளங்கினர். இந்நாள்வரை பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றமே இந்தியாவிற்குரிய சட்டங்களை இயற்றியது. பின்னர் இந்திய மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவையிடம் அரசியலமைப்பு யாக்கும் உரிமையைப் பிரிட்டன் வழங்கியது. இந்தியாவின் இறைமையும் ஆட்சியுரிமையும் இந்திய அரசிலமைப்பு யாக்க அவையின் மூலம் இந்திய மக்களிடம் மீளளிக்கப்பட்டன.

இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவை சட்டபூர்வமாக அமைக்கப்பட்ட அவை. பிரிட்டன் இந்தியாவிற்கு விடுதலை வழங்கியபொழுது, இருசாராரும் ஏற்றுக்கொண்ட நிபந்தனைகளுள் ஒன்றுதான் இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவை. இந்த அவைமூலம், பிரிட்டனிடம் இருந்த இந்திய மக்களின் இறைமையும் ஆட்சியுரிமையும் இந்திய மக்களிடம் மீளளிக்க வகை செய்யப்படும் எனப் பிரிட்டிஷாரும் இந்தியர்களும் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவையை இந்திய மக்கள் ஒருதலைப்பட்சமாகத் தெரிவுசெய்து நியமிக்கவில்லை. இந்திய மக்களின் இறைமையை இந்திய மக்களிடம் சட்டபூர்வமாக வழங்குவதற்குப் பிரிட்டிஷாரும் இந்திய மக்களும் செய்து கொண்ட ஏற்பாடுதான் இந்த அவையாகும்.

1949இல் இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட புதிய அரசியலமைப்பில், இந்திய மக்களாகிய நாம், இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவைமூலம் இந்த அரசியலமைப்பைச் சட்டமாக்கினோம் என்று கூறப்பட்டது, சட்டமாக்கும் உரிமை இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவைக்குப் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தினால் வழங்கப்பட்டிருந்தது.

பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தின் சட்டபூர்வமான வாரிசாக இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவை விளங்கியது. இதனால் தான் அந்த அவை அரசியலமைப்பைச் சட்டமாக்கி ஏற்றுக் கொண்டது. இதன்மூலம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் நடைமுறையில் இருந்த சட்டங்கள், விடுதலைபெற்ற இந்தியாவிலும் சட்டங்களாயின. சட்டத் தொடர்ச்சி ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆட்சியுரிமையும் இறைமையும் சட்டபூர்வமாக இந்தியாவிடம் வழங்கப்பட்டன. பழைய சட்டங்கள், புதிய அரசியலமைப்பு, புதிய சட்டங்கள் இவையாவும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு உடையனவாக விளங்கின.

## இந்தியாவில் தமிழரின் இறைமை

தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் உறுப்புரிமை பெற்றிருந்தனர். திருவாளர்கள் பட்டாபி சீதாராமையா, சந்தானம், கோபால் அய்யங்கார், போன்ற சட்ட மேதைகள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து அனுப்பப் பட்டனர்.

முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதிகள் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையைப் பகிஷ்கரித்தனர். தனிநாடு கோரினார்கள். முஸ்லிம்களின் இறைமை பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து பாகிஸ்தானிய அரசியலமைப்பு யாக்க அவை மூலம் முஸ்லிம்களைச் சென்றடைந்ததைப் பார்த்தோம்.

தமிழ் மக்களோ, அரசியலமைப்பு யாக்க அவையைப் பகிஷ்கரிக்கவில்லை. தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகள் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் உறுப்புரிமை பெற்றிருந்தனர்; தமிழ்நாடு, தனி அரசாகவேண்டும், தமிழர்களின் இறைமையும் ஆட்சி உரிமையும் தமிழர்கட்கே மீட்கப்படவேண்டும் என அவர்கள் கோரவில்லை.

எனினும் இத்தகைய எண்ணங்கள் தமிழர்களிடம் இல்லாமல் போகவில்லை. பகுத்தறிவுத் தந்தை ஈரோடு ராமசாமி நாயக்கர் தலைமையில் அமைந்த திராவிடக் கழகம், வடநாட்டு ஆதிக்கம் தமிழர்கள்மேல், திராவிடர்கள்மேல் திணிக்கப்படலாம்;

ஏனவே, திராவிடர்கள் தனியாக அரசை அமைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர். காஞ்சிபுரம் நடராஜன் அண்ணாத்துரை போன்ற இளைய தலைமுறையினர், தமிழர் தமிழரை ஆட்சிசெய்ய வேண்டும் எனக் கருதினர்.

இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் இணைந்து, ஒப்புதல் கொடுத்துப் பணிபுரிந்து அரசியலமைப்பை உருவாக்கி ஏற்றுக்கொண்டதன் மூலம் தமிழர்கள் தமது இறைமையைத் தனியாகப் பெறமுடியவில்லை. முஸ்லிம்கள் பெற்றதுபோல் பெற முடியவில்லை. இந்தியாவில் உள்ள தமிழர்களின் இறைமை சட்டபூர்வமாக மீளளிக்கப்பட்டது. ஏனைய இந்தியர்களுடன் இணைந்து தமது இறைமையைப்பெறத் தமிழர்கள் சட்டபூர்வமான ஒப்புதலை வழங்கி இருந்தனர்.

## ஒருதலைப்பட்ச முயற்சி

நாட்டில் உள்ள சிலர் கூடினார்கள். நடைமுறையில் உள்ள அரசியலமைப்புச் செயற்பாட்டின் அங்கமான தேர்தலுக்குச் சென்றார்கள். நாங்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டால், ஆட்சி அமைத்தால், தெரிவு செய்யப்படும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் புதிதாக அமைக்கப்படும் அரசியலமைப்பு யாக்க அவை உறுப்பினர்களாகப் பணிபுரிய அழைப்போம் என்றார்கள். இதற்கான ஆற்றலுரிமையை வாக்காளர்களிடம் கோரினார்கள்.

பாராளுமன்றத்தின் மூலம் நாட்டை ஆட்சி செய்ய உறுப்பினர்களைத் தேர்தலில் மக்கள் தெரிவுசெய்கின்றார்கள். அதற்கான ஆற்றலுரிமையை வழங்குகின்றார்கள். பாராளுமன்றத்துக்கு வெளியே இருந்து செயற்பட, அதுவும் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையாகச் செயற்பட, வாக்காளர்களிடம் ஆற்றலுரிமை கோருவது ஒருதலைப் பட்சமானது. எந்த அரசியலமைப்பின் அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்பட்டார்களோ அந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்துக்குப் புறம்பான, தொடர்பில்லாத புதிய அரசியலமைப்பைத் தயாரிக்க, ஏற்க, நடைமுறைப்படுத்த ஆற்றலுரிமை கோருவது ஒருதலைப்பட்சமாகாது.

இந்திய விடுதலைப் போரின் வெற்றி, பிரிட்டனும் இந்தியாவும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவகையில், இந்திய மக்களிடம் இறைமையும் ஆட்சியுரிமையும் வழங்கப்பட்டமைதான்.

போரில் வெற்றி பெற்றோ, இரு சாராரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒப்பந்தங்கள் மூலமோ, சட்டத் தொடர்புடைய ஆட்சியுரிமை மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், அரசி

யல் எழுச்சி மூலம், சட்டத் தொடர்பில்லா ஆட்சியுரிமை மாற்றங்கள் எழுவது அரிது. அண்மைக்காலங்களில் ரொடீஷியா, சூடான் போன்ற நாடுகளில் இத்தகைய சட்டத் தொடர்பில்லாத அரசியலமைப்புகள் எழுந்துள்ளன. இவை அரசியல் எழுச்சி மூலம் எழுந்தன.

## ரொடீஷியாவில் நடந்தமை

ரொடீஷியாவில் கணிசமான அளவு ஆங்கிலேயர்கள் குடியேறி இருந்தார்கள். தென் ஆபிரிக்கா நாட்டில் உள்ள வெள்ளையர் ஆட்சி, ஆங்கிலேயர் ரொடீஷியாயில் குடியேறுவதற்கும், உடைமைகளைப் பெறுவதற்கும் ஏதுவாக இருந்தது. பிரிட்டனின் ஆட்சிக்குட்பட்ட நாடாக இருந்தமையால், ரொடீஷியாவின் ஆட்சித்துறைகள் அனைத்திலும் வெள்ளையரின் கை மேலோங்கி நின்றது. பழங்குடி மக்களாக, மக்கள் தொகையில் பெரும்பான்மையினராக உள்ள காப்பிலி இனக் கறுப்பு நிற மக்கள் ஆளப்படும் இனமாக, அடக்கப்படும் இனமாக, அறிவற்ற இனமாக, நாகரிகம் அற்ற இனமாகக் கருதப்பட்டனர். 1965ல் ரொடிஷியாவில் 3,970,000 காப்பிலிகள், 217,000 வெள்ளையர்கள், 20,300 ஆசியரும் பிறருமாக, மொத்தம் 4,207 300 மக்கள் வாழ்ந்தனர்.

ஏனைய நாடுகளுக்கு விடுதலை வழங்கி வந்த பிரிட்டன், ரொடிஷியாவிற்கும் விடுதலை வழங்க முயற்சித்தது. பழங்குடி மக்களான காப்பிலி இன மக்கள், தங்களிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பையும் ஆட்சியுரிமையையும் இறைமையையும் மீளத்தருமாறு போராடினர்கள். ஆட்சித்துறை அனைத்திலும் அமர்ந்திருந்த வெள்ளையர்கள் இதற்கு ஒப்பவில்லை. பழங்குடி மக்களான காப்பிலிகளிடம் ஆட்சி கொடுக்கப்பட்டால், இறைமை மீளளிக்கப்பட்டால், வெள்ளையர்களின் நலம் பாதிக்கப்படும், வெள்ளையர்கள் அனுபவித்த முன்னுரிமைகள் குறைக்கப்பட்டுவிடும் என்று அஞ்சினர்.

1965 நவம்பர் 11ம் நாள் ரொடீஷிய வெள்ளையர்கள் ஒரு தலைப்பட்சமாக நாட்டின் விடுதலையை அறிவித்தனர். பிரிட்டிஷார் 1961ல் அந்நாட்டுக்கு வழங்கிய அரசியலமைப்பைத் தூக்கி எறிந்தனர். விடுதலைப் பிரகடனத்துடன் புதியதோர் அரசியலமைப்பை அறிவித்தனர். விடுதலைப் பிரகடனத்தின் தொடக்க வரிகளில், ரொடீஷியா மேற்கொண்ட நடவடிக்கையில் கருப்பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

"ஒரு நாட்டு மக்கள் வேறு ஒரு நாட்டு மக்களுடன் கொண்டுள்ள அரசியல் பிணைப்புகளை மாற்றியமைத்து, ஏனைய நாடுகளைப்போல், தனியான, ஒத்த தகுதி நிலை உடைய நாடாக உரித்துடன் தம்மை ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டி ஏற்படும் என மனித சமுதாயத்தின் வரலாறு காட்டியுள்ளமையால்..... இந்த அறிவித்தல் மூலம், இத்துடன் இணைந்துள்ள அரசியலமைப்பைத் தமதாக ஏற்றுச் சட்டமாக்கி, ரொடீஷிய மக்களுக்கு வழங்கி....."

ஓர் அறிவித்தல் மூலம், ஒரு சாற்றுதல் மூலம், 'இத்தால் யாவரும் அறிக' என அறிக்கை வெளியிட்டு, நாட்டுக்கு விடுதலை பெற்ற முறைமைதான் ரொடீஷியாவில் நடந்த ஒருதலைப்பட்சமான விடுதலை அறிவிப்பு.

இந்த விடுதலை அறிவிப்புத்தான், தமதாக ஏற்றுச் சட்டமாக்கி மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட அரசியலமைப்புக்குரிய வலிமையைக் கொடுத்தது. ஏற்கனவே பிரிட்டனால் வழங்கப்பட்ட அரசியலமைப்புக்கு முரணுகப் புறம்பாக, இந்த அரசியலமைப்பு எழுந்தது. எனவே இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத் தொடர் புடைய அரசியலமைப்பு அல்ல. அரசியல் எழுச்சியால் கொண்டு வரப்பட்ட அரசியலமைப்பு ஆகும். ரொடீஷியாவில் நடை பெற்ற ஒருதலைப்பட்சமான நடவடிக்கையை, அங்குள்ள வெள்ளையர்களின் தலைவர்கள் மட்டுமே மேற்கொண்டார்கள். இந்த நடவடிக்கையில் நாட்டில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் பங்கு கொள்ளவில்லை. நாட்டின் மக்கள் தொகையில் பெரும்பான்மையாக உள்ள பழங்குடி மக்கள் முற்றுக் இதில் பங்கு கொள்ளவில்லை.

இந்தப் புதிய அரசியலமைப்பு சட்டபூர்வமானதா? இந்தக் கேள்வி, ரொடீஷிய உயர்நீதிமன்றத்தில் கேட்கப்பட்டது. மட்டிம்பமுட்டோ எ. லார்ட்டர் பேர்க்கு வழக்கில், இந்தச் சிக்கல் ரொடீஷிய நீதிமன்றத்தின் முன் கொண்டுவரப்பட்டது. புதிய அரசியலமைப்புச் சட்ட பூர்வமான அரசியலமைப்பு அல்ல என உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியது.

## சூடானில் நடந்தமை

சூடான் நாட்டில் நடைபெற்றது என்ன? அங்கே கூட ஒரு நேரத்தில் சில தலைவர்கள்கூடி, நாட்டுப் பட்டயம் ஒன்றை அறிவித்தனர். இந்த நாட்டும் பட்டயத்தின் அடிப்படையில்

அரசியலமைப்பு யாக்க அவை எழுந்தது. இடைக்கால ஆட்சி அமைக்கப்பட்டது.

இவை எந்த அடிப்படையில் எழுந்தன என்பதை நோக்க வேண்டும். 1956 ஜனவரி 1ம் நாள்வரை, சூடான் நாடு அன்னிய ரால் ஆட்சி செய்யப்பட்டது. பிரிட்டன் எகிப்து ஆகிய இரு நாடுகளும் இணைந்து சூடானை ஆட்சி செய்தன. 1956 ஜனவரி முதலாம் நாள் சூடான் குடியரசாகியது. நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பு, ஆட்சியுரிமை இறைமை என்பன சூடானிடம் முறை யாக மீளளிக்கப்பட்டன. குடியரசாகிய பொழுது புதியதோர் அரசியலமைப்பும் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

1958 நவம்பர் 17ல் குடியரசு ஆட்சி புரட்சி மூலம் கவிழ்க் கப்பட்டது. இராணுவ ஆட்சி தொடங்கியது. ஜெனரல் அபொ ன்ட் இராணுவ ஆட்சித் தலைவராக, நாட்டின் தலைவராகப் பதவி ஏற்றார். 1964 அக்டோபர் 22 வரை இராணுவ ஆட்சி பெரும் தொல்லையின்றி நீடித்தது. அன்று கார்ட்டூம் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் கலவரத்தை அடக்க இராணுவத்தினர் சுட்ட டனர். இரு மாணவர்கள் உயிரிழந்தனர். மாணவர்கள் சுட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டதை எதிர்த்து, நாடு முழுவதும் பொது வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. நாட்டின் அரசு செயற்படா மல் நின்றது. ஆட்சித் தலைவரைப் பதவி விலகுமாறு கோரிக்கை விடப்பட்டது.

1964 அக்டோபர் 30ம் நாள் ஆட்சித் தலைவர் அபொ ன்ட் தனது இராணுவ ஆட்சியைக் கலைக்க ஒப்புக்கொண்டார். மக்களிடம் ஆட்சியைக் கையளிக்கச் சம்மதித்தார். மக்களின் பிரதிநிதிகளுடன் கலந்துரையாடினார். இரண்டு நாட்களாக இக்கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது. நாட்டுப் பட்டயம் ஒன் றைத் தயாரிப்பது பற்றி முக்கியமாகக் கலந்துரையாடினர். மக்களின் ஆட்சி முழுமையாக ஏற்படும் வரை இடைக்கால ஆட்சி எவ்வாறு அமையவேண்டுமென இவர்கள் ஆலோசித்தனர்.

1964 அக்டோபர் 30ம் நாள் இராணுவ ஆட்சி முற்றுக்குக் கலைக்கப்பட்டு, படைத்துறை சார்பற்ற ஆட்சி அமைக்கப்பட் டது. நாட்டுப் பட்டயம் தான் இந்த இடைக்கால அரசுக்குச் சட்ட வலிமையைக் கொடுத்தது.

அரசியலமைப்பு ஒன்றைப் புதிதாக எழுதவேண்டும்; ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; சட்டமாக்க வேண்டும்; மக்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் நாட்டுப் பட்டயத்தில் உள்

டக்கப்பட்டிருந்தது. இதற்காக, அரசியலமைப்பு யாக்க அவை ஒன்றினை மக்கள் தெரிவு செய்ய வழி செய்தது.

அரசியலமைப்பு யாக்க அவை ஒன்றை மக்கள் தெரிவு செய்தார்கள். ஒருதலைப்பட்சமாக எழுதப்பட்ட நாட்டுப் பட்டயத்தை மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதனால் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையைத் தெரிவு செய்தார்கள்.

இந்த அரசியலமைப்பு யாக்க அவை, புதிய அரசியலமைப்பு ஒன்றைத் தயாரித்ததுடன், இடைக்கால அரசின் சட்டப் பேரவையாகவும் செயற்பட்டது.

ரொடீஷியாவில் நடைபெற்ற ஒருதலைப்பட்சமான ஆட்சியுரிமை மாற்றத்தில் மக்கள் பங்கு கொள்ளவில்லை. மக்களின் கருத்து அறியப்படவில்லை. ஆனால் சூடானில் நடைபெற்ற ஒரு தலைப்பட்சமான ஆட்சியுரிமை மாற்றத்தில் மக்களின் கருத்து அறியப்பட்டது. மக்கள் ஒருமனதாக ஒருமித்த ஆதரவுடன் நாட்டுப் பட்டயத்தை ஏற்று அரசியலமைப்பு யாக்க அவையைத் தெரிவுசெய்தார்கள்.

## 1970 இல் பொதுத் தேர்தல்.

1970 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் பல கட்சிகள் போட்டியிட்டன. ஆறாவது பாராளுமன்றத்தில் ஆட்சி செய்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, நாடெங்கணும் வேட்பாளர்களைப் போட்டிக்கு நிறுத்தியிருந்தது. சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் வேட்பாளர்களை நிறுத்தியிருந்தது. ஆறாவது பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவியாக இருந்த திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா தலைமையில் உள்ள ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி, தன்னுடன் அப்பொழுது எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருந்த இடதுசாரிக் கட்சிகளான இலங்கை சமசமாஜக் கட்சி, இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகியவற்றுடன் தேர்தல் ஒப்பந்தம் செய்திருந்தது. மூன்று கட்சிகளும் பொதுவேலைத் திட்டத்தின் கீழ் தம்மிடையே போட்டித் தவிர்ப்பு ஒப்பந்தம் செய்திருந்தன. நாடெங்கணும் உள்ள தேர்தல் தொகுதிகளில், சிங்களப் பகுதிகளிலும், தமிழ்ப் பகுதிகளிலும் இக்கட்சிகள் போட்டியிட்டன. இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி, இலங்கையின் தமிழ்நிலப் பகுதிகளான வடக்குக் கிழக்குக் மாகாணங்களில் உள்ள தேர்தல் தொகுதிகளில் மட்டும் வேட்பாளர்களை நிறுத்தியது. அவ்வாறே அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ்

கட்சியும் தமிழ் நிலப்பகுதிகளில் மட்டுமே போட்டியிட்டது. இக்கட்சிகள் தவிர ஏனைய கட்சிகளும் நாடெங்கணும் வேட்பாளர்களை நிறுத்தின.

இக்கட்சிகளுள், திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா தலைமையில் உள்ள மூன்று கட்சிகளின் கூட்டு முன்னணி மட்டுமே, அரசியலமைப்பு யாக்க அவை ஒன்றை அமைப்பது மூலம், இலங்கையைத் தன்னாட்சியும், இறைமையும் உடைய குடியரசாக, மாற்றுவோம் எனத் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தது. வாக்காளர்களிடம் ஆற்றலுரிமையைக் கோரியிருந்தது.

ஏனைய கட்சிகளும் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் பற்றியும், தன்னாட்சியையும் இறைமையையும் மீளப் பெற்ற குடியரசை அமைப்பது பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தன. பாராளுமன்றமுறைகள் மூலம் இதனைச் செய்வதென ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அறிவித்திருந்தது.

தமிழர்களுக்குத் தனி மாநில ஆட்சி; சிங்களவர்களுக்குத் தனி மாநில ஆட்சி; இரண்டும் இணைந்த மத்திய அரசு; இவற்றை உள்ளடக்கிய கூட்டாட்சி அரசியலமைப்பு அமைப்பதைத் தனது அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டு தேர்தலில் இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி போட்டியிட்டது. இந்தக் கொள்கையை முன் வைத்துத்தான் இதற்கு முன்பு நடைபெற்ற எல்லாப் பொதுத் தேர்தல்களிலும், எனைய தேர்தல்களிலும் தமிழரசுக் கட்சி 1949ம் ஆண்டில் இருந்து போட்டியிட்டு வந்துள்ளது.

1970 மே 27ம் நாள் ஏழாவது பாராளுமன்றத்துக்கான பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது. மூன்று கட்சிகளின் கூட்டு முன்னணி இத்தேர்தலில் பெரும் வெற்றி பெற்றது.

தேர்தலில் வென்ற கட்சிகளின் நிலை பின்வருமாறு:–

| | | |
|---|---|---|
| ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி | — | 91 |
| இலங்கை சமசமாஜக் கட்சி | — | 19 |
| ஐக்கிய தேசியக் கட்சி | — | 17 |
| இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி | — | 13 |
| இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி | — | 6 |
| அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் | — | 3 |
| கட்சி சாராதவர் | — | 2 |

மூன்று கட்சிகளின் கூட்டு முன்னணி மொத்தமாக 116 இடங்களைப் பெற்றிருந்தது. 157 இடங்கள் உள்ள சனப்பிரதி நிதிகள் சபையில் முன்றில் இரண்டு வாக்குப் பலத்தைக் கூட்டு முன்னணி பெற்றிருந்தது.

தேர்தலில் 84 9 சதவீதமான வாக்காளர்கள் வாக்க ளித்திருந்தனர். மொத்தம் 4,949,616 வாக்காளர்கள் வாக்க ளித்திருந்தனர். இவர்களுள் 2,415,302 வாக்காளர்கள் கூட்டு முன்னணிக்கு ஆதரவாக வாக்களித்திருந்தனர். எதிர்க் கட்சிகள் கூட்டு மொத்தமாக, 2,534,314 வாக்குகளைப் பெற்றிருந்தார் கள். கூட்டு முன்னணிக்குக் கிடைத்த வாக்குகளை விட எதிர்க் கட்சிகள் பெரும்பான்மையான வாக்குகளைப் பெற்றிருந்தன. இவை கூட்டு முன்னணியின் பொது வேலைத் திட்டத்துக்கு எதிராகக் கிடைத்த வாக்குகளாகும்.

தமிழர்களின் நிலப்பகுதியான வடக்குக் கிழக்கு மாகா ணங்களில் உள்ள தமிழர்கட்குரிய தேர்தல் தொகுதிகளில் கூட்டு முன்னணியின் வேட்பாளர்கள் போட்டியிட்டன ராயினும் ஒருவராவது வெற்றிபெறவில்லை. தமிழ் வாக்காளர் னர்கள் கூட்டு முன்னணியின் பொதுவேலைத்திட்டத்தை முற்றுக எதிர்த்திருந்தார்கள்.

திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா தலைமையில் கூட்டுமுன்னணி ஆட்சி அமைத்தது. திருமதி பண்டாரநாயக்கா நாட்டின் புதிய பிரதமரானார். ஏழாவது பாராளுமன்றத் தின் கூட்டத் தொடரைத் தொடக்கி வைத்து அரியணை உரையாற்றிய ஆளுநர் முதல்வர் திரு. வில்லியம் கோபல் லாவை கூட்டுமுன்னணியின் வேலைத்திட்டத்தை விளக்கி கூறினார்.

## அரசியலமைப்பு யாக்க அவை அமைந்தல்.

ஏழாவது பாராளுமன்றத் தொடர்க் கூட்டத்தைத் தொடக்கிவைத்து ஆளுநர் முதல்வர் ஆற்றிய அரியணை உரையையும், அதற்கு நன்றி தெரிவித்துச் சனப்பிரதிநிதிகள் சபை உறுப்பினர்கள் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தையும் மேற் கோள் காட்டிப் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா, கடிதம் எழுதினார்கள், சனப்பிரதிநிதிகள் சபை உறுப்பினர்கள் 157 பேருக்கும் தனித்தனியாகக் கடிதம் எழுதினார்கள்.

'சனப்பிரதிநிதிசபை உறுப்பினர்களின் கூட்டம் நடை பெறும். வருக' எனக் கடிதத்தில் அழைத்தார்கள். இக்கூட் டம், கொழும்பு ரோயல் ஜூனியர் பாடசாலையின் அரங்க

மான நவரங்கலாவில் நடைபெறும் என அறிவித்தார். 1970 ஜூன் 19 நாள் நடைபெறும் என எழுதினர்.

சனப்பிரதிநிதிகள் சபை உறுப்பினர்கள், சபை மண்டபத்தில் கூடினால், அது சனப்பிரதிநிதிகள் சபைக் கூட்டமாகி விடும். புதிய அரசியலமைப்பை யாக்கும் சட்ட உரிமை சனப்பிரதிநிதிகள் சபைக்குக் கிடையாது. இருந்திருந்தாற்போல் எப்பொழுதோ செய்திருப்பார்களே!

சபை மண்டபத்தில் கூடாது, உறுப்பினர்கள் நவரங்கலாவில் கூடவேண்டும் எனப் பிரதமர் திட்டமிட்டே அழைப்பு விடுத்தார். சனப்பிரதிநிதிகள் சபைக் கூட்டம் வேறு. சனப்பிரதிநிதிகள் சபை உறுப்பினர்களின் கூட்டம் வேறு. இந்த வேறுபாட்டை வலியுறுத்தவே ''நவரங்கலாவிற்கு வாருங்கள் எனப் பிரதமர் அழைத்தார்.

இந்தக் கூட்டத்தைக் கூட்டும் ஆற்றலுரிமையை மக்கள் தமக்குத் தந்துள்ளார்கள் எனக் கூட்டு முன்னணித் தலைவர்கள் கூறினர்கள். மூதறிஞர் செல்வநாயகம் கூட்டு முன்னணித் தலைவர்களின் வாதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

"புதிய அரசியற் திட்டத்தை உருவாக்கக் கடந்த பொதுத் தேர்தல் மூலம் பொதுமக்கள் சம்மதம் தெரிவிக்கவில்லை. பொதுத் தேர்தலின் முடிபை, அரசியல் அமைப்புத் திட்டத்தில் மாற்றம் செய்யப் பொதுமக்கள் வழங்கிய ஆற்றலுரிமையாகக் கொள்ள முடியாது. தமிழ் மக்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் அத்தகைய ஆற்றலுரிமையை அரசாங்கத்திற்கு வழங்கவில்லை."

என்று கூறிய அவர், அரசியலமைப்பு மாற்றத்தை மட்டும் கொள்கையாக முன் வைத்த பொது வாக்குக் கணிப்பாகப் பொதுத்தேர்தலைக் கருதமுடியாது எனவும் கூறினர்.

1970 ஜூலை 19 ம் நாள் சிங்கள மக்களின் வரலாற்றில் முக்கிய அரசியல் எழுச்சிக்குக் கால்கோள் அமைக்கப் பட்ட நாள்; சிங்கள மக்கள் தங்கள் அடிமைத் தளைகளை அறுத்தெறியக் கால்கோள் அமைத்த நாள்.

சம்பிரதாய பூர்வமான நிகழ்ச்சிக்காக, அன்று நவரங்கலா கோலாகலமாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. நாட்டின்

நாலாபக்கங்களிலும் இருந்து 1,700 பேர் அழைக்கப்பட்டுக் கூடியிருந்தனர். உள்ளூராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். வேளாண்மை செய்வோர், சிறுகைத்தொழில் செய்வோர், கடற்றொழில் செய்வோர் என நாட்டின் பல்வேறு நிலையில் உள்ள சிங்கள மக்களின் சார்பிலும் பிரதிநிதிகள் வந்திருந்தனர்.

157 சனப்பிரதிநிதிகள் சபை உறுப்பினர்களும் வந்திருந்தனர். மூதறிஞர் செல்வநாயகத்தின் தலைமையில் தமிழரசுக்கட்சி உறுப்பினர்கள் வந்திருந்தனர். அரசியலமைப்பு யாக்க அவையைப் புறக்கணிப்பது, பகிஷ்கரிப்பது என்றுதான் தமிழரசுக் கட்சியினர் எண்ணியிருந்தனர். கூட்டத்தில் கலந்து கொள்வது எனப் பின்னர் தீர்மானித்துச் சென்றிருந்தனர்.

பிரிட்டிஷார் வழங்கிய அரசியலமைப்பின் விதிகளைப் பொருட்படுத்தாமல், சட்டத்துக்கு முரண்பட்ட முறையில், ஏற்படுத்தப்பட்ட அரசியலமைப்பு யாக்க அவையிலும், தமிழ் மக்களினால் மீட்டும் மீட்டும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட, கூட்டாட்சி அரசுக் கொள்கையை முன்வைக்க வாய்ப்பாகக் கருதியே மூதறிஞர் செல்வநாயகம் தலைமையில் தமிழரசுக் கட்சியினர் கலந்து கொண்டனர்.

1949 டிசம்பர் 18 நாள், மூதறிஞர் செல்வநாயகம் தமிழரசுக் கட்சியின் முதல் மாநாட்டின் தலைமையுரையில், மொழி இனங்களுக்கிடையேயுள்ள முரண்பாடுகளைத் தீர்ப்பதற்குரிய இரண்டு வழிகளைக் கூறியிருந்தார். முதல் வழி நாட்டைத் துண்டாடுதல்; இரண்டாவது வழி கூட்டாட்சி அரசை அமைத்தல்.

இரண்டாவது வழியில் தமிழ்மக்களும் சிங்கள மக்களும் இணைந்து வாழ்வதற்குரிய ஆக்க குறைந்த ஏற்பாட்டுக்கு முயற்சி செய்யும் முகமாகத், தனது கடைசி முயற்சியாக அரசியலமைப்பு யாக்க அவைக்குச் சென்றார்.

பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா முதலில் பேசினார். தீர்மானமொன்றை முன்மொழிந்து பேசினார். சனப் பிரதிநிதிகள் சபை உறுப்பினர்களாகிய தாங்கள் அனைவரும் இலங்கை மக்களின் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையாக

இணைந்து செயற்படப்போவதான தீர்மானத்தை மூன்மொழிந் தார். இலங்கை மக்களின் பேரால் கூட்டத்தைக் கூட்டியிருப் தாகப் பிரதமர் கூறினர். இக்கூட்டம் நவரங்கலாவில் கூட்டப் பட்டதன் காரணத்தை விளக்கினர். "இது சனப்பிரதிநிதி கள் சபைக் கூட்டமல்ல; சனப்பிரதிநிதிகள் சபை உறுப்பினர்கள் கூடும் கூட்டம்" என்றார். புதிதாக யாக் கப்பட இருக்கும் அரசியலமைப்புச்சுரிய உரிமையும், வலிமை யும் மக்களால் வழங்கப்பட்டுள்ளது; 1948 அரசியலமைப்பிலி ருந்தோ, அல்லது பிரிட்டிஷ் அரசிடமிருந்தோ புதிய அரசிய லமைப்பை யாக்கும் வலிமையும், உரிமையும் பெறப்படவில்லை என்பதை வலியுறுத்தினர்.

## இலங்கை மக்கள்

இலங்கை மக்களின் அரசியலமைப்பு யாக்க அவை :

இலங்கை மக்களின் வலிமையிலும் உரிமையிலும் யாக் கப்படவுள்ள அரசியலமைப்பு :

இலங்கை மக்களுக்காக யாக்கப்படும் அரசியலமைப்பு ;

இலங்கை மக்களின் அடிப்படைச் சட்டமாக விளங்கப் போகின்ற அரசியலமைப்பு ;

இலங்கை மக்களின் நோக்கங்களை நிறைவுசெய்ய வழி வகுக்கக்கூடிய அரசியலமைப்பு ;

இலங்கை மக்கள், என்ற சொற்றொடர் மலிந்து காணப் பட்டது. வலிந்து பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது, அரசியல் எழுச்சி யால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பு யாக்க அவை இவ் வாறுதானே எழுதவேண்டும். சட்டத் தொடர்ச்சியற்ற அரசிய லமைப்புக்கு வலிமை கொடுக்கும் தூண்களாக இலங்கை மக் கள் காட்டப்பட்டனர்:

இலங்கையில் இரு பெரும் மொழிவழி மக்கள் உளர். தமிழ் மக்கள் உளர். சிங்கள மக்கள் உளர்; மதவழி மக்களாகக் கிறிஸ்தவ மக்கள், இஸ்லாமிய மக்கள், இந்து மக்கள், பௌத்த மக்கள் உளர். இதனைப் பிரதமர் தனது உரையில் சுட்டிக்காட் டினர்.

"எம்மிடையே பல இனக் குழுக்கள் வாழ்கிறார்கள். சிங்களவர், தமிழர், பறங்கியர், மலாய்க்காரர், ஏனை யோர் இவர்கள். எம்மிடையை பல மதக் குழுக்கள் வாழ்கிறார்கள். பௌத்தர்கள், இந்துக்கள், கிறிஸ்த

வர்கள், இஸ்லாமியர்கள் ஆகியோர்கள் இவர்கள். நாங்கள் இலங்கை மக்கள்; நாங்கள் ஒன்றுகச் செயற் படவேண்டும்; ஒரு நாடாகச் செயற்படவேண்டும்"

பல்வேறு இன, மத மக்களின் தலைவர்கள் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் உறுப்புரிமை பெற்றிருந்தார்கள். தமிழர்க ளின் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத தலைவராக மூதறிஞர் செல்வநாயகம் அங்கிருந்தார்; சிங்களவர்களின் ஒப்புயர்வற்ற தலைமையைத் தாங்கித் திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அங்கிருந்தார்: இலங்கையின் இரு பெரும் நாட்டினங்களும் அங்கு பிரதிநிதித்துவம் பெற்றிருந்தன. இரு நாட்டினங்களும் கூட்டாகச் சேர்ந்து, இந்நாட்டின் அடிமைத் தளைகளின் கடை சிக் கட்டையும் அறுத்து எறிய இது நல்ல வாய்ப்பு. தமிழரும், சிங்களவரும் அளித்த ஆற்றலுரிமைக்கமைய, அவர்களின் தலை வர்கள் செயற்படவும், பேசித் தீர்க்கவும், சோல்பரி அரசிய லமைப்பு ஆட்சியின் கீழ் ஏற்பட்ட நலிவுகளைப் போக்கவும், நல வுரிமைகளைப் பேணவும், நல்லதோர் வாய்ப்பு. எல்லா இனங் களும் சேர்ந்து ஒரே நாடாகச் செயற்படப் பிரதமர் அழைத் திருந்தார். பிரதமரின் அழைப்பை ஏற்பது, இரு நாட்டினங்க ளும் ஒரே நாட்டில் இணைந்து வாழ முயற்சிப்பது, மனிதாபி மான முயற்சியே. இதனால்தான் தமிழரசுக்கட்சி உறுப்பினர் கள் அரசியலமைப்பு யாக்க அவைக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண் டனர்.

அந்நியர் கைப்பற்றும் வரை, அடிமைப்படுத்தும் வரை தமி ழர்களும், சிங்களவர்களும் தனித்தனி நாடுகளாக இலங்கைத் தீவில் வாழ்ந்தனர். தமிழர் தம் உரிமைகளை விட்டுக்கொடுக் காமல், சிங்களவர் தம் உரிமைகளை விட்டுக்கொடுக்காமல், இணைப்பான ஆட்சியொன்றை அமைத்து இலங்கையை ஒரே நாடாகக்கொண்டால்? மூதறிஞர் செல்வநாயகத்தின் இந் தத் தூரதரிசி முயற்சி மனித இனங்கள் இணைந்து வாழும் முயற் சிக்கு இலங்கையையே எடுத்துக்காட்டாக ஆக்கும் முயற்சி யன்றே!

# தமிழ் ஈழம் - அரசும் நாடும்

## சங்கிலி மன்னன்

தமிழ் ஈழ அரசை எதிர்த்து உள்நாட்டில் கலகம் நடைபெற்றது. 1618 ஆவணி புரட்டாதி மாதங்களில் இந்தக் கலகம் நடைபெற்றது. சங்கிலி மன்னன் அப்பொழுது தமிழ் ஈழத்தின் தன்னிகரற்ற மன்னனாக ஆட்சிசெய்தான்.

போர்த்துக்கேயப் பாதிரியார் பீதுறு பொட்டன்கொன் தலைமையில் கலகம் நடைபெற்றது. தமிழ் ஈழ அரசைக் கவிழ்க்க வேண்டும். போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சி அங்கு நிறுவப்படவேண்டும். இதுதான் கலகக்காரரின் நோக்கம். மன்னரில் படைகளுடன் இருந்த போர்த்துக்கேயர்கள் இதற்கு மறைமுக ஆதரவு தந்தனர்.

சங்கிலி மன்னன் தனது படைபலத்தைப் பயன்படுத்தினான். மேலதிக உதவி தேவைப்படவே தஞ்சை நாயக்க மன்னனுக்குச் செய்தி அனுப்பினான்.

"தமிழ் நாட்டுக்கும் தமிழ் ஈழத்துக்கும் உள்ள தொடர்புகள் வெறும் சொல்லளவுத் தொடர்புகளல்ல. இதோ செயலில் காட்டுகிறோம். வருணகுலத்தானையும் ஐயாயிரம் வீரர்களையும் அனுப்புகிறோம்." தஞ்சை இரகுநாத நாயக்க மன்னன் செய்தே காட்டினான். தமிழ் ஈழஅரசு தொல்லைக்குள்ளாகின்றது, துன்புறுகின்றது, அல்லற்படுகின்றது, என்ற ல் தமிழ்நாட்டில் உள்ள அரசுகள் அக்கறை காட்டுகின்றன. கடலைத்தாண்டி உள்ள ஒரே தமிழ் அரசு, தமிழ் ஈழ அரசு மட்டும்தான். தமிழ் ஈழ அரசுக்கு உதவுதல், ஒத்தாசை புரிதல் தமிழ்நாட்டு அரசுகளின் கடனல்லவா? சங்கிலி மன்னனுக்குப் பக்கபலமாக இரு, என வருணகுலத்தானிடம் கூறிப் படை அனுப்பினான் தஞ்சை இரகுநாத நாயக்க மன்னன்.

சங்கிலி மன்னனின் படைகள் கலவரத்தை அடக்கின. தஞ்சைப் படைகளையும் மன்னன் பயன்படுத்தினன். நாட்டில் ஒழுங்கையும் சட்டத்தையும் நிலைநாட்டுவது மன்னனின் கடன். அமைதியையும் கட்டுப்பாட்டையும் அமுல் நடத்துவதும் மன்னனின் கடன். சங்கிலி மன்னன் தன் உயர்ந்த கடமையைச் செய்தான். செய்வதற்குரிய ஆட்சியுரிமை அவனிடம் இருந்தது. ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லா இறைமை அவனுடையதாக இருந்தது.

## தமிழ் ஈழ அரசைக் கைப்பற்றுக

சங்கிலி மன்னன் போர்த்துக்கேயரின் தொல்லைகளை அறிவான். வாய்ப்புக் கிடைத்தால், சப்புமால் குமரையா போன்றவர்களை அனுப்பித், தமிழ் ஈழ அரசை அடக்கி ஆளச் சிங்கள அரசர்கள் கூட முயல்வார்கள் என்பதையும் சங்கிலி மன்னன் அறிவான்.

"யாழ்ப்பாணத்தைத் தலைநகராக்கொண்ட தமிழ் ஈழ அரசைக் கைப்பற்றுக" என்ற ஆணையை 1617 இல் கோவாவில் இருந்த தனது இந்திய ஆளுநருக்குப் போர்த்துக்கேய மன்னன் அனுப்பியிருந்தான். அந்த ஆணையை நடைமுறைப்படுத்தும் வாய்ப்பை எதிர்நோக்கி இருந்தனர் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் உள்ள படைத் தளபதிகள். 1619 சனவரி வரை அந்த ஆணையை நிறைவேற்றக்கூடிய சூழ்நிலையைத் தமிழ் ஈழ மன்னன் சங்கிலி போர்த்துக்கேயருக்கு விட்டு வைக்கவில்லை.

தமிழ் ஈழ அரசுக்கும் அகன்ற போர்த்துக்கேய அரசுக்கும் போர்கள் நடந்தது உண்டு. போர்களில் மாறி மாறி இரு அரசுகளும் வெற்றி ஈட்டியுள்ளன. திறைப்பணம் கொடுக்கும் அளவிற்குத் தமிழ் ஈழ அரசு போர்த்துக்கேய அரசிடம் சரணாகதியடையவில்லை, அடிமைப்படவில்லை.

இரு ஆண்டுகளாகச் சங்கிலி மன்னன் போர்த்துக்கேயருக்கு எதுவும் கொடுக்கவில்லை. வலுக்கட்டாயமாகச் சன்மானம் கொடுப்பது கூடச் சங்கிலி மன்னனின் தன்மான உணர்வுக்கு ஒப்புவதாக இல்லை. எதுவும் பெரிதாக நிலையில் திறையைக் கேட்டு எழுதினன் போர்த்துக்கேயன். போர்த்துக்கேயர் போருக்கு மீண்டும் தயாராவதைச் சங்கிலி மன்னன் உய்த்துணர்ந்தான்.

திறைகேட்டு எழுதிய ஓலைக்குச் சங்கிலி மன்னன் பதில் அனுப்பவில்லை. பதில் அனுப்பத் தேவையில்லை என எண்ணினான்.

## ஒல்லாந்தர்

சங்கிலி மன்னன் இரண்டு வழிகளைத் தேர்ந்தெடுத்தான். ஒல்லாந்தர் மேலைநாட்டவர். சிறிது சிறிதாகக் கீழைத்தேய நாடுகளில் காலடி எடுத்து வைக்க முனைகின்றவர்.

தமிழ் நாட்டில் பழவேற்காட்டில் ஒல்லாந்தர் படையும் பாசறையுமாக உள்ளனர். கோட்டை கொத்தளம் அமைத்திருந்தனர். ஒல்லாந்தர் நறுமணப் பொருள் வாணிபத்தில் நேரடிப் பங்கு கொள்ள விரும்பினர். போர்த்துக்கேயரின் செல்வாக்கைப் போக்க விரும்பினர். ஒல்லாந்தரிடம் போர்த்துக்கேயரைத் தாக்கி முறியடிக்கக்கூடிய கப்பற்படை இருந்தது. ஆயுதங்கள் இருந்தன.

சென்னைப் பட்டினத்துக்கு வடக்கேயுள்ள பழவேற்காட்டுப் பாசறையிலுள்ள ஒல்லாந்தருக்குச் சங்கிலி மன்னன் செய்தி அனுப்பினன். போர்த்துக்கேயருக்கு எதிராகத் தனக்கு உதவும் படி கேட்டிருந்தான்.

## குஞ்சலி வீரர்

இந்தியாவின் மேற்குக் கரையோரத்தில் உள்ள மலையாளப் பட்டினம் கோழிக்கோடு. இங்கேயுள்ள மலையாளிகள் போர்த்துக்கேயரின் கொள்கைகளை விரும்பாதவர்கள்.

குஞ்சலி வீரர்கள் இவர்களுள் முதன்மையானவர்கள். கடலிலேயே போர்த்துக்கேயரின் கடற்படைக்கும், வாணிபக் கப்பல்கட்கும் தொல்லை கொடுப்பவர்கள். குஞ்சலி வீரர்களின் கடற்படையை அடக்கப் போர்த்துக்கேயர் பல முறை முயன்றனர்; முடியவில்லை. கடைசிபாக அவர்களிற் சிலரைச் சிறையில் வைத்தவர்; மதமும் மாற்றினர்.

சிறையில் மதம் மாறிப் பின்னர் சிறையில் இருந்து தப்பி ஓடியவன் டொம் பீதுறு ரொட்றிகஸ். தப்பி ஓடியவன் தனக்கென ஒரு கப்பற் படையை அமைத்தான். ஆறு ஏழு கப்பல்களுடனும் வீரர்களுடனும், போர்த்துக்கேயருக்குத் தொல்லை கொடுத்தான்.

சங்கிலி மன்னன், டொம் பீதுறு ரொட்றிக்கஸுக்குச் செய்தி அனுப்பினன். 1619 மார்ச்சு மாதத்தில் டொம் பீதுரு ஆறு கப்பல்களில் மலையாளப் படைகளை அழைத்துக் கொண்டு யாழ்ப்பாணக் கடற்கரைக்கு வந்தான். சங்கிலி மன்னனைக் கண்டான். சங்கிலி மன்னின் ஆணையை எதிர்பார்த்து யாழ்ப்பாணத்தை ஒட்டிய கடலில் நங்கூரம் பாய்ச்சி நின்றான்.

## உட்பகை

1618 ஆவணி – புரட்டாதியில் நடைபெற்ற உள்நாட்டுக் கலகத்தைத் தூபம்போட்டு வழி நடத்தியவர்கள் அந்நியப் பாதிரி மார்களே. வருணகுலத்தான் தலைமையில் ஐயாயிரம் வீரர்களைச் சங்கிலி மன்னன் அழைத்துக் கலவரத்தை அடக்கியதை இவர் கள் உள்ளூற ஆதரிக்கவில்லை.

காக்கை வன்னியன் என்பானும் சங்கிலி மன்னனுக்கு நண்பனாய் நடித்துத் துரோக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டான் என யாழ்ப்பாண வைபவமாலை கூறும்.

1619 பங்குனியில் டொம் பீதுருவின் கடற்படை யாழ்ப் பாணக் கரையோரங்களில் காணப்பட்டதும் பாதிரிமார் உட னடியாகக் கொழும்புக்குச் செய்தி அனுப்பினர். சங்கிலி மன்னன் ஒல்லாந்தருடன் தொடர்புகொள்ள முயன்று அவர்க ளின் படையையும் அழைக்க முயல்கிறான் எனவும் பாதிரிமார் செய்தி அனுப்பினர். 1619 பங்குனியில் கொழும்பில், தளபதி யாக இருந்தவன் கொன்ஸ்டாண்டின் டிசா. இவன், சங்கிலி யின் படைப்பெருக்க நடவடிக்கைகளை உன்னிப்பாகக் கவனித் தான். டொம் பீதுருவின் கடற்படை வருகை மேலும் கோபத்தை யூட்டியது.

## படை புறப்பட்டது.

1619 பங்குனியில் இரு படைத் தொகுதிகளை யாழ்ப் பாணத்துக்குப் புறப்படக் கட்டளையிட்டான். கடல் வழியாக நூறு போர்த்துக்கேய வீரர்களும், சில நூறு சிங்களக் கூலிப் படைகளும் ஆறு கப்பல்களில் மன்னாரை நோக்கிப் புறப்பட்டன.

பிலிப்பு டி ஒலிவரா தலைமையில் நூற்றிமுப்பது போர்த் துக்கேயரும் இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட சிங்களக் கூலிப் படைகளும் கரையோரப் பாதையால், புத்தளம் – சிலாபம் - முள் ளிக்குளப் பாதையால் யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டன.

இதைத்தவிர, நாகப்பட்டினத்தில் உள்ள போர்த்துக் கேயருக்குக் கடற்படைக் கப்பல்களையும் படைகளையும் அனுப்பு மாறு தளபதி டிசா செய்தி அனுப்பியிருந்தான்.

போர்த்துக்கேயரின் போர் ஆயத்த நடவடிக்கைகளைச் சங்கிலி மன்னன் ஒற்றர் மூலம் உடனுக்குடன் தெரிந்து கொண்டான். டொம் பீதுருவின் வருகைதான் போர்த்துக்கேய ரைக் கோபத்துக்குள்ளாக்கி உடன் நடவடிக்கைக்கு வழி செய்தமையைத் தெரிந்து கொண்டான்.

டொம் பீதுருவுக்குச் சங்கிலி மன்னன் செய்தி அனுப்பி அரச அவைக்கு அழைத்தான். யாழ்ப்பாணக் கடலில் நில்லாது எட்டத்தள்ளி நிற்குமாறு கேட்டுக் கொண்டான். டொம் பீதுரு யாழ்ப்பாணக் கடலை விட்டு நீங்கியமையால் போர்த்துக் கேயக் கூடற்படைக்குப் பணி குறைந்தது.

பிலிப்பு டி ஒலிவேரா தனது தரைப் படைகளுடன் புத்தளம், மன்னார் வழியாகப் பூநகரியை வந்தடைந்தான். 1619 பங்குனியில் கொழும்பை விட்டுப் புறப்பட்ட படைகள் 1619 வைகாசியில் தான் பூநகரியை வந்தடைந்தன. வழியிற் படை வீரர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டனர். வெயிற்காலமானதாற் கூடப்புற்றும் இருந்தனர். காட்டு வழியாதலால் பயணம் கடுமையானதாக இருந்தது.

இவர்களிடம் நவீன படை ஆயுதங்கள் இருந்தன. பீரங்கி வெடிகள். துப்பாக்கிகள், வாள், ஈட்டி என்பன மிகையாக இருந்தன.

தமிழ் ஈழ அரசர்கள் கூடத் துப்பாக்கிகளைப் பெற்று அவற்றைப் பயன்படுத்துவதில் வீரர்களைப் பயிற்றி இருந்தனர். வாட்படை, வேற்படை குதிரைப்படை யானைப்படை என்பன சங்கிலி மன்னனிடம் மிகையாக இருந்தன. வருணகுலத்தான் தலைமையில் உள்ள ஐயாயிரம் வீரர்களுடன் சங்கிலி மன்னனின் சில ஆயிரம் படை வீரர்கள் இருந்தனர்.

பூநகரியில் இருந்து ஒலிவேரா சங்கிலி மன்னனுக்குச் செய்தி அனுப்பினான். ''குடாக்கடலைத் தாண்ட வேண்டும். படைகள் குடா நாட்டுக்குள் வரவேண்டும். மன்னனின் ஓடங்களை அனுப்புக, உதவுக''.

சங்கிலி மன்னன் பதில் அனுப்பவில்லை. ஓடங்களையோ நாவாய்களையோ அனுப்பவில்லை. இவற்றை அனுப்ப இசையவில்லை.

காக்கை வன்னியன் போன்ற துரோகிகள் உதவினர்கள். சில பாதிரிமார்கள் உதவினர்கள். அவர்கள் படகுகளையும் நாவாய்களையும் பூநகரிக்கு அனுப்பினர்கள்.

சங்கிலி மன்னன் முதலில் துரோகிகளை ஒழிக்க நினைத்தான். எனவே போர்த்துக்கேயரின் முயற்சியை, அவர்கள் குடாக் கடலைக் கடக்கும் முயற்சியைப் படை கொண்டு தடுக்கவில்லை.

ஆனாலும் அவன் வாளர் இருக்கவில்லை. படகோட்டிகளையும் வஞ்சகக்காரர்களையும் மறைமுகமாக அச்சுறுத்திச் செய்தி அனுப்பினான். பயத்தினால் பலர் அரசனின் பக்கம் சார்ந்தனர். படகுகளின் எண்ணிக்கை வெகுவாகக் குறைந்தது.

1619 மே மாதக் கடைசியில் குடாநாட்டுக்குள் படைகள் வந்து சேர்ந்தன. வந்து சேர்ந்த பின்பு யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு பலவிதமான படை வீரர்களின் உலாக்களமாயிற்று. சங்கிலி மன்னனின் படைகள் – தஞ்சைப் படைகள் – போர்த்துக்கேயப் படைகள் – சிங்களக் கூலிப் படைகள் எனப் பலவகை வீரர்கள் அங்கு இருந்தனர்.

குடாநாட்டுக்குள் வந்ததும் சங்கிலி மன்னனுக்குத் தூதுவன் மூலம் இரண்டு முக்கிய கோரிக்கைகளை ஒலிவேரா அறிவித்தான். முதலாவது கோரிக்கை:– திறை செலுத்துக. இரண்டாவது கோரிக்கை:– வருணகுலத்தானையும் ஐயாயிரம் வீரர்களையும் போர்த்துக்கேயரிடம் சரணடைய உத்தரவிடுக.

சங்கிலி, தமிழ் ஈழத்தின் தன்னிகரற்ற வேந்தன். மான உணர்வு உள்ளவன். தமிழரைத், தமிழ் ஈழ அரசை ஆளப்பிறந்தவன். தமிழ் ஈழத்தின் மீது இறைமை கொண்டவன், ஆட்சியுரிமை உடையவன், திறை கொடுப்பதா? தமிழ் ஈழ மன்னன் திறைகொடுப்பதா?

சன்மானம் என்ற பெயரிலே சங்கிலி மன்னனின் முன்னோர்கள் போர்த்துக்கேயர்கட்கு ஏதோ கொடுத்தார்கள். அரசன் விரும்பிக் கொடுக்கும் சன்மானத்தை அந்நியர் வலிந்து கேட்கிறார் – கொடுக்கலாமா?

இப்பொழுது அதையே திறையாகக் கேட்கிறான் போர்த்துக்கேயன். சங்கிலி மன்னனின் நல்லாட்சியிலே தமிழ் மக்கள் ஈழத்திலே செம்மையுடனும் செழிப்புடனும் செல்வத்துடனும் வாழ்கின்றனர். எதற்காகப் போர்த்துக்கேயனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் திறை? சங்கிலி மன்னன் திறை கொடுக்க மறுத்தான்.

சங்கிலி மன்னனின் அழைப்பை ஏற்று வந்தவர்களான வருணகுலத்தானும் வீரர்களும். இவர்களை அந்நியன் முன் சரணடையச் சங்கிலியன் சொல்வானா? ஒரு தமிழ் மன்னன், மற்றொரு தமிழ் மன்னன் மீது நம்பிக்கை வைத்து அனுப்பிய வீரர்கள். அவர்களைச் சரணாகதி அடையச் செய்ய முடியாது. அவர்கள் தமிழ்நாட்டுக்குத் திரும்ப வேண்டியவர்கள். உரிய காலம்

வரும்போது திரும்புவார்கள். அதுவரை தமிழ் ஈழத்திலேயே தங்குவார்கள்.

வருணகுலத்தானையும் வீரர்களையும் போர்த்துக்கேயரிடம் சரணடைய உத்தரவிடச் சங்கிலி மன்னன் மறுத்தான்.

ஒலிவேராவின் இரு கோரிக்கைகளும் சங்கிலி மன்னனின் ஆட்சியுரிமையில் தலையிட்டன. சங்கிலி மன்னன் அதை விட்டுக்கொடுக்க மறுத்தான். இரு கோரிக்கைகளையும் நிராகரித்தான்.

## ஒப்பந்தம்

ஒலிவேராவின் வீரர்கள் களைப்புற்றிருந்தனர். அவர்களின் உணவு உடைத் தேவைகளைக் கவனிக்கவேண்டியது படைத் தலைவனின் கடன். நீண்டநாட் பயணம் செய்ததால் கொணர்ந்த பொருள் முடிவடையும் தறுவாயில் இருந்தது.

ஒலிவேரா மீண்டும் தூதனுப்பினான். திறை கொடுக்க மறுத்த சங்கிலி மன்னன், ஒலிவேராவின் படைகளுக்குரிய பொருட்கள் வாங்கப் பணம் கொடுக்கச் சம்மதித்தான். அதற்கும் ஒரு நிபந்தனை.

பணத்தை வாங்கியதும், நகரில் பொருட்களை வாங்கிக் கொண்டு ஒலிவேராவின் படைகள் அனைத்தும் குடாக்கடலைத் தாண்டிப் பூநகரிக்குப் பின் வாங்க வேண்டும்.

ஒலிவேரா நிபந்தனையை ஏற்றுக்கொண்டான்.

ஐயாயிரம் 'பகோடாஸ்'களைக் கொடுக்கச் சங்கிலி மன்னன் சம்மதித்தான். அதன்படி, ஒலிவேராவிடம் பணத்தை அனுப்பினான். சங்கிலி மன்னன் தான் சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றினான். ஒலிவேரா சொல்லைக் காப்பாற்றினானா?

இல்லை! ஒலிவேரா சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றவில்லை. பணத்தை வாங்கியபின் பூநகரிக்குப் பின் வாங்க மறுத்தான். தமிழ் ஈழ அரசின் துரோகிகளின் உதவியுடன் தொடர்ந்தும் குடாநாட்டிலே தங்கினான். படைகளுடன் வண்ணார்பண்ணையை நோக்கி முன்னேறினான்.

சங்கிலி முரசறைந்தான். போர் முரசறைந்தான். படைகளை அணிவகுத்தான். வருணகுலத்தானின் படைகளையும் தயார் நிலைக்குக் கொணர்ந்தான். மானம் காக்க முனைந்த

மறவனும் மன்னனுக்கு உறுதுணையாகப் போரிட மக்கள் திரண்டனர்.

சங்கிலி போருடை அணிந்தான். போர்க்குதிரையில் அமர்ந்தான். ஏந்திய வாளுடன் வீரமாகாளி அம்மன் கோவிலுக்குச் சென்றான். வெற்றி காணும் உறுதி - வெற்றி அடையும் திண்மை – தமிழரின் மானம் காக்கும் வலிமை – தனக்கும், தன் வீரர்க்கும்–இவை கேட்டு வீரமாகாளி அம்மனிடம் வழிபட்டான்.

## வண்ணார்பண்ணைப் போர்

பூநகரியை நோக்கிப் பின் வாங்குவோம் என உறுதி கூறியவர்கள், சொல்லை மீறினார்கள், ஏமாற்றினார்கள். தந்திரோபாயம் செய்தார்கள்.

தமிழர்களோடு ஒப்பந்தங்கள் செய்பவர்கள், தமிழர்களை எப்பொழுதும் ஏமாற்றியே உள்ளார்கள். மாற்றானையும் நம்பும் பண்பு தமிழரில் மேலதிகமாக உண்டு. இதனால் தமிழர்களை ஏமாற்றுவது எளிதாக இருந்தது. தமிழர்கள் தம் சொல்லைக் காப்பாற்றியுள்ளார்கள்.

பின்வாங்க வேண்டிய படைகள் முன்வாங்கிக் கொண்டு வண்ணார்பண்ணையை நோக்கி வந்தன. வண்ணார்பண்ணையைப் போர்க்களமாக்கச் சங்கிலியன் முடிவு செய்தான்.

முதலில் சிங்களக் கூலிப்படைகள் வந்தன. இவற்றைச் சங்கிலிமன்னனின் உள்ளூர்ப் படைகள் சந்தித்தன. சிங்களப் படைகளை புறமுதுகுகாணச் செய்தன.

போரின் வேகம் அதிகரிக்க அதிகரிக்கச் சங்கிலியன் வெற்றி பெறுவது சாத்தியமாவது போல அமைந்தது.

போரின் நிலைகுறித்துத் தஞ்சை மன்னனுக்கும் கண்டி மன்னனுக்கும் செய்தி அனுப்பினான். கண்டி மன்னன் எவ்வித உதவியும் வழங்கவில்லை. ஒல்லாந்தப் படைகள் எந்நேரமும் வரலாம் என எதிர்பார்த்தான். டொம் பிதுருவின் கடற்படை வருவதற்குரிய காலம் இதுவெனச் செய்தி அனுப்பினான்.

புறமுதுகுகாட்டி ஓடும் சிங்களக் கூலிப்படைகளைக் கண்டு ஒலிவேரா துணுக்குற்றான். மன்னாரில் இருந்த கடற்படைக்குச் செய்தி அனுப்பினான். நாகப்பட்டினத்துக்கும் கொழும்புக்கும் செய்திகள் அனுப்பினான்.

ஊர்காவற்றுறையில் இருந்து கொண்டே சில போர்த்துக் கேயப் படைத் தலைவர்கள் காக்கை வன்னியனுடன் சதைத் தனர், தந்திரோபாயங்கள் செய்தனர். நேரடிப் போரில் சங் கிலி மன்னனை வெல்லமுடியாது. போரின் கால எல்லையும் நீடிக்கும். சங்கிலி மன்னனைச் சிறைப்பிடித்தால், தமிழர் படை சீர்குலைந்து விடும். இவ்வாறு திட்டம் போட்டனர். காக்கை வன்னியனை இத்திட்டத்தில் ஈடுபடச் செய்தனர். சங்கிலி மன்னன் சிறைபிடிக்கப்பட்டால் காக்கை வன்னியனைப் போர்த்துக்கல் அரசின் கீழுள்ள தமிழ் ஈழ அரசின் ஆட்சித் தலைவனாக்குவதாகக் கூறினார்கள்.

காக்கை வன்னியன் துரோகம் செய்ய முற்பட்டான். தனது இனத்தை விற்க முன்வந்தான் – தனது நன்மைக்காகத் தமிழினத்தை, அதன் மானத் தலைவனை விற்க முன்வந்தான், தமிழ் ஈழ அரசைக் கலைத்து, நாட்டை அடிமை நாடாக்க ஒப் புக் கொண்டான்.

தமிழர்க்குத் துரோகிகள் தமிழர்களிடையே இருந்த மையால்தான் தமிழர்கள் அடிமை வாழ்வு வாழ நேரிட்டது. இது வரலாற்று உண்மை.

சங்கிலிய மன்னனின் படைகள் போர்த்துக்கேயப் படை களைப் புறமுதுகுகாண வேண்டிய காலம் நெருங்கிக் கொண்டி ருந்தது. போர்த்துக்கேயப் படைகள் உணவு முதலிய அடிப் படைத் தேவைகட்காக அல்லலுற்றனர். இழந்த ஆயுதங்களை மீட்க நெடுந்தொலைவில் இருந்துவரும் மீட்புப்படையை எதிர் பார்த்து இருந்தனர்.

இந்த நேரத்தில்தான், காக்கை வன்னியன் புறப்பட் டான். காக்கை வன்னியனின் செயற்பாட்டை யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் விரிவாகக் காணலாம். மாற்றுடையில் தமிழ்ப் படைகளுடனே சென்றான். சங்கிலி மன்னனின் பக்கம் சேர்ந்து போராட விருப்பம் தெரிவித்தான்.

காக்கைவன்னியனும் மனம் மாறினான். "உட்பகையின் பலம் குறைந்ததே!" எனச் சங்கிலி மன்னன் மகிழ்ந்தனன். காக்கை வன்னியனைக் கட்டித் தழுவினன். "இப்போழுது தான் உன் மனதில் என்மேற் தயவு பிறந்து எனக்கு உதவி செய்ய வந்தாயோ" எனக் கேட்டான்.

தழுவிய மன்னனைக் கொழுவிய சிக்குப்போல் காக்கை வன்னியன் பிடித்துக் கொண்டான். விடுவதாக இல்லை. காக்கை

வன்னியனுடன் மாற்றுடையில் வந்த ஏனையோர் சங்கிலி மன்னனைப் பிடித்துக்கொண்டனர். தனது படைகளால் காப்பாற்றப்பட முன்பே சங்கிலி மன்னன் சிறை பிடிக்கப்பட்டான்.

சங்கிலி மன்னன் சிறை பிடிக்கப்பட்டான் என்ற செய்தி காட்டுத் தீ போல் தமிழ் ஈழமெங்கும் பரவியது. மக்கள் அழுதனர். மானம் காத்த தலைவன் மாற்றானின் சிறைக் கோட்டத்தில் கொடுமைக்குள்ளாக்கப்படுவது பற்றி எண்ணினர். சங்கிலி மன்னனைச் சிறை மீட்க ஆயத்தஞ் செய்தனர்.

தமிழ் ஈழ மண்ணில் சங்கிலி மன்னன் இருந்தால் ஆபத்து என உணர்ந்த போர்த்துக்கேயர் அவனை இரவோடு இரவாகக் கொழும்புக்கு அனுப்பினர். டி மோத்தா என்ற போர்த்துக்கேயப் படைத் தலைவனின் கண்காணிப்பில், சங்கிலியும் அவனது இரு மருமக்களும் கொழும்புக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர்.

சங்கிலி மன்னன் கொழும்புக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டமையை வருணகுலத்தான் தெரிந்துகொண்டான். தனது படை வீரர்களை அழைத்தான். தமிழ் ஈழ மன்னனின் வீழ்ச்சியால் தமிழ் ஈழம் அன்னியருக்கு அடிமைப்பட்டதை அறிவித்தான். தமிழ் நாட்டுக்குப் போகுமாறு பணித்தான். வருணகுலத்தானும் தமிழ்நாடு சென்றான்.

1619 ஜூலில் தமிழ் ஈழம் அடிமை நாடாகியது. தமிழ் ஈழத்தின் இறைமை போர்த்துக்கேயரிடம் சென்றடைந்தது.

சங்கிலி மன்னன் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டபொழுது அவன் வாள் அவனுடன் இல்லை. சங்கிலி மன்னனின் வலிவு ஆனைக் கருவியான வாள் இன்றும் நல்லூர் வீரமாகாளி அம்மன் கோவிலில் உள்ளதாகக் கூறுவர்.

சங்கிலி மன்னன் கொழும்பில் இருந்து இந்தியாவின் மேற்குக் கரையோரத்திலுள்ள கோவாவிற்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்டான். தமிழ் ஈழத்தைப் பாதுகாக்க முயன்றமைக்காகத் தமிழ் ஈழ மானம் காத்த பணிக்காக அவன் பெற்ற பரிசு தூக்குத் தண்டனை. கோவாவில் நீதிமன்றத்தில் இராஜத் துரோகக் குற்றத்துக்காக விசாரிக்கப்பட்டபோதும் வீரனாக நின்றான். தமிழரின் மான உணர்வுக்கு எடுத்துக்காட்டாக நின்றான். தமிழுக்காகத் தமிழரசுக்காகச் சுடுகாடு செல்வதானால் அச்சுடுகாடும் மாங்குயில் கூவிடும் பூஞ்சோலையாக அமையும் எனக் கருதினான்

ஒலிவேரா யாழ்ப்பாணத்தின் படைத்தலைவனானான். போர்த்துக்கேய மன்னன் தமிழ் ஈழ அரசின் மன்னனானான். சங்கிலி மன்னனிடம் இருந்த இறைமையும் ஆட்சியுரிமையும் போர்த்துக்கேய மன்னனுடையதாயிற்று.

## வரலாற்றில் தமிழ் ஈழம்

ஈழத்துப் பூதந்தேவனாரின் பாடல்கள் சங்கத் தமிழ் இலக்கியங்களில் உள்ளன. அகநானூற்றில் மூன்று பாடல்கள் குறுந்தொகையில் மூன்று பாடல்கள், நற்றிணையில் ஒரு பாடல் ஆக ஏழு பாடல்கள் உள்ளன. ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் காலத்தில், ஏழத்தாழ இரண்டாயிரமாண்டுகட்கு முன், தமிழ் ஈழத்தில் அகவாழ்வு அமைந்த வண்ணத்தை அவர் பாடலில் காணலாம்.

இரண்டாயிரத்து நூற்றி முப்பது ஆண்டுகட்கு முன்பு, தமிழ்மன்னன் எல்லாளன் இலங்கையை ஆட்சி செய்தான். அனுராதபுரத்தைத் தலை நகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தான். நாற்பத்துநான்கு ஆண்டுகள் (கி. மு. 161 – 117) ஆட்சி செய்த எல்லாள மன்னன் நல்லாட்சி செய்தான். தமிழ் மக்கள், சிங்கள மக்கள் இரு சாராரையும் சமமாக மதித்து, உயர்ந்த கோட்பாடுகட்கு அமைய ஆட்சி செய்தான் எனச் சிங்கள வரலாற்று நூல்கள் எல்லாள மன்னனைப் பாராட்டுகின்றன.

சிங்களச் சிற்றரசன் துட்டகைமுனு எல்லாளனுக்கு எதிராகப் படையெடுத்தான். எல்லாளனின் படைகள் சிங்களப் படைகளைச் சிதறடித்தன. துட்டகைமுனு சூழ்ச்சி செய்தான். துட்டகைமுனு, எல்லாளனை நேருக்கு நேர் தனியாகச் சமரிட அழைத்தான். தனிச்சமரில் எல்லாளன் தோல்வியுற்றான்.

தனது தனிப்பட்ட வீரம், வெற்றி என்பனவற்றுடன், தமிழ் ஈழக் குடிமக்களின் வீரம், வெற்றி நல்வாழ்வு என்பனவற்றைத் தொடர்பு படுத்தியமையால், எல்லாளனின் தனிச் சமர், தமிழ் ஈழ மக்களின் தோல்வியாயிற்று. தமிழ் அரசு தோல்வியுற அனுராதபுரத்தில் சிங்கள அரசு எழுந்தது.

போரில் தோற்ற மாவீரன் எல்லாளனுக்குத் துட்டகைமுனு நினைவுச் சின்னம் அமைத்தான் அந்த வழி செல்வோர் அந்த நினைவுச் சின்னத்துக்கு மரியாதை செய்யப்பணித்தான்.

எல்லாளனின் தோல்விக்குப்பின் சில காலம் சிங்கள மன்னர்கள் தீவு முழுவதையும் ஆட்சி செய்தனர். எனினும் மீண்டும் பாண்டிய மன்னரின் உதவியுடன், தமிழர் ஆட்சி (கி.மு. 103) தமிழ் ஈழத்தில் அமைக்கப்பட்டது.

தமிழக அரசுகளான சேர சோழ பாண்டிய அரசுகள் தமிழ் ஈழ அரசுடன் தொடர்புகள் கொண்டிருந்தன. சிங்கள அரசிடமும் தொடர்புகள் கொண்டிருந்தன. பத்தாம் நூற் றாண்டில் சோழ அரசு, பேரரசாகத் துளிர்விட்டு வளர்ச்சியடை யத் தொடங்கியது. சோழப் படைகளால் பாண்டிய அரசு கைப்பற்றப்பட்டபொழுது, பாண்டிய மன்னன், தனது முடியை யும் சிங்காதனத்தையும் சிங்கள மன்னனிடம் அடைக்கலம் கொடுத்தான். சோழர் சினம் கொண்டனர்.

தமிழக அரசுகளிடையே வேறுபாடுகள் எழலாம். அதிலே தலையிடச் சிங்கள அரசுக்கு உரிமை கிடையாது. பாண்டிய மன் னனின் முடியைச் சிங்கள அரசரிடம் விடுவதா?

## தமிழ் உலகின் பொற் காலம்

சோழர் இலங்கை மீது படையெடுத்தார்கள். கி.பி.993 இல் இராஜ இராஜ சோழன் படைகள் இலங்கை மீது படை யெடுத்தன. அனுராதபுரத்தைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஆட்சி செய்த சிங்கள மன்னனைப் போரில் புறமுதுகு காணச் செய்த னர். அனுராதபுரத்தைத் தீக்கிரையாக்கினர். இலங்கையின் வடபகுதியைச் சோழப் பேரரசின் மண்டலங்களுள் உள்ளாக்கி னர். மும்முடிச் சோழ மண்டலம் எனப் பெயரிட்டனர். ஜன நாதமங்களத்தை (பொலன்னறுவை)த் தலைநகராக அமைத்தனர். சோழ அரச குடும்பத்தைச் சார்ந்த ஒருவனை ஆட்சித் தலைவ னாக்கினர்.

தீவின் தென் பகுதியில் ஐந்தாம் மகிந்தன் தொடர்ந் தும் ஆட்சி செய்தான். இராஜ இராஜ சோழனின் மகன் இரா ஜேந்திரன் காலத்தில் கி. பி. 1017-இல் சோழப் படைகள் தெற்கிலங்கைக்குச் சென்று சிங்கள மன்னனைப் போரில் தோற் கடித்து இலங்கைத் தீவு முழுவதையும் தமிழரின் ஆட்சிக்குள் கொணர்ந்தனர்.

ஜயங்கொண்ட சோழ மூவேந்த வேளாளர் தலைமையில் வந்த சோழப் படைகள், சிங்கள மன்னனாகிய ஐந்தாம் மகிந் தனையும், மன்னர் குடும்பத்தையும் சிறைப்படுத்தினர்.

ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன் பாண்டிய மன்னன் மூன்றும் இராசசிம்மன் தனது முடியைச் சிங்கள மன்னனிடம் விட்டுவைத் திருந்தான். முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் அந்த முடியை யும் முடியை வைத்திருந்த ஐந்தாம் மகிந்தன் மன்னன் குடும் பத்தையும் கூண்டோடு கைப்பற்றினான். சோழநாட்டிற்குத் தருவித்தான்.

தமிழரின் ஆட்சியிலே, ஏராளமான தமிழ் மக்கள், தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஈழத்திற்கு வந்தனர். ஏற்கனவே வாழ்ந்த தமிழர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கினர். இலங்கையின் கரையோரமெங்கும் வாழ்ந்தார்கள். மலைநாட்டையும் தெற்கே உரோகணத்தையும் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகள் தமிழ்ப் பகுதிகளாக இருந்தன.

சோழர் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழரின் பண்பாடும் வாழ்வு முறைகளும், தமிழ் ஈழத்திலும் தமிழ் நாட்டிலும் சிறப்பாக இருந்தன. இதனால்தான், சோழர் காலம் தமிழுலகின் வரலாற்றின் பொற்காலம் எனப் போற்றப்படுகின்றது.

தமிழ் ஈழத்தில் பல கற்கோவில்கள், சிவாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டன. திருக்கேதீச்சரம், திருக்கோணேஸ்வரம், முன்னேஸ்வரம் போன்ற பழைய ஆலயங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டன. சோழரின் தலைநகரான பொலன்னறுவையில் சிவாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

கி. பி. 1070 வரை சோழர் இலங்கைத் தீவு முழுவதையும் ஆண்டனர். தமிழ் ஆட்சி - தமிழரின் ஆட்சி நடைபெற்ற இந்நாட்களில் தமிழ் ஈழத்தின் வலிமை பெருகியது. வலிமையுடைய தொடர்ச்சியான தமிழ் ஈழ அரசு எழுவதற்குரிய கால்கோள் அமைக்கப்பட்டது.

முதலாம் விஜயபாகு கி. பி. 1070 – இல் சோழரிடமிருந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான். பொலன்னறுவையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தான். இவன் ஆட்சிக்காலத்தில் தலைநகரம், ஏனைய நகரங்கள், ஊர்கள், சந்தைகள் என்பன தமிழரின் கைகளில் இருந்தன என நிக்காய சங்கிரகம் என்ற 14ஆம் நூற்றாண்டுச் சிங்கள நூல் கூறுகிறது.

## மாகனும் சந்திரபானுவும்

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் கலிங்க நாட்டவனான மாகன் என்பான் தமிழ் நாட்டுப் படை வீரர்களையும் மலையாளப் படை வீரர்களையும் கொண்டு இலங்கைக்கு வந்தான். படையெடுத்துப் பொலன்னறுவை அரசை வீழ்த்தினான். பொலன்னறுவையைத் தலைநகராக்கினான். மாகனின் ஆட்சி (கி. பி. 1215 –1255) தமிழரின் உதவியுடன், தமிழ்ப் படைகளின் உதவியுடன் நடைபெற்ற ஆட்சியாகும்.

கலிங்கனான மாகனின் ஆட்சியைச் சாவக அரசன் சந்திரபானு முறியடித்தான். பாண்டியரின் உதவியுடன்தான் மாகனின்

ஆட்சியைச் சந்திரபானு முறியடித்தான். பாண்டியரின் படைகள் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன.

இந்தப் படையெடுப்புகளால் பொலன்னறுவையைத் தலை நகராகக் கொண்ட ஆட்சி தடைப்பட்டது. சிங்கள மன்னர்கள் தெற்கு நோக்கிச் சென்றார்கள். தங்கள் தலைநகரைத் தெற்கு நோக்கி மாற்றினார்கள். தம்பதெனியா, யாப்பகுவா போன்ற தலைநகரங்கள் எழுந்தன. தீவின் வடக்குப் பகுதிகள் முதலில் மாகனிடமும் பின்னர் சந்திரபானுவிடமும் சென்றடைந்தன. இத்தமிழ் அரசுகளின் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்தச் சிங்கள மன்னர்களால் முடியவில்லை.

பாண்டியப் படைகளுடன் இலங்கை வந்த சாவக அரசன் சந்திரபானு (கி. பி. 1255 - 1262) பாண்டியரின் மேலாட்சியை ஏற்றுக்கொண்டான். பாண்டிய அரசின் பகுதியாகத் தனது ஆட்சியை அமைத்தான்; பாண்டிய மன்னனுக்கு திறை செலுத்தினான்.

சந்திரபானு சிறிது சிறிதாக வலிமையைப் பெருக்கினான். படைபலத்தைப் பெருக்கினான். தனது நாட்டின் ஆட்சிமுறையைச் சீராக்கினான். காலம் செல்லச்செல்ல அவன் வலிவு பெருகப் பெருக, பாண்டியரின் மேலாட்சியை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தான். பாண்டியருக்குத் திறைசெலுத்த மறுத்தான். தமிழ் ஈழ மன்னன் எனத் தன்னைப் பிரகடனப்படுத்தினான்.

பாண்டிய நாட்டின் மன்னனை சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் இதற்கு ஒப்பவில்லை. தனது இணையரசன் வீரபாண்டியன் தலைமையில் படையை அனுப்பிச் சந்திரபானுவைப் போரில் முறியடித்தான். தமிழ் ஈழ அரசின் மீதான மேலாட்சியைப் பாண்டியர் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தினர்.

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பாண்டிய மேலாட்சி கைவிடப்பட்டது. பாண்டிய அரசு வலிமைகுன்றப், பாண்டிய அரசரால் அனுப்பப்பட்ட படைத்தளபதிகள், தம்மைத்தாமே மன்னராகப் பிரடகடனப்படுத்திக் கொண்டனர். தமிழ் ஈழ அரசை அமைத்தனர். கி. பி. 1282ல் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் தமிழ் ஈழ மன்னர்களாக எழுந்தனர்.

## ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள்

பதினான்காம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பாண்டிய அரசு சீர்குலைந்து முஸ்லிம்களால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டது. அக்கா

லத்தில் தமிழ் ஈழ அரசு தன்னுட்சி பெற்ற அரசாக, ஆட்சியுரிமை யுடைய அரசாக, ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லா இறைமையுடைய அரசாக எழுந்தது.

திரு. இவன் பற்றுற்ரு நாடுகள் பல கண்ட பெரியார், அறி ஞர். கி. பி. 1344ல் இவர் தமிழ் ஈழ மன்னனுடைய 100 கப்பல் கள், கூட்டாக அராபிய நாட்டுக்குப் பயணமானதைக் கண்டார். 100 கப்பல்களும் ஒரே சமயத்தில் வர்த்தகப் பொருட்களை ஏற் றிச் சென்றன. தனது பயணக் கட்டுரையில் இது பற்றிக் குறிப் பிட்டு உள்ளார்.

பதினன்காம் நூற்ருண்டில் தமிழ் ஈழ மன்னர்களான ஆரி யச் சக்கரவர்த்திகள் செல்வம் செழித்த, வலிமை வேரூன் றிய, படைபெருகிய ஆட்சியை மேற்கொண்டனர். கண்டி அர சரும், கீழ்நாட்டுச் சிங்கள அரசர்களும் தமிழ் ஈழ மன்னர்களின் மேலாண்மையை ஏற்றுக்கொண்டனர், திறை செலுத்தினர். இதைச் சிங்கள வரலாற்று நூல்கள் கூறுகின்றன.

மன்னர் வன்னிகுடாவில் முத்துக்குளிப்பு நடைபெற்றது. தமிழ் ஈழ மன்னரின் ஆணையின்கீழ் முத்துக்குளிப்பு நடைபெற் றது. இதனல் தமிழ் ஈழ மன்னர்கள் செல்வம் மிகையாகப் பெற் றிருந்தனர். நூற்றுக்கணக்கான கப்பல்களை வைத்திருந்து வாணி பத்தில் ஈடுபடுத்தினர். அராபிய நாடு, கடாரம், சாவகம் போன்ற கடல் கடந்த நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த தனர்.

கி. பி 1327ல் பாண்டியரின் ஆட்சி வீழ்ச்சியுற்றது. தமிழ் ஈழத்தில் மட்டுமே தமிழரசர்கள் ஆட்சி செய்தனர். இதனல், பரி சில்பெற விழைந்த தமிழ்நாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர்கள்கூடத் தமிழ் ஈழ மன்னர்களையே நாடிவந்தனர். தமிழ் ஈழ மன்னர்கள் பன்மொழிப் புலமைபெற்றும், மருத்துவ விற்பன்னர்களாகவும் இருந்தனர்சங்கம் அமைத்துத் தமிழ் வளர்த்தனர்.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் பரம்பரையைச் சேர்ந்த கடைசி மன்னன்தான் சங்கிலி. 1619 ஜூனில் தமிழ் ஈழத்தின் இறைமையையும் ஆட்சியுரிமையையும், தனது கடைசி மூச்சு தவரை விட்டுக் கொடுக்க முடியாது என்றுன் இந்த மன்னன் தமிழ் மக்களின் இறைமையும் ஆட்சியுரிமையும் இடையீ டின்றித் தமிழ் மன்னர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டதைச் சங்கிலி உணர்ந்திருந்தான். சங்கிலி மன்னன் சிறைபிடிக்கப்பட்டுத் தூக்கிலிடப்பட்டதன் மூலம் தமிழ் ஈழத்தின் இறைமையும் ஆட்சியுரிமையும் போர்த்துக்கேய அரசினைச் சென்றடைந்தது.

பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மீண்டும் எழுந்த தமிழ் ஈழ அரசு, பதினேழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் போர்த்துக்கேயரிடம் அடிமைப்பட்டது. தொடர்ச்சியாகக், குலவழிமுறையில் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள், ஏறத்தாழ மூன்னூற்றைம்பது ஆண்டுகளாக, யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரைத் தலை நகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தனர்.

## தமிழ் ஈழம் - நாடு

ஈழத்தில் தமிழர், தனியான வாழ்விடங்களைக் கொண்டுள்ளனர். தமக்கென நிலப்பரப்பைக் கொண்டுள்ளனர் தீவின் மற்றுமொரு நாட்டினமான சிங்கள மக்களும் தமக்கெனத் தனியான தாயகத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம்தொட்டு, இலங்கைத் தீவில் தமிழர்க்கான நிலப்பரப்புத் தனியாக உள்ளது. அந்த நிலப்பரப்பின் எல்லைகள் மிகத் தெளிவாக உள்ளன. சிங்கள அரசர்களின் வரலாற்றுத் தொகுப்பான மாகாவம்சம், இராஜாவழி போன்ற நூல்கள், தீவில் தமிழர்களின் வாழ்விடங்கள் பற்றித் தெளிவாகக் கூறியுள்ளன.

தமிழர்கள் திராவிடர்கள். இலிங்க வழிபாட்டை மேற்கொண்டவர்கள். பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்பிருந்த தமிழர்கள் இலிங்க வழிபாட்டுக்காரர்களாக, முருக வழிபாட்டுக்காரர்களாகச், சூரிய வழிபாட்டுக்காரர்களாக இருந்தனர். இதனைத் தமிழ்நாட்டின் ஆதிச்ச நல்லூர் அகழ்வு ஆராய்ச்சிப் பொருட்கள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன.

இலங்கைத்தீவில் உள்ள நான்கு இடங்களில் இலிங்க வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை எப்பொழுது தோன்றின என அறியமுடியாமல் உள்ளது. கோவில்களுள் முதற்தோன்றிய கோவில் முன்னேஸ்வரம். திருக்கேதீச்சரம், கேது முனிவர் வழிபாடாற்றிய கோவில். நகுலேஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம் என்பன நெடுங்காலமாக உள்ள கோவில்கள். இவை தமிழரின் பண்பாட்டுப் பேழைகள். தமிழரால், தம் வாழ்விடங்களைச் சிறப்பிக்க, அணிசெய்ய அமைக்கப்பட்ட இடங்கள்.

கிறிஸ்துநாதர் பிறந்த காலங்களில், அதையொட்டிய நூற்றாண்டுப் பகுதிகளில், தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த தமிழர்களும் இலங்கைத் தீவில் வாழ்ந்த தமிழர்களும் புத்தசமயத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தனர். சமணசமயத்தைச் சார்ந்தவர்

களாக இருந்தனர். இதனால் தமிழ் ஈழத்தின் சில இடங்களில் பௌத்த சமய வாழ்வை மேற்கொண்டோரின் வாழ்வையொட்டிய சான்றுகள் இன்றும் காணப்படுகின்றன.

ஆறும் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நாயன்மார்கள், தமிழ் ஈழத்துக்கு வந்தனர். தமிழர் வாழ்விடங்களில் உள்ள பழைய சைவக்கோவில்களைப் புதுப்பிக்க ஊக்குவித்தனர். திருக்கேதீச்சரம் திருக்கோணேஸ்வரம் ஆகிய திருத்தலங்கள் மீது இவர்கள் பாடிய தேவாரப் பதிகங்கள் இன்றுவரை நிலைத்துள்ளன. தமிழ் ஈழத்தில் உள்ள ஏனைய கோவில்கள் மீதும் இவர்கள் தேவாரங்களைப் பாடியிருக்கலாம். அவை இன்று கிடைக்கவில்லை.

சோழப் பேரரசு இலங்கைத் தீவைத் தனது ஆட்சிக்குட் படுத்திய பொழுது, தமிழர்கள், சிலாபம் தொடக்கம் பூநகரி வரையுள்ள மேற்குக் கரையோரப் பகுதியில் நெருங்கி வாழ்ந்தனர். யாழ்ப்பாணம் தொடக்கம், பாணமை வரையுள்ள கிழக்குக் கரையோரப்பகுதிகளிலும், பொலன்னறுவைக்கு வடக்கேயுள்ள நிலப்பகுதிகளிலும் வாழ்ந்தனர்.

சோழப் பேரரசின் வீழ்ச்சியின் பின்னரும், ஈழத்தில் தமிழரின் வாழ்விடங்களில், மாற்றம் இருக்கவில்லை.

நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட தமிழ் ஈழ அரசர்களான ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சியில், சிலாபம் தொட்டுப் பாணமை வரையில் உள்ளவடக்கு, வடமேற்கு, கிழக்கு கரையோரப் பகுதிகள், தமிழரின் வாழ்விடங்களாக இருந்தன.

கிழக்கே பழுகாமம், பாணமை முதலிய இடங்களில் வன்னியர்கள் ஆட்சித் தலைவர்களாக இருந்தனர். இவர்கள், சில காலங்களில் தமிழ் ஈழ அரசனின் மேலாட்சியை ஏற்றிருந்தனர். சில காலங்களில் கண்டி அரசனின் மேலாட்சியை ஏற்றிருந்தனர். எனினும் தன்னாட்சி உள்ள தமிழ்ப் பிரதேசங்களாக இவை இருந்தன.

போர்த்துக்கேயர் திருகோணமலையில் கோட்டை அமைக்க முயற்சித்த போது, தமிழ் ஈழ மன்னரான ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளிடம் ஆணைபெற்றே அமைத்தனர். ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சி திருகோணமலை வரை பரவியிருந்தது.

## போர்த்துக்கேயரின் தமிழ் ஈழம்

சங்கிலி மன்னனைச் சிறைப்படுத்தியதன் மூலம் தமிழ் ஈழ அரசைக் கைப்பற்றிய போர்த்துக்கேயர்கள், படைத்தளபதி ஒலிவேராவின் தலைமையில் ஆட்சி செய்தனர்.

புத்தளத்தில் இருந்து திருகோணமலை வரை தெற்கெல்லையாக அமைந்த இலங்கைத் தீவின் வடபகுதியின் மீது போர்த்துக்கேயப் படைத் தளபதி ஒலிவேரா மேலாணை செலுத்தினன். தமிழ் ஈழநாட்டின் நீதி முறைகளைத் தழுவி ஆட்சி நடாத்தினன்.

தமிழர்களின் நிலப்பகுதியைத் தனியாக ஆட்சி செய்வது எனப் போர்த்துகேயர் தீர்மானித்தனர். ஏனெனில், தனியாகவே ஆட்சியுரிமை அவர்களிடம் வந்து சேர்ந்தது.

1619 இல் இருந்து, 1658 வரை போர்த்துக்கேயர் தமிழ் ஈழ அரசை ஆட்சி செய்தனர். 1656 இல் கீழ்நாட்டுச் சிங்கள அரசு ஒல்லாந்தரிடம் கைப்பற்றப்பட்டது; போர்த்துக்கேயரிடம் இருந்து கைப்பற்றிப்பட்டது, எனினும் தமிழ் ஈழ அரசு தனியாகத் தொடர்ந்து 1658 வரை போர்த்துக்கேயரால் ஆட்சி செய்யப்பட்டது.

## ஒல்லாந்தரின் தமிழ் ஈழம்

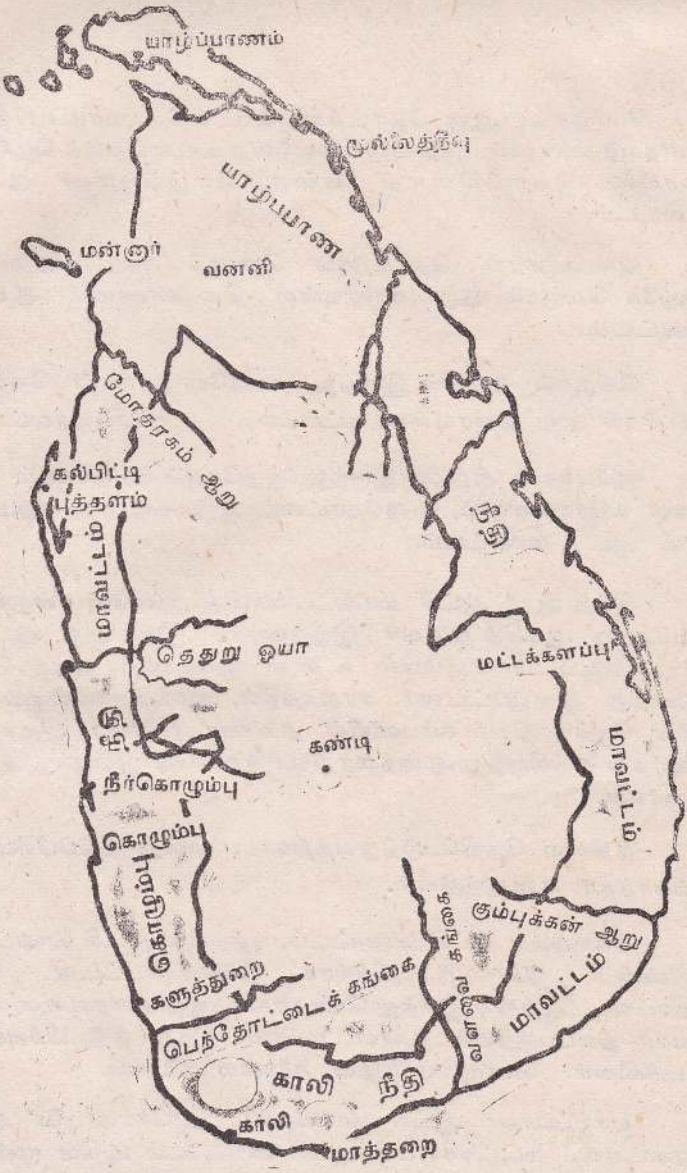
1638 இல் முதன்முதலில் ஒல்லாந்தப் படைகள் பட்டக்களப்புத் துறையைக் கைப்பற்றின. கண்டியரசனின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட மலைநாட்டுப் பகுதி தவிர்ந்த ஏனைய கரையோரப் பகுதிகள், போர்த்துக்கேயரிடம் இருந்து ஒல்லாந்தரின் கைக்கு மாறின. படிப்படியாக மாறின. 1656 இல் ஒல்லாந்தர் கொழும்பைத் தாக்கி வெற்றிபெற்றனர். கீழ்நாட்டுச் சிங்கள அரசும், கிழக்குக் கரையோரத்தில் இருந்த தமிழ் ஈழ நிலப் பகுதியும் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டது. எஞ்சி நின்ற தமிழ் ஈழம் 1658 இல் ஒல்லாந்தரால் கைப்பற்றப்பட்டது.

போர்த்துக்கேய அரசனிடம் இருந்த தமிழ் ஈழ இறைமை ஒல்லாந்த அரசரைச் சென்றடைந்தது. ஆட்சியுரிமை ஒல்லாந்தரின் கிழக்கிந்தியக் கம்பனிக்குரியதாயிற்று

ஒல்லாந்தர் இலங்கைத் தீவின் கரையோர நிலப்பகுதியை ஆறு ஆட்சி மாவட்டங்களாகப் பிரித்தனர். ஒவ்வொரு ஆட்சிப் பிரிவுக்கும் ஒவ்வொரு ஆட்சித்தலைவரை நியமித்தனர்.

பெந்தோட்டை ஆறு தொடக்கம் வடக்கே தெதுறு ஓயா வரைக்கும் உள்ள கொழும்பு ஆட்சி மாவட்டம்.

தெதுறு ஓயா தொடக்கம் மோதரகம் ஆறு வரையுள்ள புத்தளம் - கற்பிட்டி ஆட்சி மாவட்டம்.




புத்தளத்துக்கு வடக்கே, மோதரகம் ஆற்றில் இருந்து பொத்துவிலுக்குத் தெற்கே கும்புக்கன் ஆறுவரையும் பரந்த யாழ்ப்பாண நீதிமாவட்டம் தமிழ் ஈழ நிலப்பகுதி என ஒல்லாந்தர் அறுதியிட்டு எல்லை வகுத்தனர். வளவை கங்கையின் கிழக்கிலிருந்து, கிழக்கு, வடக்கு, வடமேற்கு நிலப்பகுதிகள் சிலாபம் (தெதுறுஓயா) வரை தமிழரின் ஆட்சிக்குட்பட்டன என ஆங்கிலேயர் கூறினர். 1790–ம் ஆண்டில் ஒல்லாந்த ஆதிக்கத்தில் அமைந்த நீதி மாவட்டங்களின் வரைபடம். 1789–ம் ஆண்டின் ஜே. டு பெரொனின் படத்தைத் தழுவியது.

மோதரகம் ஆறு தொடக்கம் வடக்கே யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு வன்னிப் பகுதி என்பனவற்றை உள்ளடக்கிக் கிழக்குக் கரையில் கொக்கிளாய் வரை யாழ்ப்பாண ஆட்சி மாவட்டம்.

கொக்கிளாய் தொடக்கம் கிழக்குக் கரையோரமாகத் தெற்கே வெருகல் ஆறு வரையுள்ள திருகோணமலை ஆட்சி மாவட்டம்.

வெருகல் ஆற்றில் இருந்து கரையோரமாகத் தெற்கே கும்புக்கன் ஆறு வரையுள்ள மட்டக்களப்பு ஆட்சி மாவட்டம்.

கும்புக்கன் ஆற்றில் இருந்து தெற்கேயும் மேற்கேயும் ஆக உள்ள உரோக்ணமும், பெந்தோட்டை ஆறுவரை பரந்ததுமான காலி ஆட்சி மாவட்டம்.

இந்த ஆறு ஆட்சி மாவட்டங்களின் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு ஆட்சித் தலைவர் இருந்தனர். இந்த ஆறு ஆட்சித் தலைவர்களும், கொழும்பில் உள்ள ஒல்லாந்த ஆளுநரினால் இணைத்து ஆளப்பட்டனர். சாவகத்தில், ஜகர்த்தாவில் ஒல்லாந்தரின் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் தலைமை நிலையம் இருந்தது. அவர்கள் அங்கிருந்து ஆளுநரை நியமித்துக் கொழும்புக்கு அனுப்பினர்கள்.

நீதியை நெறிப்படுத்துவதற்காக, மூன்று நீதிப்பிரிவுகளை ஒல்லாந்தர் ஏற்படுத்தினர்.

கொழும்பு ஆட்சி மாவட்டம், புத்தளம் ஆட்சி மாவட்டம் இரண்டும் ஒரே நீதிப்பிரிவாக இணைக்கப்பட்டன. பெந்தோட்டை ஆற்றில் இருந்து மொதரகம் ஆறு வரையுள்ள கரையோர நிலப்பகுதியில் உள்ள மக்கள் இந்த நீதிப்பிரிவுக்குள் அடங்கினர். கொழும்பு இதன் தலைமை நிலையம்.

யாழ்ப்பாண ஆட்சி மாவட்டம், திருகோணமலை ஆட்சி மாவட்டம், மட்டக்களப்பு ஆட்சி மாவட்டம் ஆகிய மூன்றும் ஒரே நீதிப்பிரிவாக இணைக்கப்பட்டன. மொதரகம் ஆற்றில் இருந்து கும்புக்கன் ஆறு வரையுள்ள வடக்குக் கிழக்குப் பகுதியே இந்த நீதிப்பிரிவு. யாழ்ப்பாணம் இதன் தலைமை நிலையம்.

காலி ஆட்சி மாவட்டம் தனியான நீதிப்பிரிவு. கும்புக்கன் ஆற்றில் இருந்து பெந்தோட்டை ஆறு வரையுள்ள பகுதியே இந்த நீதிப்பிரிவு. காலி இதன் தலைமை நிலையம்.

இலங்கைத் தீவில் இன வழி நாடுகள் இரண்டு இருந்த மையை ஒல்லாந்தர் ஏற்றுக் கொண்டனர். சிங்கள நாட்டி னம் இருந்தது. தமிழ் நாட்டினம் இருந்தது. மொழி வழியில் மட்டுமல்ல, மதம், வாழ்வு முறை பண்பாடு, கலாச்சாரம், நீதி, அரசு, ஆட்சிமுறை முதலிய எல்லா வழிகளிலும் இந்த நாட்டினங்கள் வேறுபட்டிருந்தன. இரு நாட்டினங்களும் தனித் தனி நிலப்பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தன.

சிங்களவர், கண்டி அரசனின் ஆள்புலத்தில் வாழ்ந் தனர். ஒல்லாந்தரின் ஆள்புலத்தின் தெற்குப் பகுதிகளிலும் சிங்களவர் வாழ்ந்தனர். சிங்களவர்களுட் டெரும்பான்மையினர் பௌத்தர்.

தமிழர்கள் தீவின் வடமேற்கு, வடக்கு, கிழக்கு நிலப்பகு தியில் வாழ்ந்தனர். இவர்களுட் பெரும் பான்மையினர் சைவர்கள்.

எனவே ஒல்லாந்தர், சிங்களவர்களுக்கு எனத் தனியான நீதிப்பிரிவுகளையும், தமிழர்க்கெனத் தனியான நீதிப் பிரிவையும் அமைத்தனர்.

ஆட்சி மாவட்டங்களிற் கூட, யாழ்ப்பாணம் – திருகோண மலை – மட்டக்களப்பு ஆட்சி மாவட்டங்கள் ஒரே மாதிரியாகத் தமிழரின் ஆட்சி முறைக்கேற்ப ஆட்சி செய்யப்பட்டன.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் (1638 – 1795) இலங்கைத் தீவில் தமிழரின் வாழ்விடங்கள் தனியாக அமைந்திருந்தமை, ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. தமிழ் ஈழ நிலப் பகுதிகள், புத்தளத்தின் வடக்கேயிருந்து கும்புக்கன் ஆறு வரை பரந்திருந்ததும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

## பிரிட்டிஷாரின் தமிழ் ஈழம்

1795 இல் பிரிட்டிஷ் படைகள் ஒல்லாந்தரிடமிருந்து திருகோணமலையைக் கைப்பற்றின. படிப்படியாக ஏனைய இடங் களைக் கைப்பற்றின. 1815 இல் கண்டி அரசு கைப்பற்றப்பட் டது. இலங்கைத் தீவு முழுவதும் பிரிட்டிஷாரின் ஆட்சிக்குள் அமைந்தது.

இலங்கைத் தீவு முழுவதையும் அடிமைப்படுத்தி ஆட்சி செய்த முதல் மேலை நாட்டு அரசு பிரிட்டிஷ் அரசே. போர்த் துக்கேயர் கீழ்நாட்டுச் சிங்கள அரசையும் தமிழ் ஈழ அரசையும் கைப்பற்றினர். ஒல்லாந்தர், தீவின் கரையோரப் பகுதி முழுவ

தையும் ஆட்சிக்குட்படுத்தினர். 1815 இல் பிரிட்டிஷாரால் கைப்பற்றப்படும் வரை, கண்டிச் சிங்கள அரசு இறைமையும் ஆட்சியுரிமையும் ஆள்புலமும் உடைய தனி அரசாக விளங்கியது.

பிரிட்டிஷார் ஆட்சி தொடங்கிய காலங்களில் எழுதப் பட்ட குறிப்புக்கள், தமிழ்ஈழ நிலப்பரப்புத் தனியான நிலப் பரப்பு எனக் கூறுகின்றன. கிளெக்கோர்ண் என்பார் இலங்கை யின் பிரிட்டிஷ் ஆளுநர் நோர்த் அவர்களின் செயலாளர். அவர், 1799 ஜூன் முதலாம் நாள் பின்வரும் குறிப்பை எழுதினர்.

"……இலங்கைத் தீவானது இரு வேறு நாட்டி னங்களால் வெவ்வேறு பகுதிகளாக உடைமை கொண்டாடப்பட்டது; ஆட்சி செய்யப்பட்டது. இத் தீவின் நடுப்பகுதியும் தெற்குப் பகுதியும், வளை ஆற்றில் இருந்து சிலாபம் வரையுமுள்ள மேற்குப் பகுதியும் சிங்களவரால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட பகு தியாகும். இத்தீவின் வடக்குக் கிழக்கு நிலப்பகுதி கள் மலபாரிகளால் (தமிழர்களால்) ஆட்சி செய் யப்பட்ட பகுதியாகும். இவ்விரு நாட்டினங்களும் மதத்தாலும் மொழியாலும் வாழ்க்கைப் பண்பா லும் முற்றிலும் வேறுபட்டிருந்தன."

ஆளப்படும் மக்களின் மரபுரிமைகளையும் வழமைகளையும் மதித்து வாழ்ந்த ஒல்லாந்த ஆட்சியாளர், தமிழ் ஈழ நிலப் பகுதியைத் தனியாகவும் சிங்கள நிலப் பகுதியைத் தனியாகவும் பிரித்து நீதிவழங்கினர்; ஆட்சி செலுத்தினர்.

பிரிட்டிஷார் அவ்வாறு எண்ணவில்லை. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி முறையே உலகின் தலை சிறந்த ஆட்சி முறை என எண்ணி னார்கள். தம்மால் ஆளப்படும் மக்களிடம் தமது ஆட்சி முறைமைகளைத் திணித்தார்கள். ஆடம் சிமித் போன்ற அரசி யல் சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்கமைய ஆட்சிமுறை அமைய வேண்டும் என விரும்பினர்கள். ஒல்லாந்தருக்கும், பிரிட்டிஷா ருக்கும் இடையே இந்த அடிப்படை வேறுபாடு இருந்தது.

பிரிட்டிஷாரின் இத்தகைய சிந்தனைகளால் தமிழ் ஈழ மக் கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். "இலங்கையில் பிரிட்டிஷா ரின் அரசியல் நெறியை, ஆட்சி முறையை அமுல் நடத்தும் வழி வகைகளை ஆராய்க" என, 1829–ம் ஆண்டில், கோல்புறூக் ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டது. நான்காம் ஜோர்ஜ் மன்னர் இந்த ஆணைக்குழுவை நியமித்தார்.

இந்த ஆணைக்குழு 1832 – ம் ஆண்டில் தனது அறிக்கையை நான்காம் வில்லியம் மன்னரிடம் வழங்கியது. அந்த அறிக்கையில் உள்ள முக்கிய கருத்துக்கள் வருமாறு :-

நாட்டின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் வெவ்வேறு விதமான ஆட்சியைத் தொடர்வதில் பயனில்லை. நாட்டில் உள்ள பல்வேறு இன மக்களிடையே உள்ள வேறுபாடுகள் குறைக்கப்பட வேண்டும். பிரிட்டிஷ் ஆட்சிமுறை வழிகள் கையாளப்பட வேண்டும்,

கரையோர ஆட்சி மாவட்டங்களும் கண்டி ஆட்சி மாவட்டங்களும் தனித்தனியாக, வெவ்வேறு ஆட்சி முறைகளால் ஆட்சி செய்யப்பட்டன. அங்கே வெவ்வேறு வழமைகள் இருந்தன. மரபுரிமைகள் செயற்பட்டன.

சிங்கள நாட்டினத்தினர், இராஜகாரிய முறையைப் பின்பற்றியவர்கள். தமிழ்நாட்டினத்தினர் தலைவரி முறையைப் பின்பற்றியவர்கள்.

சிங்கள ஆட்சி மாவட்டங்கள் தனியாக இருந்தன. ஆட்சி செய்யப்பட்டன. தமிழ் ஆட்சி மாவட்டங்கள் தனியாக அமைந்தன. ஆட்சி செய்யப்பட்டன.

நாடு ஒருமைப்படுத்தப்பட வேண்டும். தனித்தனி ஆட்சி முறை ஒழிக்கப்படவேண்டும். சிங்களவருக்கும் தமிழருக்கும் ஒரே மாதிரியான சட்டங்கள் இயற்றப்படவேண்டும். பிரிட்டிஷ் ஆட்சி முறை புகுத்தப்படவேண்டும்.

இலங்கைத் தீவில் உள்ள இருவேறு நாட்டினங்களை, இருவேறு மரபுரிமை உள்ள மக்களை, இருவேறு வழமைகட்கமைய வாழ்ந்தவர்களை, இருவேறு ஆட்சி முறைகளைப் பின்பற்றியவர்களை, இருவேறு நீதித்துறையால் நீதி வழங்கப்பட்டவர்களை ஒன்றிணைத்து ஒருமைப்படுத்தி, ஓராட்சிக்குக் கீழ் கொணர்ந்து, ஒரு நீதித் துறைக்குள் நீதி வழங்கி, ஆட்சி செலுத்தப்படவேண்டும் எனக் கோல்புறுக் ஆணைக் குழு விதந்துரைத்தது 1833–ம் ஆண்டு பெப்ருவரி 18–ம் நாள் பிரிட்டிஷ் மன்னரான, நான்காம் வில்லியம் இலங்கைத் தீவில் நீதி (வழங்குதலுக்கான) பட்டயத்தை அறிவித்தார். அந்தப் பட்டயத்தில், கோல்புறுக் ஆணைக் குழுவின் விதப்புரைகள் சட்டமாக்கப் பட்டன.

1795 தொடக்கம் 1833 வரை பிரிட்டிஷார், தமிழ் நிலப்பகுதிகளில் தனியாக ஆட்சி செலுத்தினர். நீதி வழங்

கினர். சிலாபத்தில் இருந்து வளவை கங்கை வரையுள்ள இலங்கைத் தீவின் வடக்குக் லட மேற்கு, கிழக்கு, கரையோர நிலப் பகுதிகள் தமிழரின் வாழ்விடங்கள், தமிழ் ஈழ ஆள் புலங்கள் என்பதை அப்பொழுது பிரிட்டிஷார் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி முறையைத் திணிப்பதற்காக, மரபுவழி வழமைகளை நீக்குவதற்காக மேற்கொண்ட முயற்சியே 1833ல் வழங்கப்பட்ட பட்டயம். இதனால் இலங்கைத் தீவில் ஒரே நீதி மன்றத்தின் கீழ் நீதி வழங்கப்பட்டது. தமிழருக்கும் சிங்களவருக்கும் இருந்த தனித்தனி நீதிமன்றங்கள் கலைக்கப்பட்டன. ஆட்சி முறையிலும் நீதி வழங்கலிலும் இரு நிலப் பகுதிகளும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிமுறை, நீதி முறைகளின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டன.

## அரசும் நாடும் - தமிழ் ஈழம்

வரலாற்றினூடாகத் தமிழ் ஈழ நாட்டில் தமிழர் தனியான அரசு அமைத்து வாழ்ந்தனர். தனியான நிலப் பகுதிகளில் வாழ்ந்தனர். தமிழரின் இறைமை தனியானதாக இருந்தது. ஆட்சியுரிமை தனியானதாக இருந்தது. ஆள்புலம் தனியானதாக இருந்தது.

1619-ல் ஈழத் தமிழரின் இறைமை தமிழரிடம் இருந்து பலவந்தமாகப் பறிக்கப்பட்டது. இதனால் ஈழத் தமிழர்கள் தமது அரசை இழந்தனர்.

1833 – ல் ஈழத் தமிழரின் தனியான நிலப்பகுதி – நாடு பலவந்தமாகச் சிங்களவரின் வாழ்விடங்களுடன் - நாட்டுடன் இணைக்கப்பட்டது. இதனால் ஈழத் தமிழர்களின் ஆள் புலத் தனித்துவ உரிமை இழக்கப்பட்டது.

புத்தளம் தொடக்கம், கும்புக்கன் ஆறுவரை இலங்கைத் தீவின் வடக்கு, வடமேற்குக் கிழக்கு நிலப்பகுதியே ஈழத் தமிழரின் ஆள்புலம் – தமிழ் ஈழ நாடு. அங்கே அமைவதே தமிழ் ஈழ அரசு.

# 1972 இன் அரசியலமைப்பும் ஈழத் தமிழர்களும்

"....படையெடுத்த தமிழர் சந்ததிக்குச் சலுகை இல்லை என்று இன்று ஓர் அமைச்சர் கூறுகிறார். சரித்திர காலத்துக்கு முன் தமிழ் அரசன் இராவணன் இலங்கையை ஆண்டான் என்பது அவருக்குத் தெரியாது போலும்; இன்று, எரிந்த அசோகவனம் இலங்கையில் உள்ளது என்பது அவருக்குத் தெரியாதுபோலும்.

".....இந்த நாட்டை ஆண்ட சிங்கள தமிழ் அரசர்களுக்கிடையில் போர் மூண்டாலும், மாறி மாறி ஆண்டாலும், சிங்கள இனம் தமிழ் இனத்தைத் தனி இனமாக, வேறு இனமாகவே எப்போதும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. வெள்ளையர் வருமுன் தமிழினம் தன் இராச்சியம் கொண்டு சுதந்திர மக்களாக வாழ்ந்தது.

" போர்த்துக்கேயர் தமிழ் இராச்சியத்தின் மீது படையெடுத்து அதைக் கைப்பற்றிய பொழுது, சிங்கள இராச்சியங்கள், இலங்கை ஒரு நாடு; இங்கு ஓரினம்தான் வாழ்கின்றது என்று கருதி இயங்கவில்லை. இதனை நீங்கள் நன்றாக விளங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

" ஆங்கிலேயர் சுதந்திரம் தந்தபொழுது, இலங்கை ஒரு நாடு - இங்கு ஓரினம் வாழ்கின்றது என்ற அடிப்படையில் எங்கள் சரித்திரத்துக்கும் சூழ்நிலைக்கும் பொருத்தமில்லாத அரசியலமைப்பைத் தந்தார்கள்.

''இன்றைய நடவடிக்கைக்கு மக்களுடைய அதிகாரம் உண்டு என்று கூறுகின்றீர்கள். மக்களுடைய அரசுரிமையின் அடிப்படையில் இருந்து இயங்குகின்றீர்கள் என்று கூறுகின்றீர்கள். நாட்டில் எத்தனை வீதம் மக்கள் இதற்கு வாக்களித்தார்கள் ?

'' தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தமட்டில் இத்தகைய நடவடிக்கைக்கு எந்தப் பிரதிநிதிக்கும் தமிழ் மக்கள் அதிகாரம் கொடுக்கவில்லை. உங்களுடைய தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தின் அடிப்படையில் எந்த ஒரு தமிழ்ப் பிரதிநிதியும் தமிழ் மக்களால் தெரிவு செய்யப்படவில்லை. இதற்கு மாறாக உங்கள் தமிழ் வேட்பாளர்கள் அத்தனை பேரும் தோல்வியுற்றனர்.

''- ஐனப் முகம்மதலி ஜின்னாவைப் போல் நாமும் நமது தமிழ் இனமும் நமக்கென எமது இனத்தின் சுயநிர்ணய உரிமையையும் அரசுரிமையையும் நிலைநாட்ட வேறு ஓர் அரசியல் நிர்ணயசபையை நிறுவி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம் அல்லவா ?

''.....தமிழினத்தை உங்களோடு ஒற்றுமையாகச் சேர்த்து வைத்திருக்க அவர்களை உங்களோடு சரிசமமான சுதந்திர இனமாக வைத்திருக்க வழி செய்யவேண்டும்''

1970 ஜூலை 20 ஆம் நாள் திரு. சிவசுப்பிரமணியம் கதிரவேற்பிள்ளை அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் உரை ஆற்றினர். சனப்பிரதிநிதிகள் சபை மண்டபத்தில் உரையாற்றினர். பிரதமரையும் அரசாங்கக் கட்சி உறுப்பினர்களையும் விளித்து உரையாற்றினர். அங்கு மேற்கண்ட கருத்துக்களைக் கூறினர்.

சனப்பிரதிநிதிகள் சபையின் கூட்டமல்ல, சனப்பிரதிநிதிகள் சபை உறுப்பினர்களின் கூட்டம் என்பதைக் காட்ட நவரங்கவா மண்டபத்தில் கூடியவர்கள், தொடர்ந்து கூட்டங்களைச் சனப்பிரதிநிதிகள் சபை மண்டபத்திலே கூடினர்கள். அரசியலமைப்பு யாக்க அவையாகக் கூடினர்கள்.

இணைந்து உருவாக்குவோம்.

1945 இல் சோல்பரி ஆணைக் குழு முன் சாட்சியமளித்த தமிழ்த் தலைவர்கள், சிங்கள மக்களுடன் சேர்ந்து தமிழ் மக்கள், ஒரே நாட்டில் இரு இனங்களாக வாழ்வதற்கு ஒப்புதல் கொடுத் தார்கள். சரிசமமாக வாழ்வதற்கு ஒப்புக்கொண்டனர். கூட் டாட்சி அரசையோ, பறிகொடுத்த தமிழ் ஈழ அரசை மீட்டுத் தனி நாட்டு அரசினையோ கேட்கவில்லை. பாகிஸ்தானைப் பிரித் துத் தர ஜின்னு சேட்டதுபோல் பிரிட்டிஷாரிடம் தமிழ் மக்கள் தமிழ் ஈழ அரசைப் பிரித்துத் தரக் கேட்கவில்லை.

1970 இல் மூதறிஞர் செல்வநாயகத்தின் தலைமையில் அரசியலமைப்பு யாக்க அவை சென்ற தமிழரசுக் கட்சியினர், தமிழ் மக்கள் தனியான அரசை, இறைமையும் ஆட்சியுரிமை யும் உடைய தமிழ் ஈழ அரசை அமைக்க விரும்புகிறார்கள் எனக் கூறவில்லை.

இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் சேர மாட் டோம்; பணி புரிய மாட்டோம்; அரசியலமைப்புத் தயாரிப் பதில் பங்குகொள்ள மாட்டோம் என ஜின்னு தலைமையிலான முஸ்லிம் லீக் கூறியது. அரசியலமைப்பு யாக்க அவையைப் பகிஷ்கரித்தது. நாட்டின் மக்கள் தொகையில் நான்கின் ஒரு பங்கின் பிரதிநிதிகள் இல்லாத அரசியலமைப்பு யாக்க அவை முழுமை அற்றது எனப் பிரிட்டிஷ் அரசு கருதியதால் பாகிஸ் தான் என்ற நாடு எழுந்தது. ஜின்னுவின் பிடிவாதமான போக்கு முஸ்லிம்கள் தனி நாடு பெற வழிவகுத்தது.

தமிழ்த் தலைவர்கள் அவ்வாறு பிடிவாதமாக இருக்க வில்லை. ஒத்துழைப்போம், சேர்ந்து பணி புரிவோம் என்று கூறினார்கள்.

1970 ஜூலை 21 ஆம் நாளன்று அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில், ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதி உறுப்பினர், தமிழரசுக் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. காத்திகேசு பொன்னம்பலம் இரத் தினம் ஆற்றிய உரையில் பின்வருமாறு கூறினார்.

"..... இந்த நேரத்தில், இந்தக் கூட்டத்தில், தமிழ் மக்களிடமிருந்து நாங்கள் இணைப்பாட்சி பெறுவதற்குத் - தமிழரசு பெறுவதற்குப் பெற்றுக் கொண்ட அதிகாரத்தை நீங்கள் மதிக்க வேண்டும். நீங்கள் சிங்கள மக்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட

அதிகாரத்தை நாங்கள் மதிப்பதுபோல், நாங்கள் தமிழ் மக்களிடமிருந்து பெற்ற அதிகாரத்தை நீங்கள் மதிப்பீர்கள் என்பதில் எங்களுக்குச் சந்தேகமில்லை. சிங்கள மக்களின் தலைவர்களும் தமிழ் மக்களின் தலைவர்களும் மக்களிடமிருந்து பெற்ற அதிகாரங்களுக்குப் பங்கம் உண்டாக்காமலும், ஓரினத்தை ஓரினம் அடக்கி ஆளாமலும், அரசியலமைப்பு ஆக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையினாலேதான் நாங்கள் உங்களுடன் ஒத்துழைக்க முன்வந்து உள்ளோம்."

குடியரசு

1971 மார்ச்சு 15 ஆம் நாள், புதிய அரசியலமைப்புப் பற்றிய முதலாவது அடிப்படைத் தீர்மானம், பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டது.

"ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரமான, இறைமை கொண்ட, தன்னுரிக்கமுள்ள ஒரு குடியரசாதல் வேண்டும்."

அந்தத் தீர்மானம், இலங்கையின் அரசியலில், புதிய, முற்றிலும் புதிய, நிலையை உருவாக்க வழிவகுத்தது. அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் இருந்த சிங்கள உறுப்பினர்களும், தமிழ் உறுப்பினர்களும் அந்தத் தீர்மானத்தை ஒருமித்து எதிர்ப்பின்றி ஆதரித்து நிறைவேற்றினர்.

ஒற்றையாட்சியா கூட்டாட்சியா?

1971 மார்ச்சு 15 ஆம் நாள், புதிய அரசியலமைப்புப் பற்றிய இரண்டாவது அடிப்படைத் தீர்மானம், அரசியலமைப்பு அமைச்சர், கலாநிதி கொல்வின் ரெஜினல்ட் த சில்வா அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டது.

"ஸ்ரீலங்கா குடியரசு ஒற்றையாட்சி அரசொன்றுதல் வேண்டும்."

இத்தத் தீர்மானம் முன்மொழியப்பட்ட உடனேயே, முதநிஞர் செல்வநாயகத்தின் சார்பில் உடுவில் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. விஸ்வநாதர் தர்மலிங்கம் இத்தத் தீர்மானத்துக்கான

திருத்தம் ஒன்றை முன்மொழிந்தார். உடுப்பிட்டித் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. கந்தப்பா ஜெயக்கொடி திருத்தத்தை வழி மொழிந்தார்.

(அ) "ஒற்றையாட்சி" என்ற சொல்லை அகற்றிவிட்டு அதனிடத்தில் "சமஷ்டி" என்ற சொல் இடப்பட வேண்டும்.

(ஆ) "ஸ்ரீ லங்கா" என்ற சொல்லின் முன் 23-11-70 அன்று இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புக் குறித்த விஞ் ஞாபனத்தில் பிரேரிக்கப்பட்டவாறு" என்ற சொற் கள் சேர்க்கப்படல் வேண்டும்

தமிழரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்த, உறுப்பினர்கள் பலர் இந்தத் திருத்தத்தின் தாற்பரியம் பற்றி விரித்து உரைத்தார் கள். தமிழரசுக் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசிய பொழுது, பல தடவை சிங்கள உறுப்பினர்கள், குறுக்கிட்டார்கள், கேள்விக் கணைகள் தொடுத்தார்கள்.

1971 மார்ச்சு 27 இல் மூதறிஞர் செல்வநாயகம் சார் பில் முன்மொழியப்பட்ட இத்திருத்தங்கள் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டுத் தோல்வி கண் டன. இரண்டாவது அடிப்படைத் தீர்மானம் திருத்தமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

## பௌத்தமும் மதச்சார்பின்மையும்

1971 மார்ச் 28 இல் மூன்றாவது அடிப்படைத் தீர்மா னம், அமைச்சர், திரு. திக்கிரி பண்டா இலங்கரத்தினா அவர்க ளால், முன்மொழியப்பட்டது,

"ஸ்ரீ லங்காக் குடியரசிலே பெரும் பான்மை மக்களின் சமயமாகிய பௌத்தமதம் அதற்குரிய இடம், வழங்கப்படல் வேண்டும். 5(4) ஆம் அடிப்படைத் தீர்மானத்தினால் வழங்கப்பட் டுள்ள உரிமைகளை எல்லாச் சமயங்களுக்கும் உறுதி யளிக்கும் அதே நேரத்தில் பௌத்த மதத்தைப் பாதுகாத்தலும் பேணி வளர்த்தலும் அரசின் கடமையாதல் வேண்டும்."

1971 மே 14 ஆம் நாள் மூதறிஞர் செல்வநாயம் சார்பில் திரு. வி. தர்மலிங்கம் இத் தீர்மானத்துக்கு ஒரு திருத்தத்தை முன்மொழிந்தார். திரு. கா. பொ. இரத்தினம் வழிமொழிந்தார்.

"ஸ்ரீ லங்கா குடியரசு ஒருமதச் சார்பற்ற அரசாதல் வேண்டும். ஆனால் அது பௌத்த மதம் இந்து மதம், கிறிஸ்துவ மதம் இஸ்லாம் மதம் ஆகிய வற்றைப் பாதுகாக்கவும் பேணி வளர்க்கவும் வேண்டும்."

இத்திருத்தத்தை முன்மொழிந்து பேசிய திரு. தர்மலிங்கம், 1971, பிப்ருவரி 7 ஆம் நாள், வல்வெட்டித்துறையில் நடைபெற்ற அனைத்துக் கட்சி மாநாட்டைக் குறிப்பிட்டார். இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி, அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ், ஈழத் தமிழர் ஒற்றுமை முன்னணி, தமிழர் சுயாட்சிக் கழகம் ஆகிய நான்கு கட்சிகளும் கலந்து கொண்ட மாநாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்.

**வல்வைத் தீர்மானங்கள்**

1971, பெப்ரவரி 7 ஆம் நாள், வல்வெட்டித்துறையில் கூடிய நான்கு கட்சிகள், தமிழினத்தின் சார்பில், அரசியலமைப்பு யாக்க அவையின் முன் வைத்த ஆகக் குறைந்த பட்சக் கோரிக்கைகள் ஒன்பது. அவையாவன:-

(1) சிங்களமும் தமிழும் இந்நாட்டின் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்க வேண்டும். அவற்றின் திட்ட வட்டமான உபயோகம் பற்றிய விபரங்கள் அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்.

(2) சிங்களமும் தமிழும் இந்நாட்டின் நீதி நிர்வாக மொழிகளாக இருக்க வேண்டும். பதிவேடுகள் முதலியவற்றில் அவ்விரு மொழிகளின் உபயோகம் பற்றிய விதிகள் அரசியலமைப்பில் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

(3) இலங்கையின் எப்பாகத்திலும் சிங்களவரோ, தமிழரோ தங்கள் தாய் மொழியில் அரசாங்கத்துடன் கருமமாற்றும் உரிமை இருத்தல் வேண்டும்.

(4) ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் சிங்களமோ தமிழோ அவரவர் தாய் மொழியே போதனா மொழியாய் இருத்தல் வேண்டும். திறமையின் அடிப்படையில் இலவசமாக அக்கல்விக்கு வசதி செய்ய வேண்டியது அரசின் கடமையாகும்.

(5) உயர்தரக் கல்வி நிலையங்களில் சேருவதற்கோ, அரசாங்க சேவையில் சேருவதற்கோ, தன் தாய் மொழியில் பரீட்சை எடுத்துத் தன் தகுதிக்கு ஏற்பச் சேரும் உரிமை ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு.

(6) அடிப்படை உரிமைகளுக்கு முரணான சட்டங்களை ஒட்டியோ, நிர்வாக ஒழுங்கீனங்களைப் பற்றியோ, நீதிமன்றத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கும் உரிமை அரசியலமைப்பில் அமையவேண்டும். நீதி நிர்வாகத்தில் எவ்வித அரசியல் தலையீடும் இருத்தல் ஆகாது.

(7) இந்நாட்டு மக்களிடையே நிலவும் சாதி பற்றியும் சமயம் பற்றியும் இந்திய அரசியல் அமைப்பில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விதிகள் இங்கும் ஏற்கப்பட வேண்டும்.

(8) இலங்கைக் குடியரசு சமயச்சார்பற்ற அரசாக இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் பௌத்த இந்து கிறிஸ்தவ இஸ்லாமிய மதங்களைப் பாதுகாத்துப் பேணவேண்டும்.

(9) (அ) இலங்கையில் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் அவரது தந்தை அல்லது தாய் இலங்கையில் பிறந்தவராய் இருப்பின்,

(ஆ) இலங்கைக்கு வெளியில் பிறந்தவராயின் அவரது பெற்றோர் இலங்கைக் குடியுரிமைக்குத் தகுதி உடையவராயின்,

(இ) 15. 11. 48 க்கு முன் இருந்து தொடர்பாக இலங்கையில் வசிப்பவராகவும் இலங்கைக் குடியுரிமை

உடையவராக இருப்பதற்கு விரும்புவராயும் இருப்பின் அவர்கள் எல்லோரையும் இலங்கைக் குடியுரிமை உடையவர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளும் தீர்மானம் அரசியலமைப்பில் ஏற்கப்பட வேண்டும். வம்சாவளிக் குடியுரிமை உடையவர்க்கும், பதிவுக் குடியுரிமை உடையவர்க்கும் எவ்வித பாகுபாடும் இருத்தல் ஆகாது. எக்காரணம் கொண்டும் எவருடைய குடியுரிமையும் பறிக்கப்படலாகாது.

இந்த ஒன்பது கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் பேச்சுவார்த்தை நடாத்தச் சந்திக்கப் போவதாக மாநாட்டுச் செயலாளர் திரு. நாகராஜா பிரதமருக்கு 1971 பிப்புருவரி 22ல் கடிதம் எழுதினர். 1971 ஏப்ரல் முதலாம் நாள் பிரதமர். திரு. நாகராஜாவிற்குப் பதில் அனுப்பினர். சந்திக்கவும் பேசவும் தனக்கு நேரமில்லை எனத் தெரிவித்தார்.

பிரதமரின் பதிலை அவையில் கூறிய திரு. தர்மலிங்கம், தமிழர் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பிரதமரோடு தொடர்பு கொள்ள முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் படுவதால், மூன்றாவது அடிப்படைத் தீர்மானத்தின் மீதுள்ள விவாதத்தைப் பின் போடக் கேட்டார்.

அவையினர் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. மூதறிஞர் செல்வநாயகம் சார்பில் திரு. தர்மலிங்கம் முன்மொழிந்த திருத்தம் அவையால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. மூன்றாவது அடிப்படைத் தீர்மானமும் திருத்தமின்றியே நிறைவேற்றப்பட்டது.

## சிங்களமா? தமிழமா?

முதல் மூன்று அடிப்படைத் தீர்மானங்களுள் முதலாவதைத் தவிர்ந்த ஏனைய இரண்டுக்கும் மூதறிஞர் செல்வநாயகம் திருத்தம் கொண்டு வந்தார். திருத்தங்களை அவை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

முப்பத்தியெட்டு அடிப்படைத் தீர்மானங்கள், அரசியலமைப்பு யாக்க அவை முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொன்றாக எடுத்து நோக்கப்பட்டன. அடுத்தடுத்து எடுத்து நோக்கப்பட்ட அடிப்படைத் தீர்மானங்களில் மேலும் சிலவற்றிற்குத் தமிழரசுக் கட்சியின் சார்பில் திருத்தங்கள் முன்மொழியப்பட்டன. வல்வை மாநாட்டுத் தீர்மானங்களின் அடிப்படையில் திருத்தங்கள் முன்மொழியப்பட்டன. அவை ஒன்றுகூட அரசியலமைப்பு யாக்க அவையால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை.

1971 ஜூன் 24 ஆம் நாள், பதினேராவது அடிப்படைத் திர்மானம் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் முன்மொழியப் பட்டது.

"எல்லாச் சட்டங்களும் சிங்களமொழியில் சட்டமாக்கப்படல் வேண்டும். அவ்வாறு சட்டமாக்கப்படும் ஒவ்வொரு சட்டத்தினதும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் இருத்தல் வேண்டும்."

மூதறிஞர் செல்வநாயகம் சார்பில் ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. கா. பொ. இரத்தினம், திருத்தம் ஒன்றை முன்மொழிந்தார்.

சிங்களமும் தமிழும்,

(அ) சட்டங்கள் ஆக்கப்பட வேண்டிய மொழிகளாதல் வேண்டும்·

(ஆ) ஸ்ரீ லங்காவின் அரசகரும மொழிகளாதல் வேண்டும்.

(இ) நீதி மன்றங்களின் மொழிகளாதல் வேண்டும், அத்துடன்,

(ஈ) எல்லாச் சட்டங்களும் பிரசுரிக்கப்பட வேண்டிய மொழிகளாதல் வேண்டும்.

இந்தத் தீர்மானத்தையொட்டியும், திருத்தத்தையொட்டியும் 1971 ஜூன் 28ம் நாள் வரை விவாதித்தனர். மூதறிஞர் செல்வநாயகம் சார்பில் முன்மொழியப்பட்ட திருத்தம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டது. 13 பேர் திருத்தத்துக்குச் சார்பாகவும், 88 பேர் திருத்தத்துக்கு மாறுகவும் வாக்களித்தனர். திரு. சின்னையா அருளம்பலம் (நல்லூர்), திரு. முத்து கணபதிப்பிள்ளை சுப்பிரமணியம் (நியமனம்), திரு. ஆறுமுகம் தியாகராஜா (வட்டுக்கோட்டை) ஆகிய தமிழ் உறுப்பினர்கள் மூதறிஞர் செல்வநாயகம் கொண்டுவந்த திருத்தத்துக்கு மாறுக வாக்களித்ததுடன், அடிப்படைத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து வாக்களித்தனர். திருத்தம் அவையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. அடிப்படைத் தீர்மானம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

## அவையை விட்டு வெளியேறுதல்

பதினேராவது அடிப்படைத் தீர்மானம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டபின் உடனடியாக அரசியல மைப்பு யாக்க அவையில் மூதறிஞர் செல்வநாயகம் உரையாற்றினார்.

''பிரதமர் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையைக் கூட்டிய பொழுது, நாங்கள் பங்குவற்றுவதனால் உள்ள பயன் பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு இருந்தது எனினும், மாண்புமிகு பிரதமரின் அழைப்பில் உள்ள நல்நோக்கத்தை ஏற்றுப் பங்கு பற்றுவது எனத் தீர்மானித்தோம்.

''அரசியலமைப்பின் தன்மை, குடியுரிமைகள், அடிப்படை மனித உரிமைகள் என்பனபற்றி நாம் பல திருத்தங்களை முன்மொழிந்தோம். எமது திருத்த முன் மொழிவுகள் அனைத்தும் நிராகரிக்கப்பட்டன.

''..... வரப்போகிற புதிய அரசியலமைப்பில் எமது மொழி உரிமைகள் திருப்திகரமாக உள்ளடக் கப்படவில்லை. எனவே நாம் இந்த அவையின் நட வடிக்கைகளில் கலந்து கொள்வதால் எவ்வித பயனுள்ள தேவையும் நிறைவு செய்யப்படாது என மனநோவுடன் முடிவு செய்துள்ளோம்.

''..... இன்று சபை ஒத்திவைக்கப்படும் பொழுது அவையை விட்டுச் செல்லும் நாம், மீண் டும் அவைக்கு வரமாட்டோம்''.

1971 ஜூன் 28 ஆம் நாள் அரசியலமைப்பு யாக்க அவை யில் மூதறிஞர் செல்வநாயகம் ஆற்றிய கடைசி உரையில் இருந்து சிலவரிகளைத் தந்துள்ளேன்.

இதற்குப் பின்பு தமிழரசுக் கட்சி உறுப்பினர்கள் அரசி யலமைப்பு யாக்க அவைக்கு செல்லவில்லை.

## புதிய அரசியலமைப்பு:

1970 ஜூலை 19 ம் நாள் தொடக்கம், 1971 ஜூன் 28 ம் நாள்வரை தமிழரசுக் கட்சியினர் அரசியலமைப்பு

யாக்க அலையில் ஈடுபட்டுப் பணி புரிந்தனர். பின்னர் தமிழரசுக் கட்சியினர் பங்கேற்றதையும் பொருட்படுத்தாமல் அரசியலமைப்பு யாக்க அவை தொடர்ந்தும் செயற்பட்டது.

1972 மே 22 ம் நாள் புதிய அரசியலமைப்பு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. தயாரிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பின் முதற் பிரதியில் அந்நாள் சுதந்திர அரசியலமைப்பு யாக்க அவைத் தலைவர் திரு. வன்னியாராச்சிகே டொன் ஸ்டான்லி திலகரத்ன சம்பிரதாய பூர்வமாகத் தனது ஒப்புதல் கையெழுத்தை வைத்தார்.

இலங்கை, குடியரசாக மலர்ந்தது. பிரிட்டிஷ் அரசுடன் கொண்ட ஆட்சித் தொடர்புகள் முற்றுக அறுக்கப்பட்டன. ஒரு தலைப்பட்சமான முயற்சியால் முறிக்கப் பட்டன.

1978 இல் பிரிட்டிஷார் ஆட்சிப் பொறுப்பை வழங்கினர். அப்பொழுது வந்த சோல்பரி அரசியலமைப்புத் தூக்கி எறியப் பட்டது. சட்டப் புரட்சி மூலம் தூக்கியெறியப்பட்டது. 1948 ன் சோல்பரி அரசியலமைப்புச் சட்டம் வலுவிழந்தது. வரலாற்றுச் சின்னமாக மாறியது.

## இரைவு

மக்களாட்சி என்றால் மக்களால் மக்களுக்காக நடைபெறும் ஆட்சியே. மக்களின் குடியுரிமையை, மக்களின் ஆட்சியுரிமையை மக்களிடம் உள்ள இறைமையை ஏற்று மக்களின் அதிகாரம் பெற்று அமைவுற்ற மக்களாட்சிக் குடியரசு.

இலங்கை மக்களின் அரசியலமைப்பு; இலங்கை மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசியலமைப்பு யாக்க அவை; இலங்கை மக்களின் அதிகார வலுவுடைய அரசியலமைப்பு யாக்க அவை, என்றும் பிறவுமாகப் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டார நாயக்கா, அரசியலமைப்பு யாக்க அவைத் தொடர்க்க நாள் கூட்டத்தில் கூறியிருந்தார்.

சட்டத் தொடர்பில்லாத அரசியலமைப்பு யாக்க அவை அமைக்கப்படுவதற்கு ஆற்றலுரிமை தாருங்கள் என, 1970–ம் ஆண்டுத் தேர்தலில், மூன்று கட்சிகளின் கூட்டு முன்னணி இலங்கை மக்களுள் ஒரு நாட்டினமான தமிழ் மக்களையும் கேட்டது. தமிழர்களைத் தனது வேட்பாளர்களாகச் சில தமிழ்த் தேர்தல் தொகுதிகளில் நிறுத்தியிருந்தது. இவர்களுள் ஒரு வேட்பாளரைக் கூடத் தமிழ் மக்கள் தெரிவு செய்ய

வில்லை. சட்டத் தொடர்பில்லா அரசியலமைப்பு யாக்கி அவை அமைப்பதற்குத் தமிழர் இசைவு கொடுக்கவில்லை, ஒப்புதல் வழங்க வில்லை.

தேர்தலில், சிங்கள மக்கள் பெரும்பான்மையான வேட் பாளர்களை ஒரே அணியில் தெரிவு செய்து அரசியல் மாற் றத்தை முன்மொழிந்துள்ளார்கள்.

எனவே தமிழ் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட சனப் பிரதிநிதிகள் பலரை உறுப்பினர்களும் அரசியல் யதார்த்த நிலையை உணர்ந்து அரசியலமைப்பு யாக்க அவைக் கூட்டங் களுக்குச் சென்றுள்ளார்கள். தமிழ் மக்களின் அடிப்படைக் கோரிக் கைகளை, ஆகக்குறைந்த அரசியல் கோரிக்கைகளை முன் வைத்தார்கள்.

இந்த அடிப்படைக் கோரிக்கைகளை, ஆகக்குறைந்த ஏற்பாடுகளைச் சிங்கள மக்களின் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் கட்சி வேறுபாடின்றிக் கூட்டாகச் சேர்ந்து எதிர்த்து நிராகரித்தார் கள். தமிழரசுக் கட்சி மட்டுமல்ல, தமிழர்கள் நலம் பேண் அரசியல் கட்சிகள் நான்கும் கூட்டாகச் சேர்ந்து முன்வைத்த கோரிக்கைகளைச் சிங்கள மக்களின் நலம்பேண் கட்சிகள் நிரா கரித்தன.

இதனால் தமிழ் உறுப்பினர்களுட் பெரும்பான்மையோர், அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் இருந்து வெளியேறினர்கள். தொடர்ந்தும் அங்கு இருப்பதால் பயனில்லை எனக் கருதினர்கள்

மக்களாட்சிக் குடியரசாக இலங்கையை மாற்றும் முயற் சிக்கு இலங்கை மக்களின் அதிகாரம், இறையுரிமை, ஒப்புதல் என் பன பெறவேண்டும் எனில், இலங்கையில் உள்ள இரு வேறு நாட்டினங்களிடமும் பெறவேண்டும்.

எந்த நாட்டு மக்களுக்காக அரசியலமைப்பு உருவாக்கப் படுகிறதோ, அந்த நாட்டு மக்கள் இசைவு கொடுத்தபின் தான் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

ஐக்கிய அமெரிக்க மாநிலங்களின் அரசியலமைப்பு, அங் குள்ள மாநிலங்களின் இசைவுடன் எழுந்த அரசியலமைப்பே.

கானா நாட்டில் அரசியலமைப்பு பொதுமக்கள் வாக்குக் கணிப்பு மூலம், ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

சூடானில் அரசியலமைப்பு யாக்க அவை மக்களால் நேரடி யாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதை ஏற்கனவே பார்த்தோம்,

இந்தியாவிலும் பாகிஸ்தானிலும் அரசியலமைப்பு யாக்க அவைகள் மக்களால் நேரடியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டன. நாடு பிரிக்கப்பட முன் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் முஸ்லிம் லீக் கலந்து கொள்ள மறுத்தது. முஸ்லிம்களின் இசைவைப் பெறுத, மக்கள் தொகையின் நான்கில் ஒரு பங்கினரின் இசைவைப் பெறுத அரசியலமைப்புப் பயனற்றது என்பதால் பிரிட்டிஷார் பிரிவினைக்கு இசைந்தனர்.

இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் தமிழ் நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் இருந்தனர். இவர்கள் அவையைப் புறக்கணிக்காது அவையுடன் சேர்ந்து பணி புரிந்தனர். இதனால் இந்திய அரசியலமைப்புத் தமிழ் நாட்டவரின் இசைவுடன் எழுந்த அரசியலமைப்பு என்பதையும் ஏற்கனவே பார்த்தோம்.

ரொடீஷியாவில் 1965 இல் அறிவிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பும் அதைத் தொடர்ந்த அரசியல் சீர்திருத்தங்களும் ஒருதலைப் பட்சமானவை. நாட்டில் உள்ள பெரும்பான்மை இனத்தவர்களான காப்பிலி இனத்தவர்களின் இசைவைப் பெறுதவை. ஒப்புதலைப் பெறுதவை. இதனால் இன்றுவரை ரொடீஷிய அரசியலமைப்பு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அரசியலமைப்பாக இல்லை. அரசியல் எழுச்சி மூலம் சூடான்னில் எழுந்ததைப் போல் ரொடீஷியாவில் அரசியலமைப்பு எழுந்தது. ரொடிஷியாவில் மக்கள் இசைவு வழங்கவில்லை. இதனால் ரொடீஷியப் பிரச்சனை இன்று வரை தீராத பிரச்சனையாய். உலக நாடுகள்கூட, இந்தப் பிரச்சனை உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. ஒரு நாட்டில் வாழும் பல இன மக்களில், ஓரின மக்களின் இசைவைப் பெறுத அரசியலமைப்பு, ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத அரசியலமைப்பு என்பதற்கு ரொடீஷியா சான்று.

1972இல் இலங்கையில் எழுந்த அரசியலமைப்பு, இலங்கையில் உள்ள இரு வேறு இன மக்களுள் ஒன்றான சிங்கள மக்களால், உருவாக்கப்பட்டது. சிங்கள மக்களின் இசைவுடன் உருவாக்கப்பட்டது.

மற்ற இன மக்களான தமிழ் மக்களால் இசைவு கொடுக்கப்படவில்லை, ஒப்புதல் வழங்கப்படவில்லை. ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை, உருவாக்கப்படவில்லை.

எனவே இலங்கை மக்களின் இசைவைப் (Consensus) பெற்ற அரசியலமைப்பு என இதைக் கூறமுடியாது. சிங்கள மக்களின் இசைவைப் பெற்ற, தமிழ்மக்களின் இசைவைப் பெறுத அரசியலமைப்பு என்றே கூறவேண்டும்.

## எதிர்ப்பு

அரசியலமைப்பு யாக்க அவைக்கு வந்தார்கள். தமது கோரிக்கையை முன்வைத்தார்கள். அவை ஏற்றுக்கொள்ளப் படாததால் வெளியேறினர்கள். பகிஷ்கரித்தார்கள். இதனால் தமிழ் மக்கள் புதிய அரசியலமைப்புக்கு இசையவில்லை. இசையாமல் விட்டிருக்கலாம், எதிர்க்காமலும் விட்டார்களா?

இலங்கை போன்ற இரு வேறு இனங்கள் வாழும் நாட்டில் ஓரினம் தயாரித்த அரசியலமைப்புக்கு இரண்டாவது இனம் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காமல் விட்டாலே, அந்த அரசியலமைப்பு இரண்டாவது இனத்தால் எதிர்ப்பின்றி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் (Acquiesce) கருதலாம்.

1972 மே 22ஆம் நாள் புதிய அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்தது. 1972 ஜூலை 4 ஆம் நாள் மூதறிஞர் செல்வநாயகம் தலைமையில் தமிழரசுக்கட்சி உறுப்பினர்கள் தேசிய அரசுப் பேரவைக்குச் சென்றார்கள். புதிய அரசியலமைப்பின் மீது பற்றுறுதியுரை கூறினர்கள். ஏற்றுக் கொண்டார்கள். கையெழுத்திட்டார்கள்.

அரசியலமைப்பு யாக்க அவையைப் புறக்கணித்தவர்கள், அதிலிருந்து வெளியேறியவர்கள், அதன் மூலம் அரசியலமைப்புத் தயாரிப்பதில் பங்கு கொள்ள மறுத்தவர்கள், தயாரித்து ஏற்று நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட புதிய அரசியலமைப்பை ஏற்கிறோம் என்று கையெழுத்திட்டார்கள். எனவே தமிழ் மக்கள் புதிய அரசியலமைப்பை எதிர்ப்பின்றி ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்று வாதிடலாம்.

உண்மை அதுவல்ல. தமிழரசுக் கட்சி உறுப்பினர்கள் ஒப்புக்காக உறுதியுரை கூறிக் கையெழுத்திட்டார்கள். தேசிய அரசுப் பேரவையைத் தமது அரசியல் மேடையாகப் பயன் படுத்தும் நோக்குடன் கையெழுத்திட்டார்கள்.

இந்திய விடுதலைப் போராட்டக் காலத்திலும் இத்தகைய நடைமுறை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. ஒப்புக்காக உறுதியுரை கூறினர்களே ஒழிய, சம்பிரதாயத்துக்காகக் கையெழுத்திட்டார்களே ஒழிய, உண்மையாக அரசியலமைப்பை ஏற்றுக் கையெழுத்திடவில்லை.

ஏனெனில், அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்த சில நாட்களுள், 1972 மே 25 ஆம் நாள் தமிழரசுக் கட்சியினர் யாழ்ப்பாணத்தில் கூடினர்கள். பொது இடத்தில்

கூடினர்கள். மக்களின் முன் கூடினர்கள். காவல்துறையினர் வேவு பார்க்கையில் கூடினர்கள். மூதறிஞர் செல்வநாயகம் தலைமையில் கூடினர்கள்.

அந்த அரசியலமைப்பின் படி ஒன்றை எடுத்தார்கள். தீயிட்டார்கள். சொக்கப்பானையாகக் கொளுத்தினர்கள். சாம்பராக்கினர்கள். புதிய அரசியலமைப்பைத் தமிழர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதைச் சிங்கள மக்களுக்கும் உலகுக்கும் பகிரங்கமாக அறிவித்தார்கள்.

அத்தோடு நின்று விடவில்லை. 1972 அக்டோபர் 3ஆம் நாள் எனது தலைவர் மூதறிஞர் செல்வநாயகம் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செயல் ஒன்றைச் செய்தார். அன்று தேசிய அரசுப் பேரவை கூடியது. மூதறிஞர் செல்வநாயகம் அங்கு பேசினர்.

பேரவை முதல்வரின் அனுமதியுடன் உரையாற்றினர். தமிழில் உரையாற்றினர். அந்த உரை, தமிழ் மக்களால் என்றென்றும் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய அறிக்கையாகும். மக்களாட்சியில் நம்பிக்கை உடையவர்கள் எப்பொழுதும் போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டிய ஒன்றுகும். அந்த உரையில் கூறப்பட்டுள்ளது என்ன?

"மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்தத் தேசிய அரசுப் பேரவையில் இருந்து விலகுவதற்குத் தீர்மானித்திருக்கிறேன். அதற்கான நியாயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"1948 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இந்நாட்டில் தமிழ் மக்களுடைய வாழ்வு படிப்படியாகக் கீழ் நிலையடைந்து கொண்டே வருகிறது. 95 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அன்றைய பாராளுமன்றத்தில் தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளரின் பிரதிநிதிகளாயிருந்த 8 தமிழ் உறுப்பினர்கள் இன்று இங்கு இல்லை. அவர்களுடைய இடத்தை இன்று அவர்களிலும் இரட்டித்த எண்ணிக்கையான சிங்கள உறுப்பினர்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான தோட்டத் தொழிலாளருக்கு அன்று வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டிருந்த காரணத்தால் இந்த 8 தமிழ் உறுப்

பினர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். பிரித்தானிய அரசாங்கம் இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்களுடைய பிரச்சனையில் இதை ஒரு நீதியான தீர்ப்பாகக் கருதியது

"இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றவுடன் சிங்கள அரசாங்கம் செய்த முதல் வேலை தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளரின் வாக்குரிமையைப் பறித்ததேயாகும் முதலில், அவர்களுடைய பிரஜாவுரிமையைப் பிடுங்கிய குடியுரிமைச் சட்டத்தை நிறை வேற்றிக், குடியுரிமை உள்ளவர்களுக்கே வாக்குரிமை என்று அடுத்துச் சட்டம் இயற்றியதன் மூலம் இக்கருமம் திட்டமிட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. இதனால் சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தின் அடிப்படையே தகர்க்கப்பட்டது. இந்த நடவடிக்கையை லங்கா சமசமாஜக் கட்சியும் கம்யுனிஸ்ட் கட்சியும் அன்று எதிர்த்தன என்று கூற விரும்புகிறேன். இன்று அக்கட்சிகளும் வகுப்புவாதக் கொள்கைக்கு அடிபணிந்து விட்டன.

"அடுத்து நடந்த அதிமுக்கிய சம்பவம் 1956 ஆம் ஆண்டு பண்டாரநாயக்கா அரசாங்கத்தினால் தனிச் சிங்களச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டமையாகும். தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளரின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டதே தனிச் சிங்களச் சட்டத்தையும் சாத்தியமாக்கியது.

"தமிழ்த் தொழிலாளரது வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்ட பொழுதிலும் அவர்களது எண்ணிக்கைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பாராளுமன்றத் தொகுதிகள் நீக்கப்படாது அவை சிங்கள வாக்காளர்கட்குக் கொடுக்கப்பட்டன. 1952 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் சிங்கள மக்களுக்கு அவர்கள் எண்ணிக்கைக்கு அதிகமான பிரதிநிதித்துவம் கொண்ட தாகப் பாராளுமன்றம் அமைந்தது. அதன்பின் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்களும் சிங்கள வகுப்பு வாதச் சட்டங்களா

கவே அமைந்தன. 1947 ஆம் ஆண்டு இருந்தது போல வாக்குரிமை இருந்திருக்குமாயின் 1970 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் ஏற்பட்ட பிரமாண்டமான வெற்றி ஏற்பட்டிருக்க மாட்டாது.

"எண்ணிக்கைக்கு மிஞ்சிய சிங்களப் பிரதிநிதித்துவம் கொண்ட பாராளுமன்றத்திலும் ஒரு புது அரசியலமைப்புத் தயாரிக்கப்பட்டது அடுத்து நடந்த முக்கிய சம்பவமாகும். இவ்வரசியலமைப்பு சிங்கள மக்களுக்கு எல்லா உரிமைகளையும் அளித்திருந்தது. தமிழ் மக்களுக்கு ஒன்றுமே கொடுக்கவில்லை.

"மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையின்றி மாற்றப்பட இயலாதவகையில் தனிச் சிங்களச் சட்டம் பலப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. சிங்களம் நீதிமன்ற மொழியாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்மொழியிலேயே நீதி மன்றத்தில் விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என்னும் கூற்றுச் சிங்கள மனிதனுக்கே அன்றித் தமிழ் மனிதனுக்கு அல்ல.

"இவ்வரசியலமைப்பிலே உள்ள ஆட்சேபத்துக்குரிய அம்சங்களைப்பற்றி இங்கு நான் குறிப்பிடத் தேவையில்லை. முந்திய அரசியலமைப்பின் 29ஆவது விதியினால் சிறுபான்மையோருக்கு அளிக்கப்பட்ட சிறுபாதுகாப்புத்தானும் இன்று நீக்கப்பட்டது.

"இந்தச் சூழ்நிலையில் பல்வேறு அரசியற் கட்சிகளைச் சேர்ந்த தமிழ் மக்கள் தமிழர் கூட்டணியில் ஒன்று சேர்ந்து இக்குறைபாடுகளிற் சிலவற்றை நீக்குமாறு முதலமைச்சருக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தனர். இவ்வரசியலமைப்பில் திருத்தப்படவேண்டிய ஆறு அம்சங்களைக் குறிப்பிட்டு முதலமைச்சர் அவர்கட்குத் தமிழர் கூட்டணியில் சார்பில் நான் ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அப்படித் திருத்துவதற்குச்

செப்டெம்பர் முப்பதாம் திகதி வரை அவருக்கு அவகாசம் கொடுத்தோம். ஆனால் ஒன்றுமே செய்யப்படவில்லை. இந்நிலையில் தமிழ் மக்கள் எம்மோடு நிற்கிறார்களா? இல்லையா? என்பதாகக் கூறுமாறு அவர்களைக் கேட்கும் பொறுப்பு தமிழர் கூட்டணியின் தலைவர் என்ற முறையில் என் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மக்களில் ஒரு கணிசமான பகுதியினர் இவ்வரசியலமைப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதாக அரசாங்கம் கூறுகின்றது. நாம் இதை மறுக்கிறோம். ஆகையால் தமது கூற்றை நிரூபிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்க விரும்புகிறோம். இதற்குச் சிறந்த வழியாகத் தமிழர் கூட்டணியின் தலைவர் என்ற வகையில் இச்சபையில் என் ஸ்தானத்தை நான் துறந்து, எனது கொள்கையை முன் வைத்து நான் மீண்டும் போட்டியிடும்போது, அரசாங்கம் தனது கொள்கையை முன்வைத்து என்னோடு போட்டியிடவேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

"அத்தேர்தல் முடிபு தமிழ் மக்களது தீர்ப்பாகவே இருக்கும்.

"இந்நாட்டில் சென்ற இருபத்து நான்கு ஆண்டுகளாக நடந்தவற்றை மனதில் கொண்டு, தமிழ் மக்கள் இந்நாட்டில் ஓர் அடிமை இனமாக அழிவதா அல்லது சுதந்திர மக்களாக வாழ்வதா என்ற தமது வருங்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் உரிமை அவர்களுக்கு வேண்டும் என்பதே எனது கொள்கையாக இருக்கும். விடுதலை பெற்ற மக்களாக வாழவேண்டும் என்ற கொள்கைக்கு வாக்களிக்குமாறு (தமிழ்) மக்களை நான் கேட்பேன்.

"இந்தக் கொள்கையில் அரசாங்கம் என்னோடு போட்டியிடட்டும். நான் தோல்வி அடைந்தால் என் கொள்கையை நான் விட்டு விடுகிறேன். அரசாங்கம் தோல்வி அடைந்தால் தமது கொள்கையையோ, அரசியல் திட்டத்தையோ தமிழ் மக்கள் ஆதரிப்பதாகக் கூறுவதை நிறுத்திவிடவேண்டும் இடைத் தேர்தலைப் பின்போட்டு இப்பிரச்சனைகளை ஒட்டி மக்கள் தீர்ப்பு வழங்குவதைத் தடுக்க வேண்டாமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

1972 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பைத் தமிழ் மக்கள் ஏற்கவில்லை; தமிழ் மக்கள் விடுதலைபெற்ற மக்களாக வாழ விரும்புகின்றார்கள்; என்ற இரண்டு அடிப்படைக் கொள்கைகளை முன்வைத்துத் தேர்தலில் போட்டியிட வருமாறு மூதறிஞர் செல்வநாயகம் அரசுக்குச் சவால் விட்டார்.

1972 அக்டோபர் 3 ஆம் நாள் தேசிய அரசுப் பேரவை உறுப்புரிமையைத் துறந்தார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இடைத் தேர்தலை நடத்தாது தள்ளிப்போட்ட அரசு, 1975 பெப்ரவரி 6 ஆம் நாள் இடைத்தேர்தலை நடாத்தியது. அரசின் சார்பில் கம்யுனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. வி. பொன்னம் பலம் வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டார்.

மூதறிஞர் செல்வநாயகம் இடைத்தேர்தலில் அமோக வெற்றியீட்டினார். அவருக்கு 25927 வாக்குகள் கிடைத்தன. அரசு சார்பில் போட்டியிட்ட திரு. வி. பொன்னம்பலம் 9457 வாக்குகளைப் பெற்றார்.

மூதறிஞர் செல்வநாயகம் விட்ட சவாலை அரசு ஏற்றது போட்டியிட்டது; தோல்வியுற்றது. 1972 இன் அரசியலமைப் பைத் தமிழ் மக்கள் ஏற்கவில்லை. விடுதலை பெற்ற மக்களாக வாழத் தாம் விரும்பினர் என்பதனைத் தமிழ் மக்கள் ஐயம் திரிபு அற எடுத்துக் கூறினார்கள்.

## மண் வாசனை

இந்திய அரசியலமைப்பின் தொடக்க வரிகளில் உள்ளதை ஏற்கனவே நோக்கினோம்.

"..... இந்த அரசியலமைப்பை எமது அரசியல மைப்பு யாக்க அவையில் 1949 நவம்பர் 26 ஆம் நாள் ஏற்றுச் சட்டமாக்கி எமக்கு நாமே தந்துள்ளோம்."

என்ற வரிகளில் சட்டமாக்கி என்ற சொல் புனிதமானது. இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவை பிரிட்டிஷ் பாராளுமன் றத்தினால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சட்டத் தொடர்ச்சியின் அங் கம். இலங்கை அரசியலமைப்பு யாக்க அவை அவ்வாறு எழுந்த தல்ல. ஒருதலைப்பட்சமாக, மக்களிடம் ஒரு சில அரசியல் கட்சி களின் தேர்தல் காலத்தில், தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் ஆற்றலு ரிமை கேட்டதனால் எழுந்தது. பிரிட்டிஷாரிடம் உள்ள தொடர்பை, ஆட்சித் தொடர்பை ஒருதலைப்பட்சமாக முறிக்க உடைத்தெறிய மேற்கொண்ட முயற்சியால் எழுந்தது.

எனவேதான், 1970 மே 27இல் நடைபெற்ற தேர்தலில், ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா தலைமையில் போட்டியிட்ட மூன்று கட்சிகளின் கூட்டு முன்னணி தயாரித்த தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில், மக்களிடம் ஆற்றலுரிமை கோரியிருந்தார்கள். சனப்பிரதிநிதிகள் சபைக்குத் தெரிவு செய்யப்படும் உறுப்பினர்கள் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையாகச் செயற்பட ஆற்றலுரிமை கோரியிருந்தார்கள். அந்த

"அரசியலமைப்பு யாக்க அவையானது புதிய அரசியலமைப்பைத் தயாரித்து ஏற்று நடைமுறைப் படுத்தி..."

ஆற்றலுரிமை கோரியிருந்தார்கள். தயாரிக்கவும், ஏற்கவும், நடைமுறைப்படுத்தவும் ஆற்றலுரிமை கேட்டார்களேயொழியத், தயாரித்து ஏற்றுச் சட்டமாக்கி நடைமுறைப்படுத்த ஆற்றலுரிமை கோரவில்லை. சட்டமாக்கி என்ற சொல் விடுபட்டமை முக்கியமானது. ஏனெனில் சட்டமாக்கும் உரிமை இவர்களுக்கு இல்லை.

சூடானிலும், ரொடீஷியாவிலும் நடந்தது போல் இங்கும் சட்டப்புரட்சி மூலம், "இத்தால் யாவரும் அறிக" என்ற வகையான பட்டயம் மூலம் புதிய அரசியலமைப்பு எழுந்தது.

இந்த அரசியலமைப்பு இலங்கை மண்ணில் எழுந்தது. மண் வாசனை உடையது. வேற்று நாட்டவரால், வேற்று அதிகாரத்தில் திணிக்கப்பட்டதல்ல. இஃது இத்தீவின் மண்ணுக்குரிய (Autochthonous) அரசியலமைப்பு.

சட்டப் புரட்சி மூலம், பழைய தொடர்புகளை அறுத்து இந்த மண்ணுக்குரியதான அரசியலமைப்பை ஏற்றுக்கொள்வது ஒன்று. அதற்கமையப் பணிந்து நடப்பது பிறிதொன்று. ஜியோபிரி மார்ஷல் (1971) என்பார் இந்த நிலையைத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள்கூடப் பணிந்து நடப்பது பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

இருவேறு இனங்கள் வாழும் நாட்டில் ஓர் இனத்தால் அந்த மண்ணுக்குரியதாக எழுதப்பட்ட, சட்டப் புரட்சி மூலம் கொண்டு வரப்பட்ட அரசியலமைப்பை மற்ற இனம் ஏற்றுக்கொள்ளாவிடில், அதுவும், இரு வேறு இன மக்களுக்காகவும் என எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு ஓர் இனத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிடில், புதுமையான நிகழ்ச்சி எழுகின்றது.

# ஈழத் தமிழர் இறைமை

## மன்னரிடம் இறைமை

'வாழ்க எங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை' - கட்டியக்காரன் கட்டியம் கூறமுன் மன்னவனே வாழ்த்தினன். 'பல்லாண்டு வாழ்க நின் கொற்றம் ஈங்கு' - மன்னவனுக்கு ஆலோசனை வழங்கும் அமைச்சன், வில்லவன் கோதை, கூறியவை இவ்வாழ்த்து, சேர இளவல் இளங்கோ எழுதிய சிலப்பதிகார வரிகள் இவை; மன்னன் சேரன் செங்குட்டுவனை வாழ்த்தும் வரிகள் இவை. மன்னனை வாழ்த்தினால் மக்கள் வாழ்வர். மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம். நாட்டையோ மக்களையோ வாழ்த்துவதாயின் மன்னனை வாழ்த்தினர். நாடு மன்னனின் உடைமை. மக்கள் மன்னனின் குடிமை. நாட்டின் இறைமை மன்னனிடம் இருந்தது. மன்னராட்சியின் மாட்சியே இதுதான்.

இது தமிழரின் வழமை மட்டுமல்ல. உலகின் வழமையும் கூட. அரியணை, முடி, வீரவாள், செங்கோல் இவை அரச சின்னங்கள். இவற்றைக் கொண்டிருப்பவன் அரசன்.

ஓர் அரசன் இறந்தபின், அடுத்து எவர் இந்தச் சின்னங்களைத் தமதுடைமையாக்குகின்றாரோ அவரே அந்தச் சின்னங்களின் உரிமையாளர், பாதுகாவலர். அதன்மூலம் நாட்டின் பாதுகாவலர், மக்களின் பாதுகாவலர். நாட்டின் இறைமை, ஆட்சியுரிமை என்பன அவருடைத்து.

தெய்வீக சக்தியைப் பெற்றுத் தெய்வத்தின் ஆணைபெற்று தெய்வத்தின் வழி வந்தவர்களாகக் கருதப்பட்ட மன்னவர்களிடம் இறைமை இருந்தது. இந்த இறைமை சட்டத்துக்குக் கட்டுப்படாதது. மன்னர் இயற்றும் சட்டங்கள் மன்னரைக் கட்டுப்படுத்தாதலால், மன்னர் ஒப்பாரும், மிக்காரும் இல்லாதவரால், உயர்ந்த அதிகாரம் உடையவராதலால் இறைமை மன்னரிடம் இருந்தது.

மன்னர்கட்கிடையே எழும் போரில் அரச சின்னங்களை வெற்றிகொள்பவர் ஆட்சியை, இறைமையைக் கொள்பவராகின்

ஏர். கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் பாண்டிய மன்னரின் அரியணை அரச முடி என்பன சிங்கள மன்னனிடம் அடைக்கலமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. பாண்டிய நாட்டை வென்ற சோழ மன்னர், அரியணையையும், முடியையும் பெறுவதற்காகச் சிங்கள மன்னன் மீது படையெடுத்தனர். பதினோராம் நூற்றாண்டில் பாண்டிய மன்னரின் அரியணை, முடி என்பன சிங்கள மன்னன் மகிந்தனிடம் இருந்து கைப்பற்றப்பட்டதுடன், சிங்கள மன்னனின் முடியும், அரியணையும் கைப்பற்றப்பட்டது. இதன்மூலம் பாண்டியரின் இறைமையும் சிங்களவரின் இறைமையும் சோழரிடம் சென்றடைந்தது.

1619 இல் சங்கிலி மன்னனைக் கைப்பற்றிய போர்த்துக்கேயர், மன்னனின் அரியணையையும் முடியையும் ஏனைய அரச சின்னங்களையும் தமதாக்கினர். 1815 இல் கண்டி அரசைக் கைப்பற்றிய பிரிட்டிஷாரும் அரச சின்னங்களைத் தம்முடன் கொண்டு சென்றனர். இந்த இரு மன்னர்களின் அரச சின்னங்களைப் பெற்றதன் மூலம் தமிழ் ஈழ இறைமை போர்த்துக்கேயரிடமும், கண்டிய அரசின் இறைமை ஆங்கிலேயரிடமும் முறையே சென்றடைந்தது.

## மக்களிடம் இறைமை

நூற்றாண்டுகள் பலவாக, மனித இனத்தின் பெரும்பான்மையினர் மன்னராட்சி முறையில் ஆட்சி செய்யப்பட்டனர். தனி ஒருவரிடம் அதிகாரம் குவிந்திருந்தமை, அதிகாரப் பயன்பாட்டை அறியா அரசர் அரசியல் பிழைத்தமை, மக்களின் ஆளுமை வளர்ச்சி, ஆட்சியில் மக்களும் பங்கு கொள்ள விழைந்தமை, பகுத்தறிவு ரீதியான சிந்தனை வளர்ச்சி என்பன மன்னராட்சியின் அடித்தளங்களை ஆட்டங்காண வைத்தன.

கடந்த நான்கு அல்லது ஐந்து நூற்றாண்டுகளில் மனிதன் முன்னெப்பொழுதும் அடையா முன்னேற்றத்தை அடைந்து உள்ளான். அரசியல், ஆட்சியியல் ஆகிய துறைகளிலும் இவ்வளர்ச்சி அளப்பரியது. நூற்றாண்டுகள் பலவற்றிற்கூடாக மனித நாகரிக வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்த மன்னராட்சி முறை முழுமையாக மாற்றப்படக் கடந்த சில நூற்றாண்டுகளில் மனிதன் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் அளப்பரியது. அறிவியல் வளர்ச்சி, பொருளியல் வளர்ச்சி, வாழ்வியல் வளர்ச்சி என்பன வேகமாக நடைபெற, அதற்கு ஈடு கொடுக்கக்கூடிய அரசியல் வளர்ச்சியும் அவசியமாயிற்று.

மன்னராட்சியில் அரசும் ஆட்சியும் மக்களுக்கு மேலானதாக இருந்தன. அரசியற் சிந்தனையாளர்கள் மக்களுக்கும் அரசுக்கும் ஆட்சிக்கும் இடையே இடைவெளிகள், ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கக்கூடாது எனக் கருதினர். மக்களே தமக்குரிய அரசை, ஆட்சியைக் கட்டுப்படுத்தும் உரித்து உடையவர்கள் என்ற கருத்தைப் பரப்பினர்.

1649இல் பிரிட்டிஷ் மன்னர் முதலாவது சார்ல்ஸ் கொல்லப்பட்டார். இப்புரட்சியில் பிரிட்டிஷ் மக்களின் அதிகாரம் மூலாதாரமான அதிகாரம் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. மக்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பாராளுமன்றமே நாட்டின் அதி உயர் அதிகார மன்றம் என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. மக்களின் ஒற்றுமையின் சின்னமாக மட்டும் மன்னர் கருதப்பட்டார்.

வரி கொடுக்கும் மக்களே அந்தப் பணம் எவ்வாறு செலவிடப்படுகின்றது என்பதைத் தீர்மானிக்கும் உரிமை உடையவர்கள். இதன் அடிப்படையில் 1776 இல் எழுந்த அமெரிக்க விடுதலைப் பட்டயத்தில்,

"..... மனிதனுக்காக அமைக்கப்படும் அரசு, ஆட்சி செய்யப்படுபவர்களின் இசைவுடன்தான் அதிகாரத்தைப் பெறுகின்றது ....."

எனத் தெளிவாக எழுதப்பட்டது. மக்கள் நேரடியாக இசைவு கொடுத்தும் பங்கு கொண்டும் தெரிவு செய்யப்படும் ஆட்சி, அரசு அமெரிக்காவில் அமைக்கப்பட்டது. இறைமை அமெரிக்க மக்களுடையதாக அமைந்தது.

1789 இல் பிரஞ்சு மக்கள் இதே உரிமைக் கோரிக்கையின் அடிப்படையில் "மனிதனினதும் குடிமக்களினதும் உரிமைகளின் பட்டயம்" எழுதினர்.

"மனிதன் தன்னுரிமை உடையவனாகப் பிறக்கின்றான், வாழ்கின்றான்.

"மனிதனின் இயல்பான இந்த உரிமைகளைப் பேணுவதே அரசியல் சமூகத்தின் நோக்கமாகும். விடுதலை உரிமை, சொத்து உரிமை, பாதுகாப்பு உரிமை, அடக்கு முறைக்கு எதிரான உரிமை என்பன மனிதனின் இயல்பான உரிமைகளாகும்."

என அத்தப் பட்டயத்தில் எழுதினர்கள். 1793 புரட்சியில் பிரஞ்சு மன்னர் பதினாறும் லூயி கொல்லப்பட்டார். மக்கள் குடியரசு எழுந்தது. மன்னராட்சி ஒழிந்தது. நாட்டின் இறைமை மன்னரிடம் இருந்து மக்களிடம் பாரப்படுத்தப்பட்டது.

மக்கள் தங்கள் பேராளர்கள் மூலம் ஆட்சி அமைக்கின்றார்கள். பேராளர்களைத் தெரிவு செய்யும்போதும், அரசியலமைப்பு யாக்க அவை உறுப்பினர்களைத் தெரிவு செய்யும்போதும், அரசியலமைப்பு, வேறு அரசியற் சிக்கல்கள் தொடர்பான பொதுவாக்குக் கணிப்புப்போதும் மக்கள் தங்கள் இறைமையைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள்.

மக்கள் தெரிவுசெய்த பேராளர்கள் அமைக்கும் ஆட்சி, நலமாக வளமாக அமைகின்றதா என்பதைக் கண்காணிக்கும் மக்கள் நடைமுறையில் உள்ள குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டவும் பேராளர்களை மாற்றியும், ஆட்சியை மாற்றியும் ஆட்சியில் பங்கு பற்றினர். மக்களிடம் இறைமை உண்டு என்பதற்கு இதுவே அடையாளம்.

## நாட்டினங்கள், நாடுகள்

கடந்த நான்கைந்து நூற்றாண்டுகளில், நடைபெற்ற அரசியல் பரிணும வளர்ச்சியில் நாட்டினங்களின் எழுச்சியும் முக்கியமானது. மன்னரிடம் உள்ள இறைமை மக்களிடம் மாற்றப்பட்ட பொழுது, மக்கள் நாட்டினங்களாகத் தங்களைத் தொகுத்துக் கொண்டனர்.

ஒரு மொழி பேசி, ஒரு மதம் கொண்டு, ஒரு பண்பாடு பேணி, ஒரு கலாச்சாரம் அமைத்து, ஒரே வாழ்வியலில் வளமுற்று, ஒரே அரசியல் நோக்கம் கொண்ட மக்கள் ஒரே நாட்டினமாக எழுந்தனர்.

மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில், மக்கள் குழுக்களாக வாழ்ந்தனர். குழுத் தலைவர்கள் அவர்களை மன்னர் சார்பில் ஆட்சி செய்தனர். ஒரே இனமாயிருந்தாலும், தனித்தனிக் குழுக்களாக வாழ்ந்த மக்களின் இன எழுச்சி, முக்கிய அரசியல் எழுச்சியாகும்.

வன்னியர், வடவர், கொங்கர், பாண்டியர், பல்லவர், சோழர், சேரர், ஈழத்தவர் எனத் தமிழ் இனம், மன்னர் ஆட்சி காலத்தில் தனித் தனியாகப் பிரிந்து இருந்தது.

பிரஞ்சு நாட்டிலும், பிரிட்டனிலும் இத்தகைய குழுப் பிரிவுகள் அமைந்தன. மக்களாட்சி எழுந்தபோது நாடு, நாட்டின் எல்லைகள், மக்களின் தொகுப்பு என்பன தெளிவடைந்தது.

மொழி, பண்பாடு, வாழ்வு முறை, புவியியல் ஆகிய அடிப் படையில் நாட்டினங்கள் எழுந்தன. குழு வழி அடையாளம் மறைய, நாட்டின அடிப்படையில் மக்கள் தங்களை அடையாளம் கண்டு கொண்டனர்.

பிரஞ்சுப் புரட்சியின் போதுதான் நாட்டின எழுச்சி இறுகத் தொடங்கியது. நாட்டுப் பண், நாட்டுக் கொடி, நாட் டுச் சின்னம் என்ற அடையாளங்கள் எழுந்தன. மன்னர் ஆட்சி யில் அரச நம்பிக்கை, அரச சின்னங்கள் மக்களை இணைத்தன. நாட்டுச் சின்னம், கொடி, பண் என்பன மக்களாட்சியின் அடை யாளச் சின்னங்களாயின.

## இலங்கையில் தாக்கம்

மேல்நாட்டவரின் ஆட்சி உலகின் மூலை முடுக்குகள் எங்கும் பரவியது. இதனால் அவர்களின் நாகரிகம் உலகின் பல்வேறு மக்களுக்கும் புகுத்தப்பட்டது. மக்களாட்சியின் எழுச்சி மேலை நாடுகளில் பரிணமித்தது. ஏனைய நாடுகளில் தத்துவக் கருத்தாக நுழைந்தது. நடைமுறை அமைப்பாக நிலைபெற்றது. நாட்டின எழுச்சியும் மேலைநாடுகளில் பரிணமித்தது. வளர்ச்சி அடைந்தது. ஏனைய நாடுகளில் தத்துவக் கருத்தாக நுழைந்தது. நிலைபெற்றது.

மேலை நாட்டவர் வருகையால் மக்களாட்சி, நாட்டின எழுச்சி பற்றிய கருத்துக்கள் இலகுவாக மக்களிடையே பரவின மேலைநாட்டு அரசியற் சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்களை இலகு வாக மக்கள் அறிந்து கொண்டார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தார், வன்னியார், கொட்டியாற்றுப்பற்றார், பழுகாமத்தார், பாணமையார் எனப் பிரிந்திருந்த தமிழ் மக்கள். தமிழ் ஈழ நாட்டினம் என்ற ஒரே நாட்டினமாக எழுந்தனர்.

கீழ்நாட்டுச் சிங்களவர், கண்டியச் சிங்களவர், உரோகணத தார், கோறளைப்பற்றார் எனப் பிரிந்திருந்த சிங்களக் குழுக்கள், சிங்கள நாட்டினம் எனத் தனி நாட்டினமாக எழுந்தனர்.

மன்னராட்சியில் பழகியிருந்த மக்கள், மக்களை ஆட்சி செய்த மன்னர் பெற்றிருந்த தெய்வீக உரிமைபற்றி அறிந்திருந்த மக்கள், மக்களே மக்களால் ஆட்சிசெய்யப்படலாம் என்பதை அறிந்து கொண்டார்கள். மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகளான இயல்பு ரிமைகளைத் தெரிந்துகொண்டனர். பிரஞ்சு மனித உரிமைப் பட்ட யத்தில் கூறப்பட்டிருந்த விடுதலை உரிமை, சொத்துரிமை, பாது காப்புரிமை, அடக்கு முறைக்கு எதிரான உரிமை என்பன புதிய

உலகை அவர்கட்குக் காட்டின. இலங்கையில் உள்ள இரு நாட்டினங்களும் விடுதலைக் குரல் எழுப்பின. பிரிட்டிஷாரிடம் இருந்து விடுதலை பெற விழைந்தன.

1948 இல் பிரிட்டிஷார் இலங்கை மக்களிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பை மட்டுமே வழங்கினர். இறைமையும் ஆட்சியுரிமையும் பிரிட்டிஷாரிடம் இருந்தன. இலங்கை அரசு விரும்பினால், இலங்கைக்காகப் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் கூடச் சட்டமியற்றும் ஆற்றல் வலிவு என்பன கொண்டிருந்தது. தொக்கி நின்ற இந்த அதிகாரங்களையும் மீட்டு எடுத்துவிடவேண்டும் என்பதாலேயே 1972இன் அரசியலமைப்பு எழுந்தது.

## இலங்கைக் குடியரசு

வளமுடன் வாழ்க, நலமுடன் வாழ்க, நிறைவுடன் வாழ்க, என்ற வாழ்த்துடன் தொடங்கும் 1972 ஆம் அரசியலமைப்பின் முதல் வரி,

"இலங்கை மக்களாகிய நாம்..."

எனத் தொடங்குகின்றது. இலங்கை மக்களாகிய நாம் எமது தன்னுரிமையையும் குடியுரிமைமையும் பயன்படுத்தி ஒரு நாடாக, எமக்கு ஒரு அரசியலமைப்பைத் தரவும்; அந்த அரசியலமைப்பு இலங்கையை, விடுதலை பெற்ற இறைமையும் தன்னுரிமைக்கமும் உடைய குடியரசாக அறிவித்தும்; அக்குடியரசில், சமதர்ம மக்களாட்சியின் நோக்கங்களை நிறைவு செய்யவும், எல்லாக் குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளையும் தன்னுரிமைகளையும் அடையவும், மக்களிடம் மட்டும் இருந்து பெறும் அதிகாரத்தையும் வலிவையும் கொண்டு எழுந்த அடிப்படைச் சட்டமாக அந்த அரசியலமைப்பு விளங்கவும்.... என முன்னுரை தொடர்கின்றது.

முதலாவது அத்தியாயத்தில், மக்கள், நாட்டமைப்பு, இறைமை என்பன பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

"இலங்கை விடுதலை பெற்ற இறைமையுடைய தன்னுரிமையுடைய ஒரு குடியரசு.

"இலங்கைக் குடியரசு ஓர் ஒற்றையாட்சி நாடு.

"இலங்கைக் குடியரசில் இறைமை மக்களுடையது, பாரப்படுத்த முடியாதது"

இவை தவிர மேலும் இரண்டு விதிகள் முதலாவது அத்தியாயத்தில் உள. அவை தேசிய அரசுப் பேரவை தொடர்பானவை. புதிய அரசியலமைப்பில் எல்லாமாக 134 விதிகள் உள. இவ்விதிகள் பல உபவிதிகளைக் கொண்டுள. 134 விதிகளும், 16 அத்தியாயங்களுக்குள் அடங்கியுள.

இலங்கைக் மக்களாகிய நாம் என்ற முன்னுரையுடன் தொடங்கும் இந்த அரசியலமைப்பு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நாளன்று, 1972 மே 22 இல், இருநாட்டினங்கள் இலங்கை மக்களாக இருந்தனர். தமிழ் நாட்டினம் ஒன்று, சிங்கள நாட்டினம் மற்றொன்று.

இந்த அரசியலமைப்பின் முதலாவது விதியைப் பிரகடனப்படுத்தியதன் மூலம், பிரிட்டிஷ் மன்னரிடம் இருந்த இலங்கையின் இறைமை, இலங்கைக் குடியரசுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. அந்நிய ஆட்சியுடன் கொண்ட கடைசித் தொடர்பும் துண்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசியலமைப்பின் மூன்றாவது விதியில், இலங்கைக் குடியரசின் இறைமை மக்களுடையது என அறுதியாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து மீளப்பெற்ற இறைமை இலங்கையில் உள்ள, இத்தீவின் நிலப்பரப்பில் வாழ்ந்த ஒவ்வொருவரையும் சென்றடைந்தது.

இலங்கை மக்கள் இருநாட்டினங்களாக உள்ளனர். எனவே 1972 மே 22 ஆம் நாள், மீளப்பெற்ற இறைமை, இலங்கையில் உள்ள இரு நாட்டினங்களையும் சென்றடைந்தது.

தமிழரின் இறைமையும் சிங்களவரின் இறைமையும் போர்த்துக்கேயரிடமும் ஒல்லாந்தரிடமும் பிரிட்டிஷாரிடமும் மாறி மாறிச் சென்றடையும் போது மன்னராட்சி நடைபெற்றது. இறைமை மீளும் போது மக்களாட்சி மலர்ந்திருந்தது. மன்னரிடம் இருந்து மாற்றலாகிய இறைமை மக்களிடம் மீளப்பெற்றது.

மக்களின் உரிமைகள் உயர்ந்தன. எனவே மக்களிடம் இறைமை மீளப்பட்டது என்பதுதான் அரசியலமைப்பு யாத்தவர்களின் வாதம். இலங்கை மக்களாகிய யாம் எனக் கூறியதன்மூலம், இலங்கையில் உள்ள இரு நாட்டினங்களையும் உள்ளடக்கியே கூறினார்கள்.

மீளப் பெற்ற இறைமையைப் பயன்படுத்தித் தம்மைத் தாமே ஆட்சிசெய்யச் சிங்கள மக்கள் புதிய அரசியலமைப்பைத் தயாரித்து ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இறைமையைப் பயன்படுத்தும் ஆட்சியுரிமையையும் பெற்றனர்.

## தமிழ் ஈழ இறைமை மீண்டது

1972 இன் அரசியலமைப்பைத் தயாரிப்பதில் தமிழ் மக்கள் பங்குகொள்ளவில்லை. பங்குகொள்ளாததால் இசைவு கொடுக்கவில்லை. ஒப்புதல் வழங்கவில்லை. இலங்கையில் வாழ்கின்ற இரு நாட்டினங்களுள் ஒன்றான தமிழ் நாட்டினத்தின் இசைவு இன்றிச் சிங்கள நாட்டினம் அரசியலமைப்பைத் தயாரித்தது.

1972 இன் அரசியலமைப்பைத் தமிழ் மக்கள் எதிர்த்தார்கள். வன்மையாக எதிர்த்தார்கள். அரசியலமைப்புப் படிகளை எரித்தார்கள். அரசியலமைப்பைத் தமிழ் மக்கள் ஏற்கவில்லை, எதிர்க்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டத் தேசிய அரசுப் பேரவை உறுப்பினர் பதவியை மூதறிஞர் செல்வநாயகம் ராஜினாமாச் செய்தார். அரசுக்குச் சவால் விட்டார். தேர்தலில் அரசுடன் போட்டியிட்டார். அமோக வெற்றி பெற்றார். தமிழ் மக்களின் எதிர்ப்பை அரசுக்கும் உலகுக்கும் எடுத்துக் காட்டினார்.

இசைவு வழங்காததால், எதிர்த்தமையால், தமிழ் நாட்டினம் 1972இன் அரசியலமைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. 1972இன் அரசியலமைப்பின் மூன்றாவது விதிக்கமைய இறைமை இலங்கை மக்களுடையதாயிற்று, பிரிட்டிஷாரிடம் இருந்த இறைமை இலங்கை மக்களுடையதாயிற்று.

1972 இன் அரசியலமைப்பைத் தமிழ் நாட்டினம் ஏற்றுக் கொள்ளாவிடினும் தமிழ் நாட்டினத்தின் இறைமை பிரிட்டிஷாரிடம் இருந்து மீளப் பெறப்பட்டது.

இஃது ஒரு புதுமையான சூழல், புதுமையான நிகழ்வு– உலகில் வேறெங்கணும் நிகழாத ஒன்று - இலங்கைத் தீவில் வாழ்கின்ற தமிழ் நாட்டினத்தின் இறைமை அவர்களுடையதாயுள்ளது. எனினும் அந்த இறைமையைப் பயன்படுத்தும் ஆட்சியுரிமை அவர்களுடையதாகவில்லை. இது புதுமை.

1972 இன் அரசியலமைப்புக்கு இசைவு கொடுக்காததன் மூலம், சிங்கள நாட்டினம் தயாரித்த அரசியலமைப்மை எதிர்த்து ஏற்றுக்கொள்ளாததன் மூலம், தமிழ் நாட்டினத்தின் ஆட்சியுரிமை சிங்கள நாட்டினத்திடம் தாரை வார்த்துக்கொடுக்கப் படவில்லை. இது புதுமை.

1619 ஜூனில் சங்கிலி மன்னனிடம் இருந்து போர்த்துக்கேயரைத் தமிழ் ஈழ நாட்டினத்தின் இறைமை சென்றடைந்தது. 1972 மே 22 ஆம் நாள் மூதறிஞர் செல்வநாயகத்தின் தலைமையில் தமிழ் ஈழ நாட்டினத்தின் இறைமை தமிழ் ஈழ மக்களிடம் வந்தடைந்தது.

கடைசித் தமிழ் ஈழ மன்னன் பயன்படுத்திய வீரவாள், வீரமாகாளி அம்மன் கோவிலில் இருப்பதாகக் கூறுகின்றார்கள். மன்னராட்சிக் காலமெனின் அந்த வாளை மீண்டும் எடுத்துப் பயன்படுத்துபவன் தமிழ் ஈழ மன்னனுவான். மக்களாட்சிக் காலமாதலால், தமிழ் ஈழ மகன் ஒவ்வொருவரிடமும் இறைமை மீண்டுள்ளது.

தமிழ் ஈழ மக்கள், தமக்கென வரலாற்றுப் பெருமைமிக்க வளமான ஒரு மொழி கொண்டுள்ளனர். மொழி சார்ந்த பண்பாட்டு வாழ்க்கை முறை கொண்டுள்ளனர். பிரித்து அறியக் கூடிய, பரம்பரை உரிமையுடைய, வரலாற்றுப் பெருமைமிக்க எல்லைகளைக் கொண்ட தனியான நிலப்பகுதியைக் கொண்டுள்ளனர். சால்பும் ஒழுக்கமும் தத்துவார்த்த நோக்கும், கடுமையான உழைப்பும், பரந்த உளப்பாங்கும், உயர்ந்த அரசியல் நோக்கங்களும் கொண்டுள்ளனர். மனித சமுதாயத்தின் எந்த நாட்டினத்துக்கும் ஈடுகொடுத்து முன்னேறி, மனிதனின் நாகரீக வளர்ச்சியில் நேரடிப் பங்கு கொள்ளும் ஆற்றலுடையவர். 1972 மே 22ம் நாள் தமிழ் ஈழ நாட்டினத்தின் இறைமை தமிழ் ஈழ மக்களை வந்தடைந்தது. இவையெல்லாம் கொண்ட தமிழ் ஈழநாட்டினம் ஆட்சியுரிமை இன்றி இருக்கின்றது.

## தமிழ் ஈழம் – தீர்மானம்

இறைமை மீளப்பெற்ற தமிழ் ஈழமக்கள், ஆட்சியுரிமையைப் பெறவிழைகின்றார்கள். மூதறிஞர் செல்வநாயகம் இதனை அறிவித்தார். 1975 பெப்ரவரி 6 ஆம் நாள் காங்கேசன்துறை இடைத்தேர்தலில், சிங்கள அரசுக்குச் சவால் விட்டு, சிங்கள அரசைத் தோற்கடித்தபின், தமிழ் மக்களின் விடுதலை முயற்சியை அறிவித்தார்.

அத்தோடு நிற்கவில்லை. தேசிய அரசுப் பேரவைக்குச் சென்றார். தமிழ் மக்கள் விடுதலை பெற்ற இனமாக வாழ்வார்கள். ஆட்சியுரிமையைப் பெறுவதே அவர்களின் நோக்கம் எனக்கூறினார். அவர் தலைமையில், பன்னிரண்டு தேசிய அரசுப்பேரவை உறுப்பினர்களுமாகச் சேர்ந்து தீர்மானம் ஒன்ற முன்மொழிந்தார்கள்.

இத்தீர்மானம் 1977, பெப்ரவரி 4 ஆம் நாளுக்குரிய தேசிய அரசுப் பேரவையின் நிகழ்ச்சிக் குறிப்போட்டில் இடம்பெற்றது.

**"விடுதலை பெற்ற, இறைமையுடைய, மதச்சார்பற்ற சமதர்ம நாடான தமிழ் ஈழம்"**

இலங்கையின் இரு வேறு நாட்டினங்களான சிங்களவரும் தமிழரும், சுயநிர்ணய உரிமையுடை வர்களாதலின்;

அந்நிய ஆட்சியால் பிணைக்கப்பட்ட சிங்கள நாட்டினமும் தமிழ் நாட்டினமும் இன்று வரை பிணைக்கப்பட்டுள்ளமையால், சுதந்திர இலங்கையின் அரசுகள் அனைத்தும், சிங்கள நாட்டினத்தினை ஆக்கிரமிப்பு நாட்டினமாக ஊக்குவித்து வளர்த்த அதன்பயனாக இப்போதுள்ள அரசியலமைப்பு ஒரு தலைபட்சமாகத் திணிக்கப்பட்டுத் தமிழ் நாட்டினம் ஆளப்படும் நாட்டினமாக்கப்பட்டுள்ளமையால்,

காங்கேசன்துறை இடைத்தேர்தலில் மக்களால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பை, விடுதலைபெற்ற இறைமையுடைய மதச்சார்பற்ற சமதர்ம நாடான தமிழ் ஈழத்தை அமைப்பதற்குரிய ஆற்றலுரிமையாக ஏற்றுக்கொள்வதென இப் பேரவை தீர்மானிக்கிறது''

திருவாளர்கள், சாமுவேல் ஜேம்ஸ் வேலுப்பிள்ளை செல்வ நாயகம் (காங்கேசன்துறை) விஸ்வநாதர் தர்மலிங்கம் (உடுவில்) அருணாசலம் தங்கத்துரை (மூதூர்) சேவியர் மார்க் செல்லத்தம்பு (வவனியா) பாலசுப்பிரமணியம் நேமிநாதன் (திரு. கோணமலை) சிவசுப்பிரமணியம் கதிரவேற்பிள்ளை (கோப்பாய்) வல்லிபுரம் நல்லதம்பி நவரத்தினம் (சாவகச்சேரி) கந்தப்பா ஜெயக்கொடி (உடுப்பிட்டி) கதிரிப்பிள்ளை துரைரத்தினம் (பருத்தித்துரை) கார்த்திகேசர் பொன்னம்பலம் இரத்தினம் (ஊர்காவற்றுறை) செல்லையா இராஜதுரை (மட்டக்களப்பு) வீரசிங்கம் ஆனந்தசங்கரி (கிளிநொச்சி) ஆகியோர் சார்பில் இத்தீர்மானம் முன்மொழியப்பட்டது.

## வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம்

1976 மே 14 ஆம் நாள் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் முதலாவது மாநாடு வட்டுக்கோட்டைத் தேர்தல் தொகுதியில் உள்ள பண்ணுகம் என்ற ஊரில் நடைபெற்றது.

வட்டுக்கோட்டை நான் பிறந்த மண். வட்டுக்கோட்டையில் பிறந்தவர்கள் பலர் தமிழர் விடுதலைக்கு உழைத்து வருகின்றனர். திரு. அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் இங்கே தான் பிறந்தார்; இந்தத் தேர்தல் தொகுதிக்கு நீண்ட காலமாக உறுப்பினராக இருந்தார்.

இந்தச் சிறந்த மண்ணிலே, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் முதல் மாநாட்டிலே, புனிதமான தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டது. தமிழர்களின் ஆட்சியுரிமை வேட்கையின் அடிப்படையில் தீர்மானம் எழுந்தது. தமிழ் ஈழத்தின் திக்கெட்டும் இருந்து திரண்ட தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் பேராளர்களால் தீர்மானிக்கப்பட்டது. தமிழ் ஈழ வரலாற்றில் இந்நிகழ்ச்சி பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படும். அந்தத் தீர்மானத்தின் உள்ளடக்கம் பின்வருமாறு.

"1976 ஆம் ஆண்டு மே 14 ஆம் திகதி பண்ணுகத்தில் கூடிய தமிழர் கூட்டணியின் முதலாவது மாநில மாநாடு;

தனது உன்னதமான தாய்மொழியாலும், தம் மதங்களினாலும், தமது சிறப்புப்பெற்ற கலாச்சார பாரம்பரியங்களாலும், ஐரோப்பியப் படையெடுப்பாளரின் ஆயுத பலத்தினால் வெற்றி கொள்ளப்படும் வரை பல நூற்றாண்டுகளாக ஒரு பிரத்தியேகமான பிரதேசத்தில் தனி அரசாகச் சுதந்திர வாழ்வு நடாத்திய வரலாற்றாலும் தமது பிரதேசத்தில் ஒரு தனி இனமாக வாழ்ந்து தம்மைத் தாமே ஆளும் உள்ள உறுதியாலும் இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்கள் சிங்களவரிலிருந்து வேறுபட்ட ஓர் தனித் தேசிய இனமென்று இத்தால் பிரகடனப்படுத்துகின்றது.

1972ஆம் ஆண்டுக் குடியரசு அரசியலமைப்புத் தமிழ் மக்களைப் புதிய ஏகாதிபத்திய எஜமானர்களான சிங்கள மக்களால் ஆளப்படும் அடிமைத் தேசிய இனமாக மாற்றித் தாம் தவறுக அபகரித்துக் கொண்ட அதிகாரத்தைத் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் தனிப்பிரதேசம், மொழி, குடியுரிமை, பொருளாதார வாழ்வு, வேலைவாய்ப்பு ஆகியவற்றைப் பறித்துத் தமிழ் மக்கள் ஒரு தேசிய இனமென்று கூறுவதற்கான தகுதிகள் அத்தனையையும் அழிக்கின்றார்கள் என்றும் இம்மாநாடு இத்தால் உலகுக்கு அறிவிக்கின்றது.

எனவே, தமிழ் ஈழம் என்ற தனியரசு அமைப்பதை ஒட்டி, வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளுக்கு வெளியே வாழ்ந்து தொழில்புரியும் பெரும்பான்மையான தோட்டத் தொழிலாளரை உறுப்பினராகக்கொண்ட தொழிற் சங்கம் என்ற முறையில், இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தெரிவித்த மனத்தடைகளைக் கவனத்திற்கு எடுக்கும் அதே நேரத்தில், இந்நாட்டுத் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் நியாயமான வாழ்வைப் பாதுகாப்பதற்கு, ஒவ்வொரு தேசிய இனத்திற்கும் உரித்தான சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் ஒரு சுதந்திர இறைமையுள்ள மதச்சார்பற்ற சோசலிஷ தமிழ் ஈழ அரசை மீள்வித்துப் புனரமைப்புச் செய்வது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது என்று இம்மாநாடு தீர்மானிக்கின்றது.

வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானத்தின் முக்கிய பகுதிகளை மேலே தந்துள்ளேன். இத்தீர்மானம் மேற்கொள்ள வேண்டி ஏற்பட்ட வரலாற்றுச் சூழலையும், சிங்கள ஏகாதிபத்திய நடைமுறைகளையும் எடுத்துக்கூறித், தமிழ் ஈழ அரசு எவ்வாறு அமையும் என்பதையும் வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம் விபரிக்கின்றது.

**வழக்குரை**

1976 மே 22 ஆம் நாள், சிங்கள அரசு குடியரசு பெற்ற நிறைவு நாளைக் கொண்டாடியது. அந்நாளில் தமிழ்த் தலைவர்கள்,

மீண்ட இறைமையைப் பயன்படுத்தும் ஆட்சியுரிமையைப் பெறுவதற்குரிய வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானத்தின் வாசகத்தை அச்சிட்டுத் தமிழ் ஈழமெங்கும் மக்களுக்கு விநியோகித்தார்கள்.

யாழ்ப்பாண நகரில், வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானத்தை மக்களுக்குக் கூறியதற்காக, மக்களைச் சிங்கள அரசுக்கு எதிராகத் தூண்டியதற்காக, இத் தீர்மானப் பிரதிகளை விநியோகித்த பலரும், நால்வர் அரசினால் கைது செய்யப்பட்டார்கள். திரு. அ. அமிர்தலிங்கம், திரு. வ. ந. நவரத்தினம், திரு. கா.பொ. இரத்தினம், திரு. க. துரைரத்தினம் ஆகிய நால்வரும் பத்து நாட்கள் காவலில் வைக்கப்பட்டார்கள்.

'இராஜத் துரோகம்' செய்ததாகக் குற்றம் சாட்டி அரசு இவர்கள் மீது தொழும்பில், மூன்று நீதிபதிகள் அடங்கிய மேல் நீதிமன்றம் முன்பு 1976 ஜூன் 18ம் நாள் வழக்குத் தொடர்ந்தது

நீதிமன்றத்திலும், அரசியல் வாழ்விலும், வேறு எல்லாத் துறைகளிலும் எனது தலைவரான மூதறிஞர் செல்வநாயகம் அவர்கள் தலைமையில், குற்றம்சாட்டப்பட்டவர்கட்காக நானும் நீதிமன்றத்தில் வாதாடினேன்.

வழக்குரை வாதமாக நான் கூறிய கருத்துக்களைச் சாதாரணத் தமிழ் மக்களும் விளங்கிக்கொள்ளக் கூடிய வகையில் இந்த நூலாகத் தந்துள்ளேன்.

ஈழத்தில் வாழ்கின்ற தமிழர் ஒவ்வொருவரும், தமிழ் இளைஞர் ஒவ்வொருவரும், தமிழ் மாணவர் ஒவ்வொருவரும் தமிழ்க் குழந்தை ஒவ்வொன்றும் இந்தக் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ் ஈழக் குடிமகனின் இறைமை மீளப்பட்டுள்ளது. இந்த இறைமையைப் பயன்படுத்தித் தமிழரின் உயர்ந்த அரசியல் நோக்கங்களை நிறைவுசெய்து, தமிழ் ஈழத் தமிழர்கட்கும் உலகின் ஏனைய தமிழர்கட்கும், மனித சமுதாயத்துக்கும், மனிதனின் நாகரீக வளர்ச்சிக்கும் பயன்படக்கூடிய வகையில் ஆட்சி அமையக்கூடிய, ஆட்சியுரிமையைப் பெறுவது ஈழத்தில் உள்ள தமிழர் ஒவ்வொருவரின் புனித கடமையாகும்.

விடுதலை, தன்னுரிமை, இறைமை தன்னுரிமை, ஆட்சியுரிமை என்பன உடைய மக்களாட்சிக் குடியரசைத் தமிழ் ஈழக் குடியரசை அமைத்து வாழவும் பேணவும், பாதுகாக்கவும், அதனால், தமிழ் மக்களும் உலகமும் தன்மையடைய வாழ்வதற்கும் உறுதி பூணுவோமாக.

அரசியலமைப்புச் சபை அதிகார அறிக்கை 1970, 1971, 1972 1ஆம் 2ஆம் தொகுதிகள், இலங்கை அரசாங்க அச்சகம்.

இளங்கோ அடிகள் சிலப்பதிகாரம், புலியூர்க்கேசிகன் தெளிவுரையுடன். பக்கம் 1–443, பாரி நிலையம், சென்னை.

சங்க இலக்கியம் – பாட்டும் தொகுப்பும் :
பதிப்பாசிரியர்: எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, 1967 பதிப்பு, பக்கம் 1–808, பாரி நிலையம், சென்னை.

சத்தியநாதய்யர், ஆர்; டி. பாலசுப்பிரமணியம் (1960)
இந்திய வரலாறு - 2 ஆம் பாகம் இடைக்கால இந்தியா (1200–1707 வரை) பக்கம் 1–538
அண்ணமலைப் பல்கலைக் கழகம், சிதம்பரம்.

சபாநாதன், குல. (1953) யாழ்ப்பாண வைபவமாலை பக்கம் 1-96 சரஸ்வதி புத்தகசாலை, கொழும்பு.

பிள்ளை கே. கே. (1960) தென் இந்திய வரலாறு; முதலாம் பகுதி பக். 1–246 இரண்டாம் பகுதி 1–235 பழநியப்பா பிறதர்ஸ், சென்னை.

**Annon.** (1951) *The case for a Federal Constitution for Ceylon* Ilankai Tamil Arasu Kadchi-Trinco. Convention.

**Austin, G.** (1966) *The Indian Constitution, Cornerstone of a Nation pp 1—368.* Oxf. Univ. Press, Bombay.

**Baldaeus, Rev. D.** (1672) *The Jaffna Pattnam.*

**Basu, D. D.** (1958) *Shorter Constitution of India pp 1—653* Sarkar Sons Pvt. Ltd. Calcutta.

**Chelvanayagam, S. J. V.** (1949) *Presidential Address, Ilankai Tamil Arasu Kadchi pp 1—15.*

**Cooray, J. A. L.** (1973) *Constitution and Administrative Law of Sri Lanka (Ceylon) pp 1—638.* Hamsa Publishers Ltd. Colombo.

**De Silva, C. R.** (1972) *The Portugese in Ceylon (1617-1638) pp 1—258,* H. W. Cave & Co. Colombo.

**Gunasekara, B.** (1900) (Editor) *The Rajavaliya, pp 1—88* Govt. Printer, Ceylon.

Huntington, S. P. (1968) *Political Order in Changing Societies pp 1—488.* Yale Univ. Press, New Haven.

Kodeeswaran vs Attorney General of Ceylon (1964)

Marasinghe, M. L. (1971) *Ceylon - A conflict of constitutions-* International and Comparative Law Quarterly Vol. 20 pp 645—674.

Marshal, G. (1957) *Parliamentay Sovereignity and the Commonwealth. pp 1—272.* Clarendon Press, Oxford.

Marshal, G (1971) *Constitutional Theory pp 1—229* Ibid.

Mendis, G. C. *Ceylon—Today and Yesterday pp 1—146* Associated News Papers of Ceylon Ltd. Colombo.

Mendis, G. C. (1956) *The Colebrooke Cameron Papers - Documents on British Colonial Policy of Ceylon Vol. I & II pp 1—393 & pp 1—406.* Oxford Univ Press, London.

Nadarajah, T. (1972) *The Legal Systems of Ceylon in its historical setting. pp 1—306.* E. J. Brill, Leiden, Netherlands.

Pathmanathan, S. (1976) *Personal Communication.*

Perera, S. G. *A History of Ceylon for Schools pt. I & II* Associated News Papers of Ceylon Ltd. Colombo.

Pieris, R. (1954) *Administration of Justice and Revenue on the Island of Ceylon under the Dutch Government. "The Cleghorn Minute"* Jour. of the Cey. Br. Roy. Asiatic Soc. New Series Vol. III pt. II pp 125-151.

Ponnampalam, G. G. (1944) *Presidential Address. All Ceylon Tamil Congress. pp 1—22.* Colombo.

Sinnathamby, J. R. (1975) *Tamil Nad of Ceylon and her people pp 1—43.* Monograph - Typescript.

Stavrianos, L. S. (1962) *A global history of man pp. 1—776.* Allyn & Bacon Inc. Boston.

Tennent, J. E. (1859) *Ceylon, An account of the island.* Longman Green Longman and Roberts; Britain.

நியூ லீலா அச்சகம்,
68, பண்டாரநாயக்க மாவத்தை
கொழும்பு-12.
JEYAS